

ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาปทุมวัน
กรุงเทพมหานคร

นางสุขอารมณ์ เพิ่มพันธุ์รัตน์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาการแนะแนว สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2557

**The Effects of Using a Guidance Activities Package to Reduce the Materialism
Concept of Upper Secondary Students at Triam Udom
Suksa Pathumwan School in Bangkok Metropolis**

Mrs. Suk-arom Permphanworawat

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Guidance

School of Education Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

2014

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาปทุมวัน
กรุงเทพมหานคร

ชื่อและนามสกุล นางสาวอารมย์ เพิ่มพันธุ์วรวัฒน์

แขนงวิชา การแนะแนว

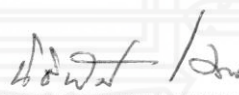
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

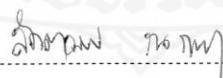
อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร. นิธิพัฒน์ เมฆขจร
2. รองศาสตราจารย์ ดร. ถัดดาวรรณ ฦ ระนอง

วิทยานิพนธ์นี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2558

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ประดิษฐ์ อูปรมย์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. นิธิพัฒน์ เมฆขจร)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ถัดดาวรรณ ฦ ระนอง)

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(ศาสตราจารย์ ดร. สิริวรรณ ศรีพหล)

ค.ล

ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
ผู้วิจัย นางสุขอารมย์ เพิ่มพันธุ์วรวัฒน์ รหัสนักศึกษา 2522400213 **ปริญญา** ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
(การแนะแนว) **อาจารย์ที่ปรึกษา** (1) รองศาสตราจารย์ ดร. นิธิพัฒน์
เมฆขจร (2) รองศาสตราจารย์ ดร. ลัดดาวรรณ ณ ระนอง **ปีการศึกษา** 2557

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว (2) เปรียบเทียบการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับข้อเสนอแนะทางการแนะแนว และ (3) เปรียบเทียบการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนกลุ่มทดลองในระหว่างระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2558 ได้มาโดยการเลือกตามเกณฑ์ที่ต้องการศึกษาจำนวน 60 คน แล้วจึงสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน นักเรียนกลุ่มทดลองได้รับการฝึกโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวจำนวน 12 ครั้ง ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมได้รับข้อเสนอแนะเพื่อการแนะแนว เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ (1) ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม (2) ข้อเสนอแนะเพื่อการแนะแนว และ (3) แบบวัดแนวคิดด้านวัตถุนิยม มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.95 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) ภายหลังการทดลองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองมีการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวมีการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมลงกว่าการลดแนวคิดดังกล่าวของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3) ในระยะติดตามผลนักเรียนกลุ่มทดลองมีการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมไม่แตกต่างกับในระยะหลังการทดลอง

คำสำคัญ ชุดกิจกรรมแนะแนว แนวคิดด้านวัตถุนิยม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

Thesis title: The Effects of Using a Guidance Activities Package to Reduce the Materialism Concept of Upper Secondary Students at Triam Udom Suksa Pathumwan School in Bangkok Metropolis

Researcher: Mrs. Suk-arom Permphanworawat; **ID:** 2522400213;

Degree: Master of Education (Guidance);

Thesis advisors: (1) Dr. Nitipat Mekkhachorn, Associate Professor;

(2) Dr. Laddawan Na Ranong Associate Professor; **Academic year:** 2014

Abstract

The purposes of this study were (1) to compare the materialism concept reduction levels of upper secondary students at Triam Udom Suksa Pathumwan School in Bangkok Metropolis, who were in the experiment group, before and after using a guidance activities package; (2) to compare the materialism concept reduction level of the experimental group students who used the guidance activities package and the counterpart reduction level of the control group students who received a set of guidance information; and (3) to compare the materialism concept reduction level of the experimental group students at the end of the experiment with their counterpart reduction level in the follow-up period.

This research is a quasi-experimental research. The research sample consisted of 60 purposively selected upper secondary students at Triam Udom Suksa Pathumwan School in Bangkok Metropolis in the 2015 academic year. Then they were randomly assigned into an experimental group and a control group, each of which consisting of 30 students. The experimental group students were trained for 12 periods with the use of a guidance activities package to reduce the materialism concept; while the control group students received a set of guidance information to study. The employed research instruments were (1) a guidance activities package to reduce the materialism concept, (2) a set of guidance information, and (3) a scale to assess the materialism concept, with reliability coefficient of .95. Statistics for data analysis were the mean, standard deviation, and t-test.

The results of this research showed that (1) after experiment, upper secondary students at Triam Udom Suksa Pathumwan School, who were in the experimental group, were able to reduce their materialism concept significantly at the .05 level; (2) after the experiment, the level of materialism concept of the experimental group students, who used the guidance activities package, was significantly more reduced than the counterpart level of the control group students who received the guidance information; and (3) no significant difference was found between the materialism concept reduction level at the end of the experiment of the experimental group students and their counterpart reduction level in the follow-up period.

Keywords: Guidance activities package, Materialism concept, Upper secondary student

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ ดร. นิธิพัฒน์ เมฆขจร และรองศาสตราจารย์ ดร. ถัดดาวรรณ ณ ระนอง แห่งงวิชาการแนะแนว มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ที่ได้กรุณาให้ข้อคิด ข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัย รู้สึกซาบซึ้งในความเมตตากรุณาของท่านอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. ประดิษฐ์ อุปรมัย ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าเป็นประธานสอบในครั้งนี้

ขอบคุณอาจารย์มีริยม ชื่นสุวรรณ อาจารย์วาสนา บุญอรุณ อาจารย์นพมาศ คงมีสุข ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ แนะนำ และอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยครั้งนี้ และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2558 ที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยเป็นอย่างดี

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ แห่งการแนะแนว สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช และเพื่อนนักศึกษาผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณของบิดา-มารดา ครู-อาจารย์ ที่คอยอบรมสั่งสอนมาโดยตลอด และครอบครัวที่มีส่วนช่วยเหลือให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี

ท้ายที่สุดนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ที่เกี่ยวข้องท่านอื่นๆ และขออภัยที่ไม่ได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ที่คอยให้กำลังใจและให้การสนับสนุนจนการวิจัยสำเร็จได้ด้วยดี

สุขอารมย์ เพิ่มพันธุ์วัฒน์

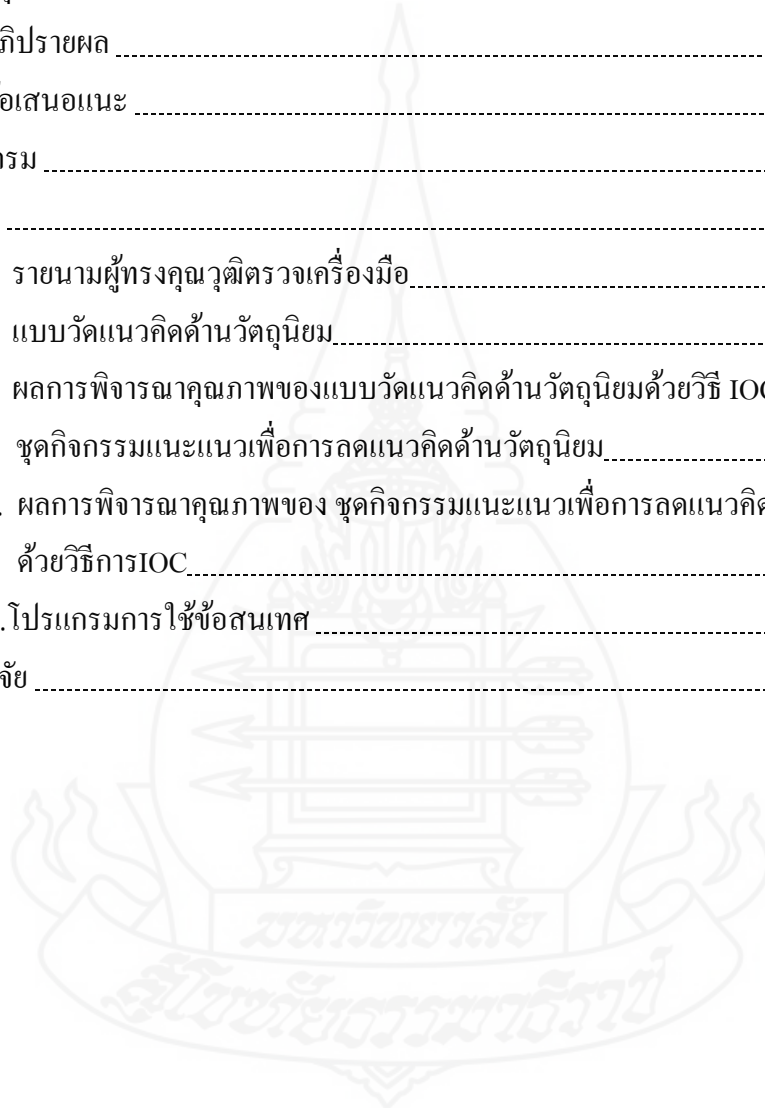
ตุลาคม 2558

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
กรอบแนวคิดการวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	7
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัตถุนิยม	7
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว	13
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	20
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	20
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	20
รูปแบบการวิจัย	26
การเก็บรวบรวมข้อมูล	27
การวิเคราะห์ข้อมูล	27
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	28
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	31
การวิเคราะห์ข้อมูล	31
การวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้	32

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	34
สรุปการวิจัย	34
อภิปรายผล	36
ข้อเสนอแนะ	38
บรรณานุกรม	40
ภาคผนวก	46
ก. รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือ	47
ข. แบบวัดแนวคิดด้านวัตถุนิยม	49
ค. ผลการพิจารณาคุณภาพของแบบวัดแนวคิดด้านวัตถุนิยมด้วยวิธี IOC	53
ง. ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม	56
จ. ผลการพิจารณาคุณภาพของ ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม ด้วยวิธีการIOC	107
ฉ. โปรแกรมการใช้ข้อสนเทศ	109
ประวัติผู้วิจัย	122

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1	รายละเอียดชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร... 25
ตารางที่ 3.2	รูปแบบการทดลอง 26
ตารางที่ 4.1	เปรียบเทียบการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อน และหลังการทดลอง..... 32
ตารางที่ 4.2	แสดงผลการวิเคราะห์คะแนนการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียน กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม..... 33
ตารางที่ 4.3	แสดงผลการวิเคราะห์คะแนนการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียน กลุ่มทดลองภายหลังการทดลองกับระยะติดตามผล..... 33

ญ

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 3.1 การสร้างแบบวัดวัดถุนิยม	22
ภาพที่ 3.2 การสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคีด้านวัดถุนิยม.....	24

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากสังคมยุคปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาในเรื่องของสังคมความเป็นอยู่ และวัฒนธรรมจากต่างชาติเข้ามามีอิทธิพลกับกลุ่มผู้คนในยุคสมัยนี้ ส่งผลให้เยาวชนหลงใหลกับ สิ่งที่เรียกว่าวัสดุอุปกรณ์ต่างๆที่ทันสมัยเพื่อแข่งขันกัน จากการสำรวจโดยนักวิจัยเอแบคโพล เรื่อง การใช้สินค้าแบรนด์เนมของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าวัยรุ่นชาย-หญิงนิยมซื้อ สินค้าแฟชั่นราคาแพงหรือของมีชื่อมากขึ้น อาทิ โทรศัพท์มือถือ นาฬิกา น้ำหอม กระเป๋าถือ เป็นต้น ต่างตกอยู่ในวังวนของวัตถุนิยม(สวนดุสิตโพล 2542:ออนไลน์) ปัจจุบันได้ลามเข้าไปในเรื่อง ของเทคโนโลยีโทรศัพท์มือถือเป็นอีกสิ่งของจำเป็นของชีวิตเด็กสมัยนี้ การใช้โทรศัพท์มือถือยังเป็นแฟชั่น แต่แต่ละคนต้องตามกระแสรุ่นของโทรศัพท์ทำให้ทัน(อมรวิรัช นาคทรพรพ:2548)

วัตถุนิยมคือความเชื่อที่บุคคลเห็นว่าวัตถุเท่านั้นสำคัญกว่าสิ่งอื่นใด ด้วยการเพิ่ม ปริมาณวัตถุในชีวิตหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าการทำให้ชีวิตต้องอาศัยวัตถุมากขึ้น แต่ในที่สุดวัตถุได้ กลายเป็นสิ่งจำเป็นที่ขาดเสียไม่ได้ ซึ่งเป็นผลทำให้มนุษย์กระทำทุกอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งวัตถุ(สินี นาฎ กำเนิดเพชร:2547) คำว่าวัตถุนิยมเงินตรากลายเป็นสิ่งที่เด็กทุกคนต่างแสวงหาเพื่อจะนำมา บำเรอความสุขทางวัตถุเช่นเครื่องมือสื่อสารนาฬิกา เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายราคาแพงที่ประชันกัน แข่งกัน(สวนดุสิตโพล:2542 ออนไลน์) สังคมมีความเจริญทางวัตถุและเทคโนโลยีมากเท่าใด ปัญหาความเสื่อมทรามทางจิตใจก็มีมากขึ้นเท่านั้น จึงเป็นภาระหน้าที่ของทุกฝ่ายจะต้องหาแนวทาง พัฒนาเด็กและเยาวชน(จิรภา นิมปรุ:2550)

งานวิจัยต่างประเทศที่ศึกษาเกี่ยวกับวัตถุนิยมพบว่าเมื่อระยะเวลาผ่านไปสังคมจะมี ลักษณะวัตถุนิยมมากขึ้น เช่นชาวอเมริกันมีค่านิยมทางวัตถุหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 มากขึ้นวัดได้ จาก นวนิยายขายดี บทละครบรอดเวย์ และบทเพลงยอดนิยมจำนวนมากที่มีเนื้อหานี้หรือสินค้า มากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ(Friedman:1985) หรือการศึกษาวัตถุนิยมข้ามวัฒนธรรมระหว่างคนไทย และคนอเมริกัน พบว่าคนไทยมีลักษณะวัตถุนิยมมากกว่าคนอเมริกันซึ่งสะท้อนออกมาในรูปของ การตัดสินความสำเร็จของคนจากวัตถุที่บุคคลครอบครอง(Webster&Beatty:1997)

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้มีคุณธรรมและความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและสติปัญญา อารมณ์และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้อย่างมั่นคง แนวการพัฒนาคนดังกล่าว มุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งสมรรถนะทักษะและความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน (สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ:2549 อ้างในกระทรวงศึกษาธิการ 2551)

ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย มีทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกอย่างสันติ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มีความเหมาะสมชัดเจน ทั้งเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา(กระทรวงศึกษาธิการ:2551)

กระทรวงศึกษาธิการประกาศให้ทุกสถานศึกษาใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ซึ่งมีการกำหนดให้กิจกรรมแนะแนวเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้นนับเป็นโอกาสอันดียิ่งที่นักเรียนทุกคนจะได้รับการพัฒนาตามศาสตร์และศิลป์ของการแนะแนวให้เป็นที่รู้จัก เข้าใจ รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น สามารถตัดสินใจคิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิต ทั้งในด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม รวมทั้งมีทักษะชีวิต สามารถปรับตนและดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม เป็นประโยชน์ และเป็นสุข(ศูนย์พัฒนาเครือข่ายกิจกรรมแนะแนว สพม.เขต 2:2553)

กิจกรรมแนะแนวเป็นกระบวนการพัฒนาส่งเสริมผู้เรียนด้วยการจัดบริการ และกิจกรรมที่หลากหลายทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นรายกลุ่ม โดยมุ่งส่งเสริม พัฒนาบุคลิกภาพ มารยาท ทักษะชีวิตบนพื้นฐานตามความเชื่อที่ว่า ทุกคนมีความแตกต่างกัน ทุกคนมีคุณค่า สามารถพัฒนาตนเองให้เจริญงอกงาม และได้เต็มเต็มให้ผู้เรียนสามารถจัดการชีวิตของตนเองได้ตามความสนใจ ตามความถนัดและความสามารถได้เต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล(ศิริวรรณ อินทวัฒนา:2553)

ซึ่งมีผู้กล่าวถึงชุดกิจกรรมแนะแนวไว้ว่า ชุดกิจกรรมแนะแนวเป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นโดยใช้สื่อประสม เช่นรูปภาพ วิดิทัศน์ แออบันทิกเสียง เอกสารที่บันทึกรายละเอียดของกิจกรรมต่างๆ ทั้งเกม กรณีตัวอย่าง บทบาทสมมติ แบบฝึกหัดก่อนเรียนและหลังเรียน โดยจัดไว้เป็นชุดกล่องหรือซองจะบรรจุ คู่มือผู้เรียน และสื่อประกอบการจัดกิจกรรมแต่ละเรื่อง(ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์:2545) มีผู้กล่าวว่าชุดกิจกรรมแนะแนวหมายถึงเครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ ซึ่งใช้

วิธีการต่างๆ รวมทั้งมีอุปกรณ์ในการสอนใช้เป็นที่ประสม ชุดการแนะแนวมีรายละเอียดดังนี้ คู่มือครูประกอบด้วยคำชี้แจงทั่วไป วัตถุประสงค์ วิธีการใช้ และเครื่องมือวัด ได้แก่แบบสอบถามและแบบทดสอบ โปรแกรมกิจกรรมประกอบด้วย วัตถุประสงค์ วิธีการดำเนินการ อุปกรณ์และการประเมินผล(อาภรณ์ เต็มยอด:2537) จาก “ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมนับถือตนเองของนักเรียนวัยรุ่นตอนต้น” ผลการวิจัยพบว่านักเรียนวัยรุ่นตอนต้นที่ได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมเคารพนับถือผู้อื่นมีพฤติกรรมเคารพนับถือผู้อื่นสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมเคารพผู้อื่น(วัชรียา แจ่มใส:2551)การศึกษา “ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตด้านสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย จังหวัดนนทบุรี” อภิปรายผลว่าชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตด้านสังคม สามารถพัฒนาทักษะชีวิตด้านสังคมของนักเรียนวัยรุ่นตอนต้นได้ดี น่าจะเป็นเพราะว่าชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตด้านสังคมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นมีคุณภาพ มีกระบวนการสร้างเครื่องมืออย่างเป็นระบบและประณีต

จากการที่ได้ศึกษางานวิจัย ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นนักเรียนวัยรุ่นที่มีอายุตั้งแต่ 14-18 ปีที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ของประเทศในสภาพแวดล้อมที่เป็นสังคมเมือง มีห้างสรรพสินค้าชั้นนำของประเทศหลายแห่ง อาจจะกล่าวได้ว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งช่วยวนจิตใจให้นักเรียนได้พบเห็นอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย มีวิวัฒนาการก้าวหน้าและโฆษณาชวนเชื่อจากบรรดาตราชื่อดังที่เป็นแบบอย่างของวัยรุ่นในยุคนี้ จึงทำให้นักเรียนต่างหลงใหลกับวัตถุนิยม และแข่งขันกันซื้อสินค้าที่ทันสมัยมาอวดกันผู้วิจัยจึงขอสัมภาษณ์และได้สัมภาษณ์นักเรียนในระดับชั้นละ 10 คนเกี่ยวกับพฤติกรรมและแนวคิดด้านวัตถุนิยม พบว่านักเรียนมีความอยากได้เครื่องมือสื่อสาร น้ำหอม กระเป๋าและข้าวของเครื่องใช้อื่นๆที่เป็นสินค้าแบรนด์เนมรุ่นใหม่ล่าสุด ในขณะที่เดียวกันนักเรียนมีโทรศัพท์มือถือ กระเป๋าตังค์ ปากกา นาฬิกาและอื่นๆที่ยี่ห้อดังและราคาแพงอยู่แล้ว จะเห็นได้ว่านักเรียนกลุ่มนี้มีฐานะร่ำรวย พ่อแม่สามารถตอบสนองความต้องการได้ แต่การกระทำเช่นนี้จะทำให้เด็กไม่รู้จักคุณค่าของเงินและใช้จ่ายเกินจำเป็น

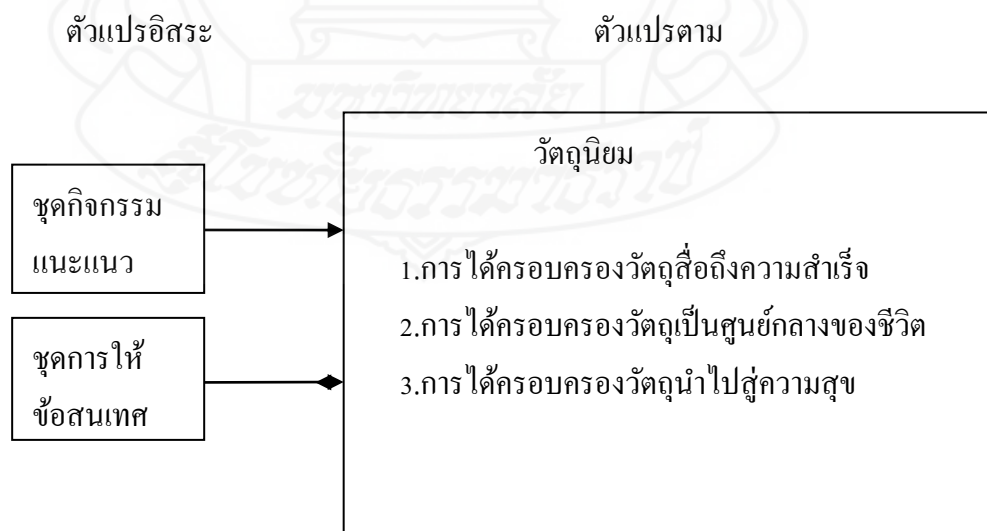
ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะเป็นนักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการแนะแนว สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ซึ่งมีหน้าที่ในการจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อใช้ในการวิจัยประกอบการศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญของการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อให้นักเรียนมีการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมลง มีวัตถุนิยมที่เหมาะสมกับวัยและสามารถเอื้อประโยชน์ต่อการอยู่ร่วมกันโดยสันติของบุคคลในสังคม ประเทศชาติ แม้กระทั่งการมี

สันติภาพของโลกด้วย ผู้วิจัยจึงสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน เพื่อเป็นประโยชน์แก่นักเรียนให้สามารถเลิกใช้วัตถุเพื่อความสำเร็จ เพื่อความสุข และเพื่อเป็นศูนย์กลางของชีวิต รู้จักใช้วัตถุอย่างพอเพียง และเกิดประโยชน์สูงสุดอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ในการวิจัยผู้วิจัย ได้จัดทำกิจกรรมแนะแนวเป็นชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ชุดกิจกรรมแนะแนวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นมีคุณภาพ มีกระบวนการสร้างเครื่องมืออย่างเป็นระบบและประณีต

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อเปรียบเทียบการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว
- 2.3 เพื่อเปรียบเทียบการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง
- 2.4 เพื่อเปรียบเทียบการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนกลุ่มทดลองระหว่างระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผล

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

4. สมมติฐานการวิจัย

- 4.1 นักเรียนมีการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม ต่ำลง ภายหลังจากได้รับการใช้ชุดกิจกรรม
แนะแนว
- 4.2 นักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวมีการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมที่ต่ำลง
กว่านักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะ
- 4.3 ในระยะติดตามผลนักเรียนมีการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมไม่แตกต่างกับระยะหลัง
การทดลอง

5. ขอบเขตของการวิจัย

5.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียน
เตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร จำนวน 105 ห้องเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

5.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียน
เตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ที่ได้มาจากการเลือกแบบสุ่มเจาะจงจำนวน 60 คน
จากนั้นผู้วิจัยจึงทำการสุ่มอย่างง่ายอีกครั้ง เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 30 คน

5.3 ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

5.3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 1) ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม
- 2) การให้ข้อเสนอแนะ

5.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ แนวคิดด้านวัตถุนิยม

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 **วัตถุนิยม** หมายถึง ความเชื่อที่บุคคลเห็นว่าวัตถุนั้นสำคัญกว่าสิ่งอื่นใด ด้วยการ
เพิ่มปริมาณวัตถุในชีวิต การทำให้ชีวิตต้องอาศัยวัตถุมากขึ้นแต่ในที่สุดวัตถุได้กลายเป็นสิ่งจำเป็นที่
ขาดเสียไม่ได้ ซึ่งเป็นผลทำให้มนุษย์กระทำทุกอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งวัตถุ มี 3 องค์ประกอบได้แก่

6.1.1 การได้ครอบครองวัตถุสื่อถึงความสำเร็จ (Success) หมายถึง การตัดสินใจ
ความสำเร็จของตนเองและผู้อื่นจากปริมาณ และคุณภาพของสิ่งที่ครอบครอง

6.1.2 การได้ครอบครองวัตถุเป็นศูนย์กลางของชีวิต (Centrality) หมายถึง ผู้ที่มี
ลักษณะวัตถุนิยม มีเป้าหมายชีวิตในการกระเสือกกระสนให้ได้มาซึ่งการครอบครองวัตถุ บูชา
สิ่งของถือว่าการครอบครองวัตถุเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ

6.1.3 การได้ครอบครองวัตถุนำไปสู่ความสุข (Happiness) หมายถึง การ
ครอบครองวัตถุเป็นสิ่งสำคัญของชีวิต เป็นแหล่งที่สร้างความพึงพอใจ และเป็นอยู่ดีมีสุข

6.2 ชุดกิจกรรมแนะแนว หมายถึง เครื่องมือทางการแนะแนวที่ประกอบด้วย กิจกรรม
แนะแนวหลายๆ กิจกรรมที่มารวมกัน โดยนำหลักการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ และขอบข่าย
ของการแนะแนวเกี่ยวกับการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม ตามองค์ประกอบ 2 องค์ประกอบ ได้แก่

6.2.1 คู่มือครูหรือผู้ให้บริการ ประกอบด้วยคำชี้แจง การเตรียมการ และแผน
กิจกรรม

6.2.2 กิจกรรมของผู้รับบริการ เช่น ใบบงาน ใบความรู้ แบบทดสอบก่อน – หลัง
และสื่ออุปกรณ์การจัดกิจกรรม ซึ่งผู้วิจัยได้ทำชุดกิจกรรมแนะแนวขึ้นเพื่อพัฒนาให้ผู้รับบริการได้
ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้มีประสิทธิภาพขึ้นจากเดิม

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับมีดังนี้

7.1 ได้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม ซึ่งสามารถนำไปใช้กับ
นักเรียนได้อย่างเหมาะสม

7.2 ช่วยให้ผู้แนะแนว อาจารย์ที่ปรึกษา และบุคลากรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนได้
แนวทางในการนำชุดกิจกรรมแนะแนวไปใช้เพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนในระดับ
อื่นต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้

1. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัตถุนิยม
 - 1.1 ความหมายของวัตถุนิยม
 - 1.2 องค์ประกอบของวัตถุนิยม
 - 1.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวัตถุนิยม
 - 1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัตถุนิยม
 - 1.4.1 งานวิจัยภายในประเทศ
 - 1.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ
2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว
 - 2.1 ความหมายของกิจกรรมแนะแนวและชุดกิจกรรมแนะแนว
 - 2.2 องค์ประกอบของชุดกิจกรรมแนะแนว
 - 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว
 - 2.3.1 งานวิจัยภายในประเทศ
 - 2.3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัตถุนิยม

1.1 ความหมายของวัตถุนิยม

ได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่าวัตถุนิยมไว้คล้ายคลึงกันดังนี้ ความหมายตามพจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พุทธศักราช 2530 ให้ความหมายไว้ว่า วัตถุนิยมตรงกับภาษาอังกฤษว่า Materialism ความเชื่อที่ว่าวัตถุเท่านั้นสำคัญกว่าสิ่งอื่นใด การให้คุณค่าแก่สิ่งที่เป็นรูปธรรมมากกว่าสิ่งที่เป็นนามธรรม

ลีนาฏ กำเนิดเพ็ชร (2547:14) ได้ให้ความหมายว่าวัตถุนิยมหมายถึง ความเชื่อที่บุคคลเห็นว่าวัตถุเท่านั้นสำคัญกว่าสิ่งอื่นใดด้วยการเพิ่มปริมาณวัตถุในชีวิต หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าการทำให้ชีวิตต้องอาศัยวัตถุมากขึ้นแต่ในที่สุดวัตถุได้กลายเป็นสิ่งจำเป็นที่ขาดเสียไม่ได้ ซึ่งเป็นผลทำให้มนุษย์กระทำทุกอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งวัตถุ

วันวิสาข์ เอกกรณ์พงษ์ (2551:57) ได้ให้ความหมายของวัตถุนิยมไว้ว่า วัตถุนิยมหมายถึง ค่านิยมที่บุคคลจะให้การครอบครองวัตถุและการได้มาซึ่งวัตถุเป็นศูนย์กลางของชีวิต มองการครอบครองวัตถุเป็นหนทางสู่ความสุขและเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จของตนเองและผู้อื่น

ชนกพร ไพศาลพานิช (2554: 7) ได้ให้ความหมายไว้ว่า วัตถุนิยม(Materialism) หมายถึง ลักษณะเฉพาะทางบุคลิกภาพรูปแบบหนึ่งเป็นแบบแผนการใช้ชีวิตของคนในสังคม ที่ปรารถนาเพียงความสุขทางอารมณ์ ต้องการที่จะครอบครองเป็นเจ้าของวัตถุสิ่งของ หรือความสะดวกสบายทางกายภาพ โดยมองข้ามคุณค่าทางศีลธรรมและจิตใจ อีกทั้งไม่ได้ใส่ใจและให้ความสำคัญกับสิ่งที่ตัวเองมีอยู่

วรรณธิดา ปางวรพหรัญญ์ (2555: 38) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความเป็นวัตถุนิยมหมายถึง โครงสร้างทางเจตคติในรูปแบบของความเชื่อและค่านิยมซึ่งเป็นแนวโน้มที่บุคคลจะให้การครอบครองวัตถุและการได้มาซึ่งวัตถุเป็นศูนย์กลางของชีวิตเป็นหนทางนำไปสู่ความสุขและเป็นตัวบ่งบอกความสำเร็จของตนเองและผู้อื่น

เบลล์ (Belk:1985) ได้ให้ความหมายของวัตถุนิยมไว้ว่า การที่ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับการยึดติดกับการครอบครองทางโลก ซึ่งมาจากค่านิยมเต็มว่า “การที่ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับการยึดติดกับการครอบครองวัตถุทางโลก วัตถุนิยมในระดับที่สูงที่สุดจะถือว่าการครอบครองวัตถุเป็นศูนย์กลางของชีวิตและเชื่อว่าการครอบครองวัตถุเป็นแหล่งที่ทำให้เกิดความพึงพอใจและไม่พึงพอใจมากที่สุด”

ริชชีและดอร์สัน (Richins & Dawson:1992) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คือแนวโน้มที่บุคคลจะให้การครอบครองวัตถุและการได้มาซึ่งวัตถุเป็นศูนย์กลางของชีวิตเป็นหนทางนำไปสู่ความสุขและเป็นตัวบ่งบอกความสำเร็จของตนเองและผู้อื่น จึงมุ่งความสนใจความต้องการ และความปรารถนาทั้งหมดไปยังวัตถุ เพิกเฉยเรื่องทางจิตใจ เช่นวิถีชีวิต ความคิดเห็น

สรุปได้ว่าวัตถุนิยม หมายถึงแนวคิดที่บุคคลยึดถือเป็นหลักในการให้ความสำคัญกับปริมาณคุณภาพ คุณค่าและราคาของวัตถุและในที่สุดวัตถุได้กลายเป็นสิ่งจำเป็นที่ขาดเสียไม่ได้ แทนที่วัตถุรับใช้มนุษย์ แต่ได้กลับกลายเป็นนายบิบบิ้นให้มนุษย์กระทำทุกอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งวัตถุ

1.2 องค์ประกอบของวัตถุนิยม องค์ประกอบตามแนวคิดของนักวัตถุนิยมมีดังนี้

วรรณธิดา ปางวรพหุรักษ์ (2555: 38) ได้แบ่งองค์ประกอบของวัตถุนิยมไว้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการได้ครอบครองวัตถุสื่อถึงความสำเร็จ (Success) ด้านการได้ครอบครองวัตถุเป็นศูนย์กลางของชีวิต (Centrality) และด้านการได้ครอบครองวัตถุนำไปสู่ความสุข (Happiness) สอดคล้องกับชนกพร ไพศาลพานิช ซึ่งได้แบ่งองค์ประกอบของวัตถุนิยมออกเป็น 3 มิติด้วยกัน ได้แก่ การประสบความสำเร็จ การเป็นศูนย์กลาง และความสุข

เบลล์ (Belk: 1985) ได้แบ่งองค์ประกอบของวัตถุนิยมตามลักษณะนิสัย (traits) ที่ เป็นได้ทั้งด้านบวกและด้านลบ 3 องค์ประกอบดังนี้

1. ลักษณะนิสัยชอบครอบครองวัตถุ (Possessiveness) มีความหมายว่า “ลักษณะ นิสัยหรือแนวโน้มในการคงการควบคุมหรือการเป็นเจ้าของในการครอบครองของตนเองไว้” เช่น ฉันกังวลว่าจะมีคนมาเอาทรัพย์สินสมบัติของฉันไป

2. ลักษณะนิสัยแล้งน้ำใจ (Non generosity) มีความหมายว่า “การไม่เต็มใจที่จะให้ ทรัพย์สินสมบัติหรือไม่เต็มใจแบ่งปันทรัพย์สินสมบัติกับผู้อื่น” รวมถึงการลังเลที่จะให้ผู้อื่นยืมทรัพย์สิน หรือบริจาคทรัพย์สินให้ผู้อื่น และมีเจตคติทางลบต่อการบริจาคเพื่อการกุศล เช่น ฉันไม่ชอบให้คนอื่นยืมของ แม้แต่เพื่อนสนิท

3. ลักษณะนิสัยขี้อิจฉา (Envy) มีความหมายว่า “ความรู้สึกไม่มีความสุขและรู้สึก ไม่ดีต่อความสุข ความสำเร็จ ชื่อเสียงหรือทรัพย์สินสมบัติที่น่าพึงปรารถนาของผู้อื่น” ความอิจฉา (envy) จะให้ความสนใจต่อทรัพย์สินของผู้อื่น ขณะที่ความขี้อิจฉา (jealousy) จะเน้นที่สิ่งของของ ตน ลักษณะนิสัยขี้อิจฉา เช่น ฉันรู้สึกหงุดหงิดเมื่อเห็นคนอื่นซื้ออะไรก็ตามที่พวกเขาอยากได้

ริชชีและคอร์สัน (Richins และ Dawson : 1992 อ้างใน วันวิสาข์ เอกกรณ์พงษ์ 2551) วัตถุนิยมประกอบด้วยมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การได้ครอบครองวัตถุ สื่อถึง ความสำเร็จ (Success) หมายถึง การตัดสินใจ ความสำเร็จของตนเองและผู้อื่นจากปริมาณและคุณภาพของสิ่งที่ครอบครอง ผู้ที่มีลักษณะ วัตถุนิยมจะให้คุณค่ากับเงินมากกว่าความพึงพอใจที่ได้รับ ตัดสินความเพียบพร้อมทางวัตถุว่าเป็น หลักฐานของความสำเร็จ คุณค่าของการครอบครองวัตถุไม่เพียงมาจากความสามารถที่บ่งบอก สถานะแต่ยังมาจากความสามารถที่จะสร้างภาพลักษณ์ และอัตลักษณ์ที่น่าพึงปรารถนาของตนว่า เป็นผู้ที่มีชีวิตสมบูรณ์แบบ และมองตนเองว่าประสบความสำเร็จในกรณีที่คุณสามารถครอบครอง สินค้าที่สร้างภาพลักษณ์ที่น่าพึงปรารถนาเหล่านี้

2. การได้ครอบครองวัตถุเป็นศูนย์กลางของชีวิต (Centrality) หมายถึง ผู้ที่มี ลักษณะวัตถุนิยมมีเป้าหมายชีวิตในการกระเสือกกระสนให้ได้มาซึ่งการครอบครองวัตถุ บูชา

สิ่งของถือว่าการครอบครองวัตถุเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจและเป็นแนวทางของพฤติกรรม ผลการวิจัยของFurnham & Valgeirsson (2007) ศึกษาพบว่าองค์ประกอบการได้ครอบครองวัตถุเป็นศูนย์กลางของชีวิตของลักษณะวัตถุนิยมสามารถทำนายว่าผู้ที่มีวัตถุนิยมจะเต็มใจซื้อสินค้าเลียนแบบหรือไม่ โดยผู้ที่มีองค์ประกอบการได้ครอบครองวัตถุเป็นศูนย์กลางของชีวิตสูงจะซื้อสินค้าเลียนแบบน้อยกว่าบุคคลอื่น เนื่องจากองค์ประกอบนี้ไม่เพียงแสดงว่าบุคคลมักนิยมวัตถุแต่ยังแสดงถึงความนิยมว่าของนั้นจะต้องเป็นของแท้ เป็นที่น่าปรารถนาของใครต่อใครและพิเศษ ไม่เหมือนใครอีกด้วยผู้ที่มีองค์ประกอบการได้ครอบครองวัตถุเป็นศูนย์กลางของชีวิตสูงจึงอ่อนไหวต่อสินค้าแบบแบรนด์เนม

3. การได้ครอบครองวัตถุนำไปสู่ความสุข(Happiness) หมายถึงการครอบครองวัตถุเป็นสิ่งสำคัญของชีวิตเพราะเป็นแหล่งที่สร้างความพึงพอใจและความอยู่ดีมีสุขในชีวิต ผู้ที่มีลักษณะวัตถุนิยมให้ความสำคัญกับการครอบครองวัตถุและเงินว่าเป็นความสุขส่วนตัวและความก้าวหน้าทางสังคม แสวงหาความสุขจากการได้ครอบครองวัตถุมากกว่าจากวิธีอื่น เช่น ความสัมพันธ์ส่วนตัว ประสบการณ์ หรือการประสบความสำเร็จ

จากการศึกษาองค์ประกอบของวัตถุนิยมสามารถสรุปได้ว่าความเป็นวัตถุนิยมมี 3 องค์ประกอบดังนี้

1. การได้ครอบครองวัตถุ สื่อถึง ความสำเร็จ
2. การได้ครอบครองวัตถุเป็นศูนย์กลางของชีวิต
3. การได้ครอบครองวัตถุนำไปสู่ความสุข

1.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวัตถุนิยม

ปรัชญาวัตถุนิยมของมาร์กซ์(Marx) กล่าวว่า

1. ชาติของโลกรวมคือวัตถุ ปรากฏการณ์ทั้งหมดของโลกคือสารรูปที่ต่างกันของวัตถุที่เคลื่อนไหวซึ่งดำเนินไปตามกฎเกณฑ์แห่งสัมพันธ์กันและพึ่งพากัน

2. วัตถุและธรรมชาติตลอดจนสิ่งที่มีอยู่ทั้งหมดเป็นสิ่งที่มิได้อยู่โดยอิสระโดยตัวของมันเอง วัตถุเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นอันดับแรกความรู้สึกและจิตใจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นอันดับสอง เพราะวัตถุเป็นต้นตอของความ รู้สึกและความคิด ส่วนความรู้สึกและความคิดคือภาพสะท้อนของวัตถุ ความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์คือผลิตผลแห่งความเจริญของวัตถุหรือเป็นผลิตผลของสมอง ส่วนสมองคืออวัยวะรับรู้ความรู้สึกนึกคิด

3. โลกและกฎเกณฑ์ของโลกเป็นสิ่งที่เราสามารถรับรู้ได้ ไม่มีสิ่งใดในโลกที่จะรู้ไม่ได้คงมีแต่สิ่งที่เรายังไม่ถึงซึ่งจะไปอาจค้นพบและรับรู้โดยพลังทางวิทยาศาสตร์กับการปฏิบัติที่เป็นจริงของมนุษย์ (หม่อมวรรณศิลป์ สโมสรนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่:2517ซ76-77)

ดังนั้นปรัชญาวัตถุนิยมจึงเป็นปรัชญาสังคมที่ถือว่า กฎ หรือหลักของ
ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์เป็นอย่างเดียวกันหมด (สมักร บราวาส.2537:278-279)

จะเห็นได้ว่าแนวคิดเรื่องวัตถุนิยมย่อมส่งผลกระทบต่อชีวิตและสังคมในเรื่องการ
ให้คุณค่าเรื่องวัตถุเป็นสำคัญกว่าสิ่งใดดังกล่าวมาแล้วข้างต้น (สินีนาฏ กำเนิดเพ็ชร. 2547:13)

จากการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวัตถุนิยมสรุปได้ว่าธาตุแท้ของโลกคือวัตถุ
วัตถุและธรรมชาติตลอดจนสิ่งที่มีอยู่ทั้งหมดเป็นสิ่งที่มีอยู่โดยอิสระ โดยตัวของมันเอง วัตถุเป็นสิ่งที่
ที่เกิดขึ้นเป็นอันดับแรกความรู้สึกและจิตใจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นอันดับสองเพราะวัตถุเป็นต้นตอ
ของความรู้สึกและความคิด ส่วนความรู้สึกและความคิดคือภาพสะท้อนของวัตถุ

1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัตถุนิยม

1.4.1 งานวิจัยภายในประเทศที่เกี่ยวข้องกับวัตถุนิยม

วันวิสาข์ เอกกรณ์พงษ์ (2551) ศึกษาเรื่อง “บทบาทของการเพิ่มคุณค่าให้
ตนเองในการส่งผ่านความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างความหลงตนเองและวัตถุนิยม” ผลการวิจัย
พบว่า

1. ความหลงตนเองสามารถทำนายค่านิยมแบบวัตถุนิยมได้โดยมีการเพิ่ม
คุณค่าให้ตนเองเป็นตัวแปรส่งผ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01
2. บุคคลที่มีค่านิยมแบบวัตถุนิยมสูงเลือกปากกาและนาฬิกาที่หรูหราราคา
แพงมากกว่าบุคคลที่มีค่านิยมแบบวัตถุนิยมต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01
- 3) บุคคลที่มีค่านิยมแบบวัตถุนิยมสูงเลือกรายการโก้หรูมากกว่าบุคคลที่มี
ค่านิยมแบบวัตถุนิยมต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ชนกพร ไพศาลพานิช (2554) ศึกษาเรื่อง “อิทธิพลของวัตถุนิยมและการ
ตระหนักรู้ตนเองต่อพฤติกรรมการซื้อแบบไม่ได้” ใตรตรงของกลุ่มผู้บริโภค เจเนอเรชั่นวาย”
ผลการวิจัยพบว่า วัตถุนิยมและการตระหนักรู้ตนเองมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการซื้อแบบไม่ได้
ใตรตรงในเชิงบวกของกลุ่มผู้บริโภค เจเนอเรชั่นวาย ในขณะที่เมื่อพิจารณารายละเอียดมิติของตัว
แปรวัตถุนิยมนั้นพบว่า เรื่องของการประสบความสำเร็จ และการเป็นศูนย์กลาง มีความสัมพันธ์กับ
พฤติกรรมการซื้อแบบไม่ได้” ใตรตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในส่วนของมิติของการตระหนักรู้
ตนเองพบว่า เรื่องของการตระหนักรู้ตนเองส่วนตัว การตระหนักรู้ตนเองสาธารณะและความกังวล
ต่อสังคม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการซื้อแบบ ไม่ได้” ใตรตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่า วัตถุนิยมนั้นส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการซื้อแบบไม่
ใตรตรงต่อกลุ่มผู้บริโภคเจเนอเรชั่นวายมากกว่าการตระหนักรู้ตนเอง

วรรณธิดา ปางวรุพหรัรักษ์ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง “อิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อการตอบรับของผู้บริโภค: การวิเคราะห์อิทธิพลส่งผ่านความเป็นวัตถุนิยมและอิทธิพลกำกับของรูปแบบการดึงดูค” ผลการวิจัยในประเด็นที่สำคัญ พบว่า รูปแบบการดึงดูคของผลิตภัณฑ์มีอิทธิพลกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบหลงตนเองกับการตอบรับของผู้บริโภคทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยสำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีรูปแบบการดึงดูคเชิงสัญลักษณ์ บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีอิทธิพลทางบวกต่อการตอบรับของผู้บริโภคก่อนการตัดสินใจซื้อทั้งทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และทางอ้อม ที่ระดับ .05 ในขณะที่ผลการวิจัยสำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีรูปแบบการดึงดูคเชิงอรรถประโยชน์พบว่าอิทธิพลดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 อิทธิพลของรูปแบบการดึงดูคเชิงสัญลักษณ์ยังคงอยู่และสามารถก่อให้เกิดพฤติกรรมซื้อซ้ำได้โดยส่งผ่านการผูกมัดต่อตราสินค้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ผลการวิจัยที่ได้สอดคล้องกับทุกผลิตภัณฑ์ที่ทำการศึกษาซึ่งแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการดึงดูคเชิงสัญลักษณ์จะเป็นปัจจัยสำคัญในการช่วยให้ผลิตภัณฑ์ต่างๆเข้าถึงตลาดที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้บริโภคที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง

1.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

นีเยเนอ และคณะ (Neuner,Raab, และ Reisch 2005) ได้ศึกษาพฤติกรรมการซื้อแบบไม่ได้ ใต้อัตโนมัติ การวิจัยพบว่า การซื้อแบบไม่ได้ใต้อัตโนมัติเกิดขึ้นเพื่อเป็นการบรรเทาความตึงเครียดความผิดหวัง ความกังวล ซึ่งมีสาเหตุมาจากการขาดการนับถือตนเอง (Self-esteem) และจากงานวิจัยของ ดิทมาร์ (Dittmar 2005) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่าหากบุคคลขาดการตระหนักรู้ตนเองก็จะส่งผลให้เกิดความขัดแย้งของตัวตน (Self-discrepancy) ขึ้น ซึ่งลักษณะเฉพาะอันได้แก่ การตระหนักรู้ตนเอง (Self-consciousness) และวัตถุนิยม (Materialism) นั้นมีผลต่อแนวโน้มของการเกิดพฤติกรรมการซื้อแบบไม่ได้ใต้อัตโนมัติ (Compulsive buying) ต่อทั้งเพศชายและเพศหญิงในอายุที่ต่างกัน ไป ขณะที่การตระหนักรู้ตนเองถูกพบว่าเป็นตัวแปรสำคัญที่เกิดขึ้นในเฉพาะเพศหญิง ยิ่งไปกว่านั้น พฤติกรรมการซื้อแบบไม่ได้ใต้อัตโนมัติยังเป็นแรงจูงใจที่นำไปสู่ “ตัวตนในอุดมคติ” (Ideal self) โดยผ่านการเลือกซื้อสินค้าที่แสดงออกถึงความเป็นวัตถุนิยม

คาสส์เชอร์, และคณะ (Kasser, Ryan, Couchman, และ Sheldon; 2004) พบว่าการเรียนรู้ทางสังคมทำให้บุคคลมีความเป็นวัตถุนิยม ซึ่งการเรียนรู้ทางสังคมในที่นี้อาจมาจากสังคมครอบครัวและสารที่ส่งเสริมความเป็นวัตถุนิยม ซึ่งพบได้มากในโฆษณาทีวี ส่วนงานและเพนเดอร์แกสต์หรือชานแซง(Chan & Prendergast; Chan & Zhang, 2007) งานวิจัยในจีนและฮ่องกงพบว่า การชมโฆษณาเป็นตัวทำนายการเป็นวัตถุนิยม เฟอร์ลีและชาน(Ferle & Chan: 2008) พบว่าในสิงคโปร์ อิทธิพลทางสังคมมีบทบาทสำคัญในการทำนายระดับของความเป็นวัตถุนิยม

มากกว่าสี่โหมยณาของวัยรุ่น โคเบอร์กและคณะ (Guldberg, Gorn, Peracchio, และ Bomossy: 2003) พบว่ากิจกรรมโปรมโชนของลินค้ำต่างๆมีความสัมพันธ์ทางบวกกับวัตดุนิยมในวัยรุ่น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัตดุนิยมสามารถสรุปได้ว่า วัยบุคลิกภาพ และยุคสมัยของบุคคลรวมถึงสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับ แนวคิดค้ำวัตดุนิยม และรูปแบบการคั้งคูดของผลิตภัณท์เชิงสัญลักษณ์

2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว

2.1 ความหมายของกิจกรรมแนะแนวและชุดกิจกรรมแนะแนว

คอตแมน อาชบายและเคอร์กราฟ (Kottman, Ashby & De Groaf, 2001อ้างถึงในสมร ทองดี และปราณี รามสูตร 2545:11) ได้ให้ความหมายกิจกรรมแนะแนว(Guidance Activities) ไว้ว่า “มวลประสพการณ์ทุกรูปแบบที่จัดหรือสนับสนุนให้ผู้รับบริการแนะแนวแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่ม ได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติ เพื่อให้ได้บรรลุเป้าหมายทางการแนะแนวในการส่งเสริมพัฒนาป้องกัน และแก้ไขปัญหาค้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม”

กรมวิชาการ (2545: 1) ได้ให้ความหมายกิจกรรมแนะแนวว่าเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนสามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน เสริมสร้างทักษะชีวิตให้มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในทางพหุปัญญา และการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดี นอกจากนี้กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่ผู้ให้บริการแนะแนวทั้งในและนอกเวลาเรียน โดยมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับงานบริการแนะแนว ค้านการศึกษา ค้านอาชีพ และค้านส่วนตัวและสังคม เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนวัยเด็ก วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ ได้รู้จักเข้าใจตนเอง และสิ่งแวดล้อมได้ดียิ่งขึ้น ค้นพบความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และความต้องการของตนอีกทั้งมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

มีเรียม ชันสุวรรณ (2554: 26) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมแนะแนวไว้ว่า กิจกรรมแนะแนวหมายถึง เครื่องมือทางการแนะแนวที่ประกอบด้วยกิจกรรมแนะแนวหลายๆกิจกรรม ที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบสำหรับผู้รับบริการแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มได้ปฏิบัติ หรือมีส่วนร่วมเพื่อให้ผู้รับบริการได้บรรลุเป้าหมายที่ตนจะพัฒนาหรือสร้างเสริมตนเองตลอดจนป้องกันหรือแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสมทั้งค้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม โดยชุดกิจกรรมแนะแนวประกอบด้วย คู่มือผู้ให้บริการ ซึ่งมีคำชี้แจงการเตรียมการของผู้ให้บริการ แผนการจัดกิจกรรม ใบบาง ใบความรู้ คู่มือผู้รับบริการ ซึ่งมีแบบทดสอบก่อนและหลังการร่วมกิจกรรม และสื่ออุปกรณ์

จากการศึกษาสรุปได้ว่า กิจกรรมแนะแนว หมายถึงกิจกรรมที่นักแนะแนวจัดทำขึ้นเพื่อใช้กับผู้รับบริการทางการแนะแนว ให้มีพัฒนาการด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านส่วนตัวและสังคม และจัดให้เหมาะสมกับวัยของผู้รับบริการซึ่งได้แก่ วัยเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขและยั่งยืน

มีนักการศึกษา นักจิตวิทยา และผู้วิจัยหลายท่านใช้ชื่อเรียกแตกต่างกันไปเช่น ชุดการแนะแนว ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนว โปรแกรมการแนะแนว เป็นต้น และมีผู้ให้ความหมายไว้ดังต่อไปนี้

จินตนา บัวเขียน (2550: 21) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ชุดกิจกรรมแนะแนว หมายถึงกิจกรรมแนะแนวหลายๆกิจกรรมที่มารวมกันอย่างเป็นระบบ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกพัฒนาป้องกัน หรือแก้ไขปัญหาของผู้รับบริการในเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามขอบข่ายของการแนะแนวด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม

พรทรัพย์ ชื่นในเมือง (2554: 38) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ชุดกิจกรรมแนะแนว หมายถึงเครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ ให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ คู่มือผู้ให้บริการ คู่มือผู้รับบริการ และสื่อหรืออุปกรณ์การจัดกิจกรรมแนะแนว เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

มีริยม ชื่นสุวรรณ (2554: 26) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ชุดกิจกรรมแนะแนว หมายถึง เครื่องมือทางการแนะแนวที่ประกอบด้วย กิจกรรมแนะแนวหลายๆกิจกรรม ซึ่งนำมารวมกันเข้าอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเน้นเฉพาะเจาะจงเพื่อการพัฒนา การป้องกัน การแก้ไขปัญหา ผู้รับบริการให้มีจิตลักษณะ หรือพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

จากการที่ได้ศึกษาความหมายของชุดกิจกรรมแนะแนวสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมแนะแนว หมายถึงกิจกรรมแนะแนวหลายๆ กิจกรรมที่มุ่งเน้นแก้ปัญหาทางการแนะแนว จำเพาะเจาะจงเฉพาะด้านของผู้รับบริการ ได้แก่ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม ให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ด้วยศาสตร์และศิลป์ของการแนะแนว และบนความเชื่อที่ว่า “คนทุกคนสามารถพัฒนาได้”

2.2 องค์ประกอบชุดกิจกรรมแนะแนว

จิรภา ฉิมปรุ (2550) กล่าวว่าองค์ประกอบของชุดกิจกรรมแนะแนวประกอบด้วย เอกสารสำคัญคือ

- 1) คู่มือผู้ให้บริการ ซึ่งมีคำชี้แจงจากการเตรียมการของผู้ให้บริการ แผนการจัดกิจกรรมต่างๆ
- 2) กิจกรรมของผู้รับบริการ ซึ่งมีใบงาน ใบความรู้ แบบทดสอบก่อน-หลัง

3) สื่อหรืออุปกรณ์การจัดกิจกรรม

อุมาพร สงสุวรรณ (2551) ชุดกิจกรรมแนะแนวประกอบด้วย

1) คู่มือผู้ให้บริการ ประกอบด้วยคำชี้แจง การเตรียมการของผู้ให้บริการ และแผนการจัดกิจกรรมต่างๆ

2) คู่มือผู้รับบริการ ประกอบด้วย ใบงาน ใบความรู้ และแบบทดสอบก่อน – หลัง

3) สื่อหรืออุปกรณ์การจัดกิจกรรม

ศิริวรรณ อินทรวัดนา (2553:42) สรุปถึงองค์ประกอบไว้ดังนี้

1) คู่มือครู ซึ่งประกอบด้วย คำชี้แจงทั่วไป วัตถุประสงค์ วิธีใช้ เช่นการสังเกต การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม การใช้แบบทดสอบ

2) กิจกรรม หัวข้อเรื่องซึ่งประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ สื่ออุปกรณ์ ใบงาน และการประเมิน

จากเอกสารงานวิจัยที่ได้ศึกษา พอสรุปถึงองค์ประกอบของชุดกิจกรรมแนะแนวได้ดังนี้

1) คู่มือครูหรือผู้ให้บริการ ประกอบด้วยคำชี้แจง การเตรียมการ และแผนกิจกรรม

2) กิจกรรมของผู้รับบริการ เช่นใบงาน ใบความรู้ แบบทดสอบ ก่อน – หลัง และสื่ออุปกรณ์การจัดกิจกรรม ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำชุดกิจกรรมแนะแนวขึ้นเพื่อพัฒนาให้ผู้รับบริการได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้มีประสิทธิภาพขึ้นจากเดิม

2.3 เทคนิคในการจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวความคิดด้านวัตถุนิยม

การจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวความคิดด้านวัตถุนิยม ที่ผู้วิจัยเลือกใช้สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง และกรณีตัวอย่าง ซึ่งทั้ง 3 วิธีนี้เหมาะสมกับนักเรียนในวัยที่ทำการทดลอง คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นช่วงวัยที่มีพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย และจิตใจที่มีการเปลี่ยนแปลงง่าย และกิจกรรมมีความสนุกสนานร่วมอยู่ด้วย หากนักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติ กรณีตัวอย่าง หรือสถานการณ์จะลง ก็จะทำให้นักเรียนเข้าถึงเหตุการณ์นั้นจริง สามารถแก้ปัญหา หรือฝึกใช้วิธีการลดแนวความคิดด้านวัตถุนิยมได้อย่างเหมาะสม และถูกวิธีได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งมีรายละเอียด และเหตุผลสนับสนุนดังนี้

2.3.1 บทบาทสมมติ

บทบาทสมมติเป็นวิธีการจัดกิจกรรมกลุ่มวิธีหนึ่งที่สามารถนำมาใช้จัดกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนแนวความคิดด้านวัตถุนิยมให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน โดยมีผู้ให้ความหมายของบทบาทสมมติไว้ดังนี้

แชฟเทล และแชฟเทล (ShafTel and ShafTel 1967 :83-84 อ้างถึงในอรุณีชินวงศ์ 2535) ได้ให้ความหมายของการแสดงบทบาทสมมติว่า หมายถึง วิธีการที่จะเรียนรู้สภาพชีวิตในสังคมอย่างทอ้งแท้ และเป็นแนวทางที่จะช่วยให้บุคคลดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

เทลเลอร์ และวอลฟอร์ด (Taylor and Wolford 1974: 19) อ้างถึงใน ธิดารัตน์ ศรีสวัสดิ์ 2532 ให้ความหมายของการแสดงบทบาทสมมติว่า การแสดงบทบาทสมมติเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สวมบทบาทในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อฝึกว่าตนเองมีพฤติกรรมแบบใดจึงจะแก้ปัญหาได้ดีที่สุด และช่วยให้ผู้เรียนรู้ความต้องการที่ซ่อนเร้นอยู่ในตนเอง ได้แก่ แรงจูงใจ ความต้องการ ซึ่งมีผลต่อการทำงาน และการตัดสินใจของกลุ่ม ทำให้เกิดความเข้าใจในความสัมพันธ์ของตนเองต่อผู้อื่น ต่อสังคม เข้าใจความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น

จิรภา นิมปรุ (2550: 34) สรุปได้ว่า บทบาทสมมติเป็นวิธีการอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ โดยให้ผู้เรียนแสดงออกตามที่ตนคิดว่าควรจะเป็นไปตามธรรมชาติ มีการกำหนดบทบาทเฉพาะตัวให้สมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม แสดงบทบาทโดยไม่มี การข้อมล่งหน้ามาก่อนและถือเอการแสดงออกทั้งด้านความรู้สึกและพฤติกรรมของผู้แสดงมาเป็นข้ออภิปราย เพื่อการเรียนรู้เป็นการฝึกให้ผู้แสดงได้ประสบกับสภาพการณ์จริง ในสภาพการสมมติขึ้นมาทั้งนี้เพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้มีโอกาสวิเคราะห์ความรู้สึก และพฤติกรรมของตนอย่างลึกซึ้ง ได้ทดลองและเรียนรู้ที่จะปรับพฤติกรรมของตนอย่างมีประสิทธิภาพในสภาวะต่างๆ

จากความหมายของบทบาทสมมติดังที่กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า บทบาทสมมติเป็นวิธีการในการเรียนรู้จากสภาพชีวิตจริงอย่างถ่องแท้ เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาได้ดีที่สุดและช่วยให้ผู้เรียนรู้ความต้องการที่ซ่อนเร้นอยู่ในตนเอง ได้แก่ แรงจูงใจ ความต้องการซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจในความสัมพันธ์ของตนเองต่อผู้อื่น ต่อสังคม และสามารถเข้าใจความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างสถานการณ์สมมติขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนแสดงออกตามที่ควรจะเป็นไปตามธรรมชาติ เพื่อนำมาวิเคราะห์และแก้ปัญหาเพื่อปรับพฤติกรรมให้มีประสิทธิภาพในสภาวะต่างๆ

2.3.2 สถานการณ์จำลอง

สถานการณ์จำลองเป็นเทคนิคหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีความรู้ความเข้าใจและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น ได้มีผู้ให้ความหมายของสถานการณ์จำลองไว้ดังนี้

โฮลเดน (Holden ,1981: 5อ้างถึงใน จิรวดี จุลสำรวจ 2540: 14) กล่าวว่า สถานการณ์จำลองเป็นการจำลองสถานการณ์จริง ส่วนมากจะอยู่ในรูปแบบของการแก้ปัญหา ครูทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุม จะนำของจริงต่างๆ มาเป็นสื่อในการกระตุ้นผู้เข้าร่วมให้ใช้ทักษะของภาษาทุก

ด้านในการรับข้อมูลพร้อมๆกัน ผู้เข้าร่วมสถานการณ์แต่ละคนจะได้รับบัตรแสดงขอบข่ายหน้าที่ ความรับผิดชอบ และข้อมูลจำเป็นเพิ่มเติมนอกจากนี้ ทุกคนต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างจริงจัง

ทิสนา แคมมณี (2522 อ้างถึงในกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2542: 19) กล่าวว่า สถานการณ์จำลอง (Simulation) หมายถึง การจำลองสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง แล้วให้ผู้เรียนเข้าไปอยู่ในสถานการณ์นี้และให้มีปฏิริยาโต้ตอบกัน วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทดลองแสดงพฤติกรรมต่างๆซึ่งในสถานการณ์จริงผู้เรียนอาจไม่กล้าแสดง เพราะการเสี่ยงต่อผลที่จะได้รับมากเกินไป

สมุน อมรวิวัฒน์ และ สมพงษ์ จิตระดับ (2537: 243) ให้ความพยายามของ สถานการณ์จำลอง (Simulation techniques) หมายถึง กระบวนการในการสร้างรูปแบบของ สถานการณ์จำลองแทนสถานการณ์จริงขึ้นเพื่อศึกษาพฤติกรรม ปฏิบัติสัมพันธ์ของมนุษย์ที่จะเกิดขึ้นในสถานการณ์

จากการศึกษาความหมายของสถานการณ์จำลองตามแนวคิดบุคคลต่างๆ สรุปได้ว่า สถานการณ์จำลอง หมายถึง การจำลองเหตุการณ์ หรือการเลียนแบบสถานการณ์ ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทดลองแสดงพฤติกรรมซึ่งเป็นสถานการณ์จริงที่ผู้เรียนอาจไม่กล้าแสดง แต่เพื่อศึกษาพฤติกรรมและปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริงเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาจากสถานการณ์นั้นๆ ด้วยตนเอง

2.3.3 กรณีตัวอย่าง

ได้มีผู้ให้ความหมายของกรณีตัวอย่างไว้ดังนี้

ทิสนา แคมมณี (2522: 202) ให้ความหมายไว้ว่ากรณีตัวอย่างเป็นวิธีการสอนซึ่งใช้กรณีหรือเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นจริง นำมาดัดแปลง และใช้กรณีตัวอย่างให้ผู้เรียนได้ศึกษาวิเคราะห์ อภิปรายร่วมกันเพื่อสร้างความเข้าใจ และฝึกฝนแนวทางแก้ปัญหา

สมุน อมรวิวัฒน์และสมพงษ์ จิตระดับ (2539: 640) ให้ความหมายไว้ว่ากรณีตัวอย่าง (Cases) คือสื่อการสอนที่สร้างขึ้นบนระบบปัญหาและการใช้ข้อมูลที่น่าสนใจเพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีพัฒนาการและทักษะในเรื่องของการคิด วิเคราะห์ ตัดสินใจ การให้เหตุผล และมีแนวทางในการแก้ปัญหาได้

สมพงษ์ จิตระดับ (2530: 83) กล่าวว่า กรณีตัวอย่าง เป็นสื่อที่น่าสนใจ สามารถสร้างขึ้นจากสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคม ในชีวิตประจำวัน ซึ่งน่าสนใจ น่าติดตาม และยังหาข้อสรุปไม่ได้มาปรับเป็นกรณีตัวอย่าง กรณีตัวอย่าง จะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รู้จักแลกเปลี่ยนความคิด ประสบการณ์ ความรู้สึก เจตคติของตนต่อผู้อื่นด้วย เสริมสร้างให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะในการทำงานกลุ่ม การอภิปราย

จากที่กล่าวมา กรณีตัวอย่างเป็นสื่อการสอนที่น่าสนใจ เป็นวิธีการสอนซึ่งใช้กรณีหรือเรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้นจริง นำมาคิดแปลง เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาวิเคราะห์ อภิปรายร่วมกันเพื่อสร้างความเข้าใจ และฝึกฝนการแก้ไขปัญหาโดยได้รู้จักแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์ ความรู้สึก เจตคติของตนต่อผู้อื่น

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว

2.4.1 งานวิจัยภายในประเทศ

วัชรียา แจ่มใส (2551: 87) ได้ศึกษา “ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมเคารพนับถือผู้อื่นของนักเรียนวัยรุ่นตอนต้น” ผลการวิจัยพบว่านักเรียนวัยรุ่นตอนต้นที่ได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมเคารพนับถือผู้อื่นมีพฤติกรรมเคารพนับถือผู้อื่นสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนว

ศิริวรรณ อินทรวัดนา (2553:65) ศึกษา “ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมความเอื้ออาทร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตลอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร” ผลของการทดลองพบว่าพฤติกรรมการเอื้ออาทรของนักเรียนกลุ่มทดลอง ภายหลังจากทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวพัฒนาพฤติกรรมการเอื้ออาทรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศิริเสนห์ หอมมาน (2554: 74) ทดลองการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการพัฒนาพฤติกรรมความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น มีพฤติกรรมความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นเพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกัน เพราะชุดกิจกรรมแนะแนวที่ใช้เพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นนั้นสามารถใช้ได้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยทั่วไปมิได้จำกัดเฉพาะเพศ แต่ผลการเรียนเฉลี่ย และรายได้ครอบครัวเป็นปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นของนักเรียน

2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แมค โคแมน (Mecolman.1975: 109 A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ชุดการสอนและกิจกรรมกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียน โดยใช้ชุดการสอนร่วมกับกิจกรรมกลุ่ม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษามากกว่านักเรียนที่ใช้ชุดกิจกรรมเพียงอย่างเดียว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนเพียงอย่างเดียว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ยองค์ ทอคค์ และเบอร์ตัน (Youngue, Toddy: &Burton.1981:369-373) ได้ศึกษาผลของวิธีการสอนอาชีพในชั้นเรียนกับการสอนจากประสบการณ์จริงต่ออุทิมภาวะทางอาชีพ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในรัฐเวอร์จิเนียตอนใต้ จำนวน 46 คน แบ่งเป็นกลุ่ม

ทดลองและกลุ่มควบคุมเท่ากัน กลุ่มทดลองจะออกไปเยี่ยมชมสถานที่ประกอบการอาชีพ และบุคคลที่ประกอบอาชีพต่างๆ และมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ผลการวิจัยพบว่า การสอนแบบให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงจะช่วยให้ผู้ฝึกหัดทางอาชีพของนักเรียนเพิ่มได้มากกว่าวิธีการสอนในชั้นเรียน

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมแนะแนวเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และตระหนักรู้ด้วยตนเอง เป็นเครื่องมือที่ใช้วิเคราะห์และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถใช้พัฒนาบุคคลให้อยู่ร่วมกันในครอบครัว ชุมชน และสังคมได้อย่างสงบสุข

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2558 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 105 ห้องเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้ขอความอนุเคราะห์ให้ครูแนะแนวคัดเลือกให้โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบสุ่มครใจ จำนวน 60 คน แล้วจึงทำการสุ่มอย่างง่าย(Simple Random Sampling) เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1.1 แบบวัดแนวคิดด้านวัตถุนิยม

2.1.2 ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม จำนวน 10 กิจกรรม (ชุดกิจกรรมมีทั้งหมด 12 กิจกรรม รวมทั้งกิจกรรมปฐมนิเทศ และกิจกรรมปัจฉิมนิเทศ)

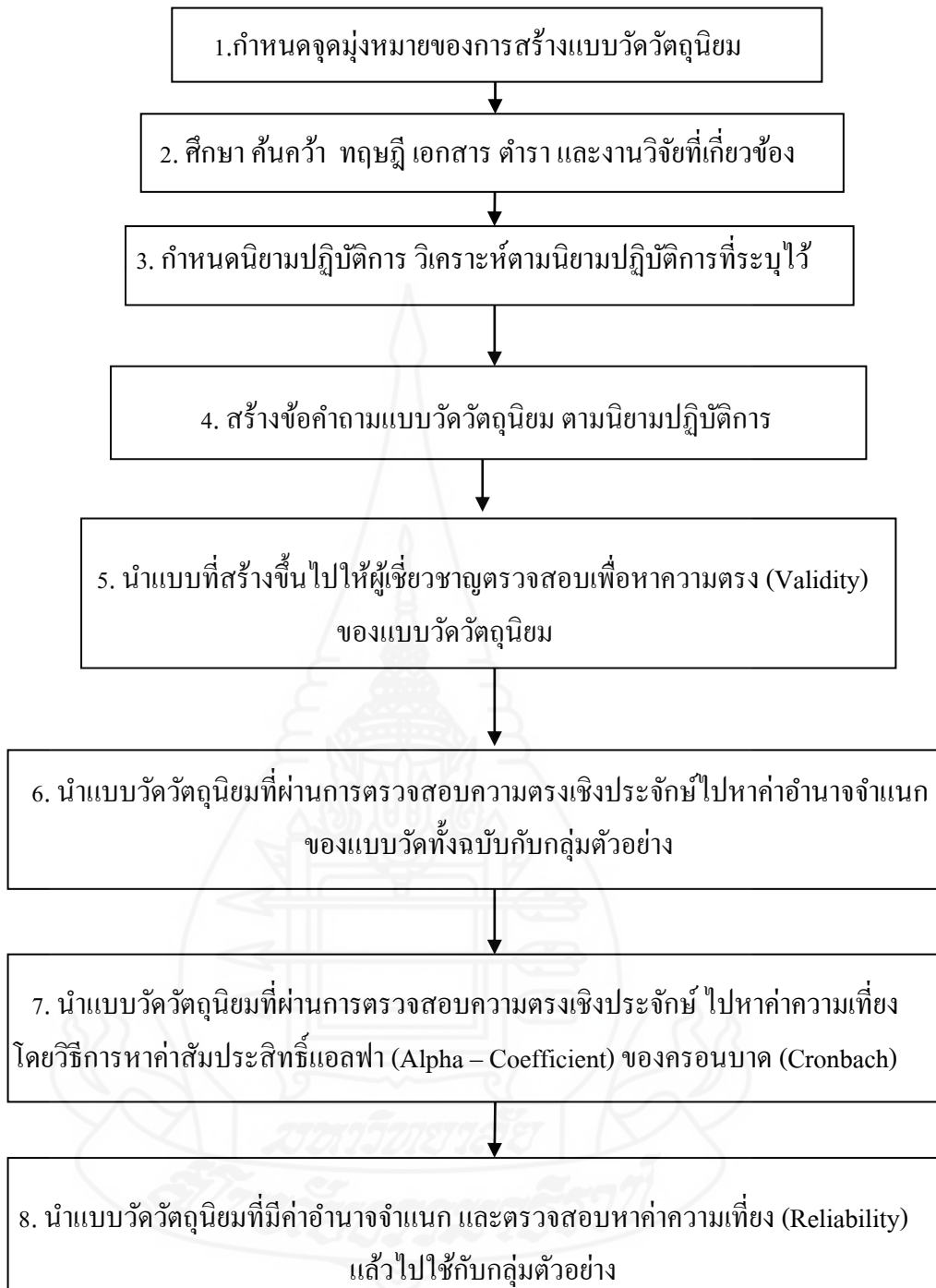
2.1.3 ชุดกิจกรรมแนะแนวการให้ข้อเสนอแนะจำนวน 10 กิจกรรม (ชุดกิจกรรมมีทั้งหมด 12 กิจกรรม รวมทั้งกิจกรรมปฐมนิเทศ และกิจกรรมปัจฉิมนิเทศ)

2.2 วิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือวิจัยและลักษณะเครื่องมือ

2.2.1 แบบวัดวัตถุนิยม ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดวัตถุนิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีรูปแบบการสร้างดังนี้

ขั้นตอนการสร้างแบบวัดวัดคุณิยม

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของการสร้างแบบวัดวัดคุณนิยม
 2. ศึกษา ค้นคว้า ทฤษฎี เอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 3. กำหนดนิยามปฏิบัติการ วิเคราะห์พฤติกรรมย่อยตามนิยามปฏิบัติการที่ระบุไว้
 4. ผู้วิจัยสร้างแบบวัด เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัดคุณนิยม จำนวน 30 ข้อ ให้สอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการ วัดอุปประสงค์ของการวิจัย และให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2558
 5. ผู้วิจัยนำแบบวัดไปหาค่าความตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ด้วยวิธีการ IOC (Item Objective Congruency) โดยนำแบบวัดวัดคุณนิยม ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พิจารณาข้อความในแบบวัดวัดคุณนิยมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ว่าสามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์และนิยามปฏิบัติการของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้หรือไม่ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยได้ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป
 6. ผู้วิจัยนำแบบวัดวัดคุณนิยมที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงประจักษ์แล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อวิเคราะห์หาค่าจำแนกรายข้อ ด้วยการวิเคราะห์การแจกแจงของ (t – distribution) เทคนิค 25 % กลุ่มสูง – ต่ำ ได้ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดเท่ากับ 0.20-0.87
 7. ผู้วิจัยนำแบบวัดวัดคุณนิยมที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงประจักษ์แล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กทม. ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อการหาค่าความเที่ยง (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเที่ยงของแบบวัดทั้งฉบับ เท่ากับ 0.95
 8. นำแบบวัดวัดคุณนิยมไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยนำแบบวัดวัดคุณนิยมที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว โดยการหาค่าจำแนกและค่าความเที่ยงตามเกณฑ์ที่กำหนดได้แล้วจำนวน 30 ข้อ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
- เพื่อการศึกษาที่เข้าใจมากขึ้นผู้วิจัยได้นำเสนอขั้นตอนการสร้างแบบวัดวัดคุณนิยมเป็นภาพของชาร์ตที่เห็นได้ชัดเจนดังต่อไปนี้

ภาพที่ 3.1 การสร้างแบบวัดวัดคุณนิยม

2.2.2 ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวความคิดด้านวัดคุณนิยม

ผู้วิจัยได้สร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวความคิดด้านวัดคุณนิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 12 กิจกรรม ซึ่งมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

ขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม

1. กำหนดวัตถุประสงค์และรูปแบบของการสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวกลุ่มเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้จากบทบาทสมมุติ สถานการณ์จำลองและกรณีตัวอย่าง

2. ศึกษาค้นคว้า เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว

3. กำหนดนิยามปฏิบัติการ กิจกรรม โดยมุ่งเน้นในเรื่องการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม

4. ดำเนินการสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการปรับเปลี่ยนแนวคิดด้านวัตถุนิยม โดยการดำเนินกิจกรรมมี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ ขั้นดำเนินการ ขั้นอภิปราย ขั้นสรุปและนำไปใช้

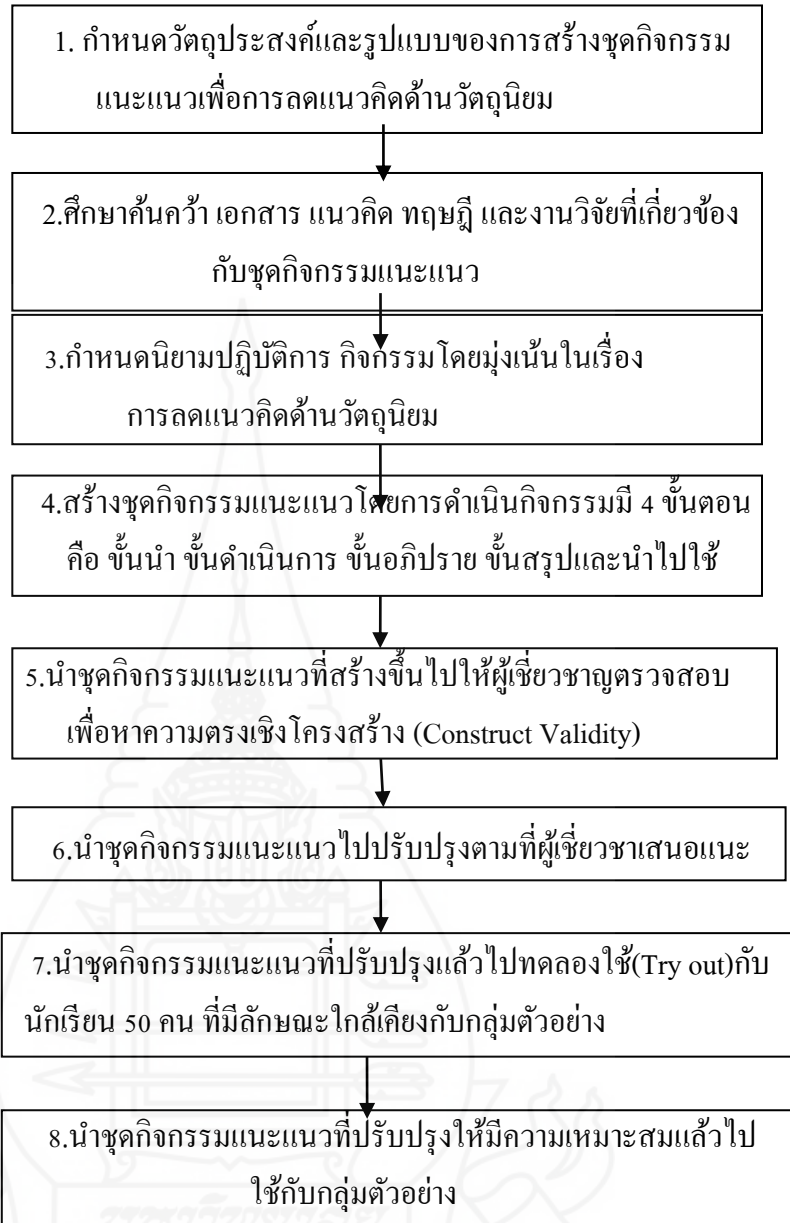
5. นำชุดกิจกรรมแนะแนวไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างนิยามปฏิบัติการ จุดประสงค์ เนื้อหา และขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมทั้ง 4 ขั้นตอน เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของเนื้อหาความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ภาษาและรูปแบบของชุดกิจกรรมแนะแนว (ดังภาคผนวก ค)

6. ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม ให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

7. นำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน เพื่อหาข้อบกพร่องในด้านความชัดเจนของกิจกรรม การดำเนินกิจกรรมอุปกรณ์ และเวลาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

8. นำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม ที่ได้รับการปรับปรุงแล้วไปทำการทดลองกับกลุ่มทดลอง 10 กิจกรรม (ชุดกิจกรรมมีทั้งหมด 12 กิจกรรมนับรวมกิจกรรมปฐมนิเทศและกิจกรรมปัจฉิมนิเทศ) กิจกรรมละ 50 นาที

การสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยสามารถเขียนเป็นแผนผังประกอบให้ดูตามลำดับดังต่อไปนี้

ภาพที่ 3.2 การสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม

ตารางที่ 3.1 รายละเอียดชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ชื่อกิจกรรม	แนวคิดหลัก
1. การปฐมนิเทศ ไม้ปริศนาพาสนิท	สร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียน
2. กิจกรรม พอประมาณ	ให้นักเรียนสามารถนำหลักคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้
3. กิจกรรม ตลาดเลือก	สร้างค่านิยมที่ดีในการเลือกใช้สิ่งของที่จำเป็น
4. กิจกรรม เพียงพออย่างพอเพียง	บอกถึงประโยชน์และความสำคัญของการวางแผนจัดหาวัตถุ เพื่อใช้ในการดำรงชีวิต
5. กิจกรรม นาฬิกาทอง	เห็นสถานการณ์จริงในการดำรงชีวิตเกี่ยวกับวัตถุ
6. กิจกรรม ไม้เท้าเล่าเรื่อง	นักเรียนสามารถเล่าเรื่องเกี่ยวกับการจัดหาวัตถุมารอบครอง อย่างเหมาะสม
7. กิจกรรม ฉันทเคย..แต่ตอนนี้ฉัน..	คิดถึงอดีตเพื่อเล่าถึงความเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน
8. กิจกรรม ครั้งหนึ่งในชีวิต	เพื่อการตระหนักรู้การครอบครองวัตถุ
9. กิจกรรม พื้นที่ของความเป็นส่วนตัว	เพื่อให้รู้ถึงขอบเขตข้อจำกัดเกี่ยวกับการจัดหาวัตถุมารอบครองเพื่อความ
10. กิจกรรม ความมุ่งมั่น	เพื่อให้ให้นักเรียนได้ให้คำมั่นสัญญากับตนเองเกี่ยวกับการครอบครองวัตถุในการสร้างความสุข ด้วยการคุณธรรม ตัวอย่าง
11. กิจกรรม เตือนย้ำคำคม	เพื่อให้ให้นักเรียนได้คิดถึงคำคมต่างๆที่จะนำมาเป็นคติประจำใจในการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม
12. ปัจฉิมนิเทศ	เพื่อให้ให้นักเรียนได้แสดงถึงความรู้สึก และแสดงความคิดเห็นต่อการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมและนำไปใช้ในการดำรงชีวิตอย่างมีภูมิคุ้มกันที่ยั่งยืน

2.2.3 ชุดการให้ข้อสนเทศ เป็นแผนกิจกรรมการให้ข้อสนเทศของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม เป็นชุดกิจกรรมแนะแนวที่ใช้สำหรับกลุ่มควบคุมโดยใช้ชื่อแผนเหมือนชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมทั้ง 10 แผน เน้นสาระความรู้ใน

เรื่องการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ส่วนประกอบของแผนกิจกรรมที่เหมือนกัน ต่างกันเฉพาะขั้นตอนการ
ดำเนินกิจกรรมเท่านั้น

3. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง โดยใช้การทดลองแบบ Randomized Control
Group Pretest-Posttest Design ซึ่งมีรูปแบบการทดลองดังนี้

ตารางที่ 3.2 รูปแบบการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
กลุ่มทดลอง	TE1	X1	TE2
กลุ่มควบคุม	TC1	X2	TC2

ความหมายของสัญลักษณ์

TE1 แทน การทดสอบก่อนการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว
กลุ่มเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม

TC1 แทน การทดสอบก่อนการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้ชุดการให้ข้อเสนอแนะ

TE2 แทน การทดสอบหลังการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว
เพื่อการปรับเปลี่ยนแนวคิดด้านวัตถุนิยม

TC2 แทน การทดสอบหลังการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้ชุดการให้ข้อเสนอแนะ

X1 แทน การจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการ
ปรับเปลี่ยนแนวคิดด้านวัตถุนิยม

X2 แทน การจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้ชุดการให้ข้อเสนอแนะ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิจัยครั้งนี้มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (Pretest – Posttest Control Group Design) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ขั้นตอนการทดลอง ผู้วิจัยปฏิบัติดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัย โดยทำหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร เพื่อขอความร่วมมือในการจัดกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม นัดหมาย เวลาและขอใช้สถานที่ในการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม

ขั้นที่ 2 ผู้วิจัยพบปะพูดคุยเพื่อนัดหมายวัน เวลา และสถานที่กับครูและนักเรียนที่ทำการทดลอง ผู้วิจัยนำแบบวัดวัตถุนิยมไปให้นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบวัดวัตถุนิยม บันทึกผลคะแนนที่ได้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)

4.2 ขั้นตอนการทดลอง

ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้ชุดกิจกรรมจำนวน 12 กิจกรรม ดำเนินกิจกรรมโดยมุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญในการเรียนรู้ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เรียนรู้ ซึ่งกันและกันเป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที กับกลุ่มทดลอง ส่วนกลุ่มควบคุมผู้วิจัยมอบแผนการดำเนินกิจกรรมทั้ง 12 กิจกรรม ให้ครูแนะแนวประจำโรงเรียนใช้ชุดการให้ข้อสนเทศ โดยเน้นการให้ข้อมูลและไปงานนักเรียนทำ

ขั้นที่ 2 ผู้วิจัยทำการทดสอบภายหลังการทดลองในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบวัดซึ่งเป็นแบบวัดชุดเดียวกันกับที่ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) แล้วจึงตรวจและบันทึกคะแนนหลังการทดลอง (Posttest) นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบวัดวัตถุนิยมก่อนและหลังการทดลองของทั้งสองกลุ่มไปวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบด้วยวิธีการทางสถิติตรวจสอบสมมติฐานการวิจัย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

- 5.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของคะแนน นักเรียนกลุ่มทดลองทั้งก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 5.2 เปรียบเทียบแนวคิดด้านทัศนคติของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวด้วยสถิติ t-test Dependent
- 5.3 เปรียบเทียบแนวคิดด้านทัศนคติ ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวด้วยสถิติ t-test Independent
- 5.4 เปรียบเทียบแนวคิดด้านทัศนคติของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวระยะติดตามผลสถิติ t-test Dependent

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 สถิติพื้นฐาน ที่ใช้วิเคราะห์ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6.1.1 คะแนนเฉลี่ย โดยใช้สูตรดังนี้ (โกศล มีคุณ 2545 :287)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

\bar{x} แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

6.1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตรดังนี้ (โกศล มีคุณ 2545 :297)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

S.D. แทน ความแปรปรวนในกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

6.2 สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

6.2.1 หาค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบวัดแนวคิดด้านทัศนคติ ของนักเรียน โดยการใช้การหาค่า P และค่า R เทคนิค 25 % ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้สูตรดังนี้ (โกศล มีคุณ 2545: 328)

ค่าอำนาจจำแนก $R = (H - L) / (N_H \text{ หรือ } N_L)$

$H =$ จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง $L =$ จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

$N_H =$ จำนวนคนในกลุ่มสูง $N_L =$ จำนวนคนในกลุ่มต่ำ

6.2.2 หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบแบบวัดทัศนคติของนักเรียน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา ของครอนบาค โดยใช้สูตรดังนี้ (โกศล มีคุณ 2545 : 297)

$$a = \frac{N}{N-1} \left[1 - \frac{\sum S^2 i}{S^2 t} \right]$$

a แทน ค่าความเที่ยงของแบบประเมินทั้งฉบับ

N แทน จำนวนข้อของแบบประเมินทั้งฉบับ

$S^2 i$ แทน คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ

$S^2 t$ แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบประเมินทั้งฉบับ

6.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลมีความเหมาะสมสอดคล้องของแบบวิเคราะห์เอกสาร ที่ใช้ศึกษาความต้องการ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) คำนวณค่าตามสูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543 : 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

$\sum R =$ ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

$N =$ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

นำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่า 1.00 ทุกข้อ และปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับรายละเอียดของคำถามให้มีความชัดเจนสามารถสื่อความได้ง่าย (ภาคผนวก ง)

6.3 สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

6.3.1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่าง ทัศนคติ ของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อน และหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว โดยใช้สถิติที่แบบไม่อิสระ (t – test Dependent) โดยใช้สูตรดังนี้ (โกศล มีคุณ 2545: 319)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

$$df = n - 1$$

t	แทน	ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการทดลอง
$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนในแต่ละคู่
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนในแต่ละคู่
ยกกำลังสอง		
$(\sum D^2)$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนในแต่ละคู่ ทั้งหมดยกกำลังสอง
n	แทน	จำนวนคู่ของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง

6.3.2 *เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่าง* ระหว่างนักเรียนกลุ่มที่ใช้ชุดกิจกรรม
 แขนงกับกลุ่มที่ได้รับข้อเสนอแนะหลังการทดลอง โดยใช้สถิติแบบอิสระ (t – test Independent)
 โดยใช้สูตรดังนี้ (โกศล มีคุณ 2545: 328)

$$t = \frac{X_1 - X_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S^2_1 + (n_2 - 1)S^2_2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

t	แทน	ความแตกต่างของคะแนนระหว่างกลุ่ม
\bar{X}_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง
\bar{X}_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม
S^2_1	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มทดลอง
S^2_2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มควบคุม
n_1	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง
n_2	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.1 เพื่อเปรียบเทียบการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว
- 1.2 เพื่อเปรียบเทียบการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง
- 1.3 เพื่อเปรียบเทียบการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนกลุ่มทดลองระหว่างระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผล

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้แทนความหมาย ดังต่อไปนี้

- N แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
- \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
- S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
- t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน (t – Distribution)
- df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
- * แทน ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูลนี้เป็นกรวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นผลมาจากการทดลอง โดยมีเป้าหมายสำคัญที่จะตรวจสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ 3 ข้อ และเนื่องจากจัดกลุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่มด้วยวิธีสุ่มเข้ากลุ่ม (Random Assignment) จึงสามารถเลือกสถิติวิเคราะห์ที่เหมาะสม คือ ใช้การทดสอบค่าทีแบบอิสระ (t-test Independent) ดังนี้

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็นตารางที่ดังนี้

3.1 เปรียบเทียบคะแนนการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 เปรียบเทียบการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง	N	\bar{X}	S.D.	df	t
ก่อนการทดลอง	30	70.62	4.60	29	13.36
หลังการทดลอง	30	59.18	15.96		

* $P < .05$

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม มีแนวคิดด้านวัตถุนิยมลดลงกว่านักเรียนกลุ่มทดลองก่อนการทดลองใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว

3.2 เปรียบเทียบการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวมีการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมลงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการวิเคราะห์คะแนนการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนกลุ่มทดลอง
กับกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง	N	\bar{X}	S.D.	df	t
กลุ่มทดลอง	30	59.18	15.96	29	16.88*
กลุ่มควบคุม	30	61.06	4.60		

* P < .05

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนกลุ่มทดลอง
สูงกว่าการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.3 เปรียบเทียบการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนกลุ่มทดลองระหว่างหลังการ
ทดลองกับระยะติดตามผล ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการวิเคราะห์คะแนนการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนกลุ่มทดลอง
ภายหลังการทดลองกับระยะติดตามผล

กลุ่มทดลอง	N	\bar{X}	S.D.	df	t
กลุ่มทดลอง	30	59.18	15.96	29	10.36
กลุ่มควบคุม	30	60.16	4.58		

จากตารางที่ 4.3 พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว
มีการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมไม่แตกต่างกับนักเรียนกลุ่มทดลองในระยะติดตามผล ซึ่งเป็นไป
ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อเปรียบเทียบการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว

1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง

1.1.3 เพื่อเปรียบเทียบการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนกลุ่มทดลองระหว่างระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผล

1.2 สมมติฐานการวิจัย

1.2.1 นักเรียนมีการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมต่ำลงภายหลังได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว

1.2.2 นักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวมีการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมต่ำกว่านักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะ

1.2.3 ในระยะติดตามผลนักเรียนมีการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมไม่แตกต่างกับระยะหลังการทดลอง

1.3 วิธีการดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2558 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 105 ห้องเรียน

2) กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้ขอความอนุเคราะห์ให้ครูแนะแนว คัดเลือกให้โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบสุ่มเจาะจำนวน 60 คน แล้วจึงทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

- 1) แบบวัดทัศนนิยม
- 2) ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวความคิดด้านทัศนนิยม
- 3) ข้อเสนอแนะเพื่อการลดแนวความคิดด้านทัศนนิยม

1.3.3 การเก็บและรวบรวมข้อมูล การวิจัยครั้งนี้มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (Pretest-Posttest & Randomized Control Group Design) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1) ขั้นตอนเตรียมการทดลอง (1) ผู้วิจัยขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัย โดยทำหนังสือถึงผู้อำนวยการ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร เพื่อขอความร่วมมือในการจัดกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม นัดหมาย เวลาและขอใช้สถานที่ในการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวความคิดด้านทัศนนิยม (2) ผู้วิจัยพบปะพูดคุยเพื่อนัดหมายวัน เวลา และสถานที่กับครูและนักเรียนที่ทำการทดลอง ผู้วิจัยนำแบบวัดทัศนนิยมไปให้นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบวัดทัศนนิยม บันทึกผลคะแนนที่ได้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)

2) ขั้นตอนการทดลอง (1) ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้ชุดกิจกรรม จำนวน 12 กิจกรรม ดำเนินกิจกรรมโดยมุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญในการเรียนรู้ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เรียนรู้ ซึ่งกันและกันเป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 50 นาทีกับกลุ่มทดลอง ส่วนกลุ่มควบคุมผู้วิจัยมอบแผนการดำเนินกิจกรรมทั้ง 10 กิจกรรม ให้ครูแนะแนวประจำโรงเรียนใช้ชุดการให้ข้อเสนอแนะ โดยเน้นการให้ข้อมูลและใบงานนักเรียนทำ (2) ผู้วิจัยทำการทดสอบภายหลังการทดลองในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบวัดซึ่งเป็นแบบวัดชุดเดียวกันกับที่ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) แล้วจึงตรวจและบันทึกคะแนนหลังการทดลอง (Posttest) นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบวัดทัศนนิยมก่อนและหลังการทดลองของทั้งสองกลุ่มไปวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบด้วยวิธีการทางสถิติตรวจสอบสมมติฐานการวิจัย

3) ขั้นตอนหลังการทดลอง เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว 1 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทำแบบวัดทัศนนิยม โดยใช้แบบวัดเดียวกับที่นักเรียนได้ทำก่อนและหลังการทดลอง แล้วตรวจ และบันทึกคะแนนที่ได้ของทั้งสอง

กลุ่ม ไปวิเคราะห์ข้อมูลระยะติดตามผลเพื่อเปรียบเทียบด้วยวิธีการทางสถิติตรวจสอบสมมติฐานการวิจัย

1.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบวัดวัตุนิยม ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตุนิยมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และได้รับการตรวจสอบพร้อมการปรับปรุงแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านแล้ว มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

- 1) วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยนำผลของคะแนน นักเรียนกลุ่มทดลอง ทั้งก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 2) เปรียบเทียบวัตุนิยมของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวด้วยสถิติ t-test Dependent
- 3) เปรียบเทียบวัตุนิยม ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวด้วยสถิติ t-test Independent
- 4) เปรียบเทียบวัตุนิยมของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวระยะติดตามผลสถิติ t-test Dependent

1.4 ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

ภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีการลดแนวคิดด้านวัตุนิยมลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่าภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกกิจกรรมแนะแนวมีการลดแนวคิดด้านวัตุนิยมลงกว่าของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระยะติดตามผลนักเรียนมีการลดแนวคิดด้านวัตุนิยมไม่แตกต่างกับระยะหลังการทดลอง

2. อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง “ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อการลดแนวคิดด้านวัตุนิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

2.1 ผลของการทดลองพบว่า การลดแนวคิดด้านวัตุนิยมของนักเรียนกลุ่มทดลอง ภายหลังการทดลองที่ต่ำกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมแนะแนวสามารถนำมาลดแนวคิดด้านวัตุนิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานครได้ ทั้งนี้

เป็นเพราะชุดกิจกรรมแนะแนวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบไปด้วยเทคนิคต่างๆได้แก่ บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง และกรณีตัวอย่าง โดยแต่ละครั้งผู้วิจัยเลือกใช้เทคนิคต่างๆกันให้เหมาะสม โดยมีการดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และการคิด ซึ่งเกิดจากการอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และประสบการณ์ร่วมกันในกลุ่ม ทำให้นักเรียนนั้น ได้ตระหนักถึง ประโยชน์ของการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมซึ่งส่งผลให้การลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนลง หลังจากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศิริวรรณ อินทรวัดนา (2553 : 65) ทดลองการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมความเอื้ออาทรของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตลอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ผลการ ทดลองพบว่าพฤติกรรมการเอื้ออาทรของนักเรียนกลุ่มทดลอง ภายหลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อน การทดลองใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวพัฒนาพฤติกรรมการเอื้ออาทรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ศิริเสนห์ หอมนาน (2554:71) ทดลองใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรม ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านชะอำ(ชะอำวิทยา การ) พบว่า นักเรียนที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น มีพฤติกรรม ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นสูงกว่านักเรียนที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

2.2 ผลของการทดลองพบว่านักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว มีการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมลงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับข้อเสนอแนะ อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จากผลการทดลองแสดงให้เห็นว่าชุดกิจกรรมแนะแนว เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมต่างๆเช่น การอภิปราย การรายงาน เป็นกลุ่ม การรายงานเป็นรายบุคคล การแสดงบทบาทสมมติ กรณีตัวอย่าง สถานการณ์จำลอง การ แก้ปัญหา โดยใช้อุปกรณ์ต่างๆเป็นสื่อในการทำกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น รวมถึงการใช้รูปภาพประกอบเป็นส่วนในการเสริมสร้าง การลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียน ส่วนในข้อเสนอแนะนั้นเป็นวิธีการที่ทำให้นักเรียนรู้โดยใช้ใบความรู้เป็นสื่อประกอบการทำกิจกรรม ซึ่งเป็นจุดอ่อนในการทำกิจกรรมเพราะกิจกรรมส่วนใหญ่ผู้เรียนต้องศึกษาด้วยตนเองทำให้เกิด การเรียนรู้ได้ช้ากว่าการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวซึ่งสอดคล้องกับ และพัชราภรณ์ รักช่วย(2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่4 โรงเรียนปากพอง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่านักเรียน ที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวมีความรับผิดชอบในการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรม แนะแนวแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 นักเรียนกลุ่มทดลองระยะติดตามผลที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมไม่แตกต่างจากหลังการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ สามารถอภิปรายภาพรวมได้ว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวได้รับการเรียนรู้ตลอดทั้ง 12 กิจกรรมอาจเป็นเพราะชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้เกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง สามารถเสริมแรงจิตใจในการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมที่ไม่พึงประสงค์ให้เป็นแนวคิดด้านวัตถุนิยมที่พึงประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับ นพมาศ คงมิสุข (2556: 40) ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาล 3 วัดชัยมงคล จังหวัดอ่างทอง ผลการศึกษาพบว่าหลังการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสุจริตของนักเรียนกลุ่มทดลองระยะติดตามผลที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสุจริตไม่แตกต่างจากกลุ่มหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่สถิติ .01

ทั้งนี้ก็เป็นเพราะชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอย่างมีระบบ เหมาะกับวัยของผู้รับบริการ ตรงตามองค์ประกอบของแนวคิดด้านวัตถุนิยม จึงสามารถสร้างเสริม ป้องกัน หรือแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมและยั่งยืน ดังนั้น การวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม มีส่วนช่วยให้การลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมลงหลังจากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้

3.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

การวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นนักเรียนวัยรุ่นตอนปลายที่ให้ความสำคัญกับการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น ต้องการการยอมรับ ซึ่งสิ่งหนึ่งที่สามารถจะทำให้ผู้อื่นยอมรับได้คือแนวคิดด้านวัตถุนิยมบุคคลที่มีค่านิยมแบบวัตถุนิยมสูงมีการเพิ่มคุณค่าให้ตนเองโดยเลือกใช้สิ่งของโก้หรู การวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร สามารถนำไปใช้เป็นกิจกรรมเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมให้นักเรียนมีการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมลง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับครูอาจารย์ที่ทำหน้าที่แนะแนวในโรงเรียนตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนวัยรุ่นดังนี้

3.1.1 ควรนำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนกับนักเรียนเพื่อให้เกิดการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมอย่างต่อเนื่อง

3.1.2 ก่อนนำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมไปใช้ผู้ดำเนินกิจกรรมการแนะแนวควรศึกษาขั้นตอนต่างๆ จากคู่มือการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมอย่างละเอียด ทั้งวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมหรืออาจจะปรึกษากับผู้สร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม และมีการปรับเปลี่ยนเพื่อนำไปใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนในทุกระดับชั้น

3.1.3 การนำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมไปใช้ควรคำนึงถึงผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม โดยให้ทุกคนทำกิจกรรมอย่างทั่วถึง มีการเสริมแรง และดำเนินกิจกรรมให้สนุกสนาน และหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมแล้วควรมีการติดตามและประเมินผลเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง

3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

3.2.1 ควรทำการศึกษาวิจัยผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมกับนักเรียนในระดับอื่นๆ

3.2.2 ควรทำการศึกษาการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวกับตัวแปรตามอื่นๆ เช่น การลดแนวคิดด้านความประหยัด ด้านอิทธิพลของภูมิหลังครอบครัวที่มีต่อค่านิยมแบบวัตถุนิยม ด้านความแตกต่างระหว่างเพศที่มีต่อค่านิยมแบบวัตถุนิยม เป็นต้น

3.2.3 ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมโดยบูรณาการการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หรือหลักการคิดแบบต่างๆ เช่น หลักคิดละเอียดลออ หลักการคิดวิเคราะห์ หลักการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542*. กรุงเทพฯ:
คุรุสภา.
- _____. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ:
คุรุสภา.
- กฤษฎาธาร จันทะโก. (2556). *การส่งเสริมและการอนุรักษ์ดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ๖*.
(กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต "ไม่ได้ตีพิมพ์"). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช,
นนทบุรี.
- โกศล มีคุณ. (2545). การประเมินคุณภาพของเครื่องมือและกิจกรรมแนะแนว. ใน *ประมวลสาระ
ชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือและกิจกรรมแนะแนว*. หน่วยที่ 14 หน้า 249-353
นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาศึกษาศาสตร์.
- กัญญา ดินทร์ตันศิริกุล. (2541). การรวบรวมข้อมูลวิจัย. ใน *ประมวลชุดวิชา วิทยานิพนธ์ 2*
หน่วยที่ 1 หน้า 65-75 นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์.
- จิรภา นิมปรุ. (2550). *ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการพัฒนาจิตพิสัยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนครรราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา*. (วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- ชนกพร ไพบาลพานิช. (2555). *อิทธิพลของวัตุนิยมและการตระหนักรู้ตนเองต่อพฤติกรรมการ
ซื้อแบบไม่ไตร่ตรองของกลุ่มผู้บริโภคเจนเอเรชั่นวาย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- คุณเดือน พันธุมนาวิน และดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2550). *หลักเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคล:
ทฤษฎีและผลการวิจัยเพื่อสร้างดัชนีในแนวจิตพฤติกรรมศาสตร์*. *วารสารพัฒนาบริหาร
ศาสตร์*
- ทิสนา แจมณี. (2522). *รูปแบบการเรียนการสอน:ทางเลือกที่หลากหลาย*. กรุงเทพฯ:
สุทธาการพิมพ์.
- _____. (2545). *รูปแบบการเรียนการสอน:ทางเลือกที่หลากหลาย*. กรุงเทพฯ:
สุทธาการพิมพ์.

- ผจงจิต อินทสุวรรณ และคณะ. (2550). *การวิจัยและพัฒนาพฤติกรรมกรรมการบริโภคด้วยปัญญาของนักเรียน* รายงานการวิจัยฉบับที่ 110 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สถิต วงศ์สุวรรณ. (2549). *ปรัชญาเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: อักษรพิทยา.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2550). *ครบเครื่องเรื่องการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- ศูนย์พัฒนาเครือข่ายกิจกรรมแนะแนว สพม.เขต 2 .(2553).
- ชนกพร ไพบาลพานิช. (2555). *อิทธิพลของวัตถุนิยมและการตระหนักรู้ตนเองต่อพฤติกรรมการศึกษาแบบไม่ไต่ตรองของกลุ่มผู้บริหารโรคเอดส์เรื้อรัง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2545). *คุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับ EQ*. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์ 1*. สิงหาคม:15-17.
- พระธรรมวโรดม (บุญมา คุณสมปนโน). (2550). *ระเบียบปฏิบัติของชาวพุทธ ระเบียบปฏิบัติในชีวิตประจำวัน*. *สารสำนักพุทธ*, 2(4), 61-79.
- มาริสา จันทร์ฉาย. (2551). *พฤติกรรมบริโภคของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตหาดใหญ่*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.
- มิเรียม ชื่นสุวรรณ. (2554). *ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตด้านสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย จังหวัดนนทบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- วัชรภรณ์ เฟงจิต. (2543). *ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมทางวัตถุกับความพึงพอใจในชีวิต: การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างผู้ปฏิบัติศาสนกิจตามแนวสันตือ โสภ ผู้เป็นสมาชิก สโมสรโรตารี และพนักงานทั่วไปขององค์กรขนาดใหญ่ในเขตกรุงเทพฯ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- วัชรียา แจ่มใส. (2551). *ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมกรรมการเคารพนับถือผู้อื่นของนักเรียนวัยรุ่นตอนต้น*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.

- วันวิสาข์ เอกกรณ์พงษ์ (2551). *บทบาทของการเพิ่มคุณค่าให้ตนเองในการส่งผ่านความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างความหลงตนเองและวัตถุนิยม*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- วิไลลักษณ์ เสรีตระกูล. (2556). *ปัจจัยในการทำนายนิยมแบบวัตถุนิยมของนักศึกษาในกรุงเทพฯ*. วารสารวิทยาสารเกษตรศาสตร์ สาขาสังคมศาสตร์.
- ศรัณย์ พิมพ์ทอง. (2557). *การศึกษาวัฒนธรรมปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการบริโภคอย่างพอเพียงของนักศึกษาในประเทศไทยและมาเลเซีย*. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริวรรณ อินทวัฒนา. (2553). *ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมความเอื้ออาทรของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตลอออุทิศมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต กรุงเทพฯ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- ศิริเสนต์ หอมนาน. (2554). *ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านชะอำ (ชะอำวิทยาคาร) จังหวัดเพชรบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- สินีนานู กำเนิดเพชร. (2547). *อิทธิพลของพฤติกรรมการเปิดรับเนื้อหาด้านวัตถุนิยมจากรายการแข่งขันชิงรางวัลผ่านสื่อโทรทัศน์ที่มีต่อค่านิยมด้านวัตถุของวัยรุ่น*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- อุกฤษฏ์ ทรงชัยสงวน. (2543). *ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการโครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชนของสถานีตำรวจภูธรอำเภอบาง*. (รายงานการศึกษา ค้นคว้าอิสระ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- Ahuvia, A. C., & Wong, N. Y. (2002). Personality and values based materialism: Their relationship and origin (Electronic version) *Journal of Consumer Psychology*
- Adams, R. J. (1973). *Building a foundation for evaluation of instruction in higher education and continuing education* (Doctoral dissertation). Retrieved from <http://www.ohiolink.edu/etd>.
- Belk, R. W. (1987). Material values in the comic: A content analysis of comic books featuring themes of wealth (Electronic version) *Journal of Consumer Research*.

- Belk, R.W. (1985). Materialism: Trait aspects of living in the material world (Electronic version) *Journal of Consumer Research*.
- Egan, D. (Writer), & Alexander, J. (Director). (2005). *Failure to communicate* [Television series episode]. In D. Shore (Executive producer), *House*. New York, NY: Fox Broadcasting.
- Freud, S. (1953). The method of interpreting dreams: An analysis of a specimen dream. In J. Strachey (Ed. & Trans), *The standard edition of the complete psychological works of Sigmund Freud*, (Vol. 4, pp. 96-121). Retrieved from <http://books.google.com/books> (Original work published 1900).
- Furnham, A., & Valgeirsson, H. (2007). The effect of life values and materialism on buying counterfeit products (Electronic version) *The Journal of Socio-Economics*
- Graham, G. (2005). Behaviorism. In E. N. Zalta (Ed.), *The Stanford encyclopedia of philosophy* (Fall 2007 ed.). Retrieved from <http://plato.stanford.edu/entries/behaviorism>.
- Mactyre, L. (Reporter). (2002). *Scandal of the Century* [Television series episode]. In H. Cashore (Producer), *the fifth estate*. Toronto: Canadian Broadcasting Corporation.
- McNiel, D. S. (2006). *Meaning through narrative: A personal narrative discussing growing up with an alcoholic mother* (Master's thesis). Available from ProQuest Dissertations and Theses database. (UMI No. 1434728).
- Richins, M. L., & Dawson, S. (1992). A consumer values orientation for materialism and its measurement : Scale development and validation (Electronic version) *Journal of Consumer Research*.
- Sparkman, C. F. (1973). An oral history with Dr. Colley F. Sparkman/Interviewer: Orley B. Caudill. *Mississippi Oral History Program* (Vol. 289), University of Southern Mississippi, Hattiesburg.
- Sirinoot Teanrunroj. (2556). *The Development of an innovative integrated approach to ICT-Mediated Learning in Science*. (Doctoral dissertation). Srinakharinwirot University, Bangkok.
- Sparkman, C. F. (1973). An oral history with Dr. Colley F. Sparkman/Interviewer: Orley B. Caudill. *Mississippi Oral History Program* (Vol. 289), University of Southern Mississippi, Hattiesburg.

Van Nuys, D. (Producer). (2007, December 19). *Shrink rap radio* [Audio podcast]. Retrieved from <http://www.shrinkrapradio.com> of *Sigmund Freud*, (Vol. 4, pp. 96-121). Retrieved from <http://books.google.com/books>(Original work published 1900).

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัย

สกลนครราชภัฏ

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

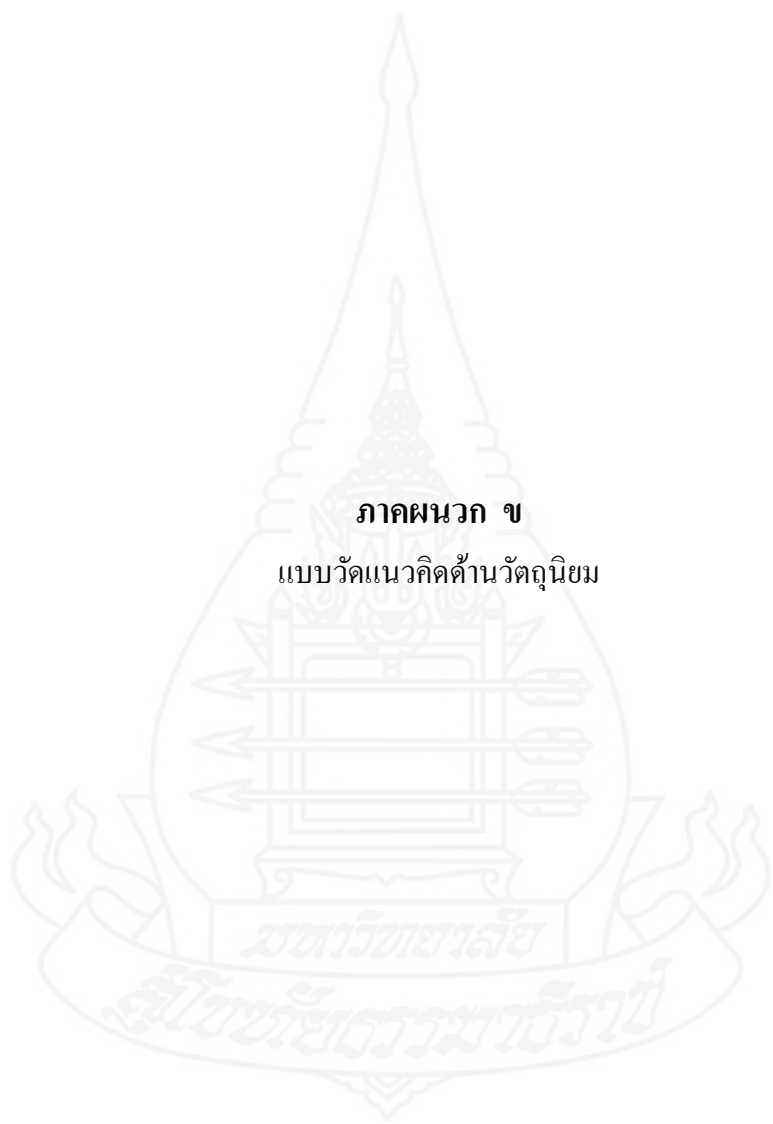
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

1. ชื่อ อาจารย์มีเรียม ชื่นสุวรรณ
 วุฒิการศึกษา ศษ.ม.(แนะแนว) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 ตำแหน่ง หัวหน้างานแนะแนว
 ครูชำนาญการพิเศษ
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

2. ชื่อ อาจารย์ว่าสนา บุญอรุ่ง
 วุฒิการศึกษา ศษ.ม.(แนะแนว) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 ตำแหน่ง อาจารย์ด้านจิตวิทยาแนะแนวการให้คำปรึกษา
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนชลประทานวิทยา อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

3. ชื่อ อาจารย์นพมาศ คงมีสุข
 วุฒิการศึกษา ศษ.ม.(แนะแนว) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 ตำแหน่ง ครูชำนาญการ
 ครูแนะแนว
 ครูสังคม
 บรรณารักษ์ห้องสมุด
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนเทศบาล 3 วัดชัยมงคล จังหวัดอ่างทอง

ภาคผนวก ข
แบบวัดแนวคิดด้านวัตุนิยม

แบบสอบถาม

คำชี้แจง

ผู้วิจัยขอความร่วมมือนักเรียนในการทำแบบสอบถาม ซึ่งจะนำไปใช้สำหรับการวิจัยมีจำนวน 30 ข้อ แต่ละข้อ เป็นข้อความเกี่ยวกับวัตถุนิยม ขอให้นักเรียนตั้งใจทำแบบวัดโดยอ่านและพิจารณาข้อความแล้วตอบให้ตรงตามจริงมากที่สุด

สิ่งที่นักเรียนตอบนั้นจะไม่มีคำตอบที่ผิดหรือถูกแต่อย่างใด และในการทำแบบทดสอบนี้ให้นักเรียน ทำให้ครบทุกข้อ ผู้วิจัยขอรับรองว่าผลการตอบของนักเรียนจะไม่ส่งผลกระทบต่อ นักเรียนหรือโรงเรียน

วิธีตอบแบบวัด

ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่องว่างที่ตรงกับความจริงของนักเรียนมากที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อความ	จริง ที่สุด	ค่อนข้าง จริง	จริงปาน กลาง	ค่อนข้าง ไม่จริง	ไม่จริง เลย
1. ข้าพเจ้ามักซื้อเสื้อผ้าจากห้างหรู	/				

ตอบ จริงที่สุด หมายถึงนักเรียนเห็นด้วยกับข้อความนั้นทั้งหมด

ขอขอบคุณนักเรียนที่ให้ความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้

นางสุขอรมย์ เพิ่มพันธุ์วรรณน์

นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการแนะแนว

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ข้อความ	จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ปานกลาง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริงเลย
<p>1. การได้ครอบครองวัตถุ สื่อถึง ความสำเร็จ</p> <p>1. ใบปริญญาเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตของข้าพเจ้า +</p> <p>2. การได้ทุนไปเรียนต่อต่างประเทศเป็นความสำเร็จสูงสุดของข้าพเจ้า +</p> <p>3. ข้าพเจ้าสามารถเก็บเงินซื้อโทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ล่าสุดได้สำเร็จเพื่อให้เพื่อนยอมรับ -</p> <p>4. ข้าพเจ้าของรางวัลเป็นสัญลักษณ์สื่อถึงความสำเร็จของข้าพเจ้า -</p> <p>5. ข้าพเจ้าชอบชีวิตที่หรูหรา ฟู่ฟ่า -</p> <p>6. ข้าพเจ้าชอบบ้านหลังใหญ่เพื่อแสดงถึงความเป็นอยู่ที่สบายและประสบความสำเร็จในชีวิต</p> <p>7. ข้าพเจ้าชอบซื้อเครื่องประดับราคาแพง -</p> <p>8. ข้าพเจ้าใช้โทรศัพท์ ราคาถูกแต่มีคุณภาพตามที่ข้าพเจ้าต้องการ +</p> <p>9. ข้าพเจ้าซื้อเสื้อผ้าตามแฟชั่นเสมอ -</p> <p>10. ข้าพเจ้าวางแผนใช้จ่ายเงินจนสำเร็จเพราะได้รับเงินจากพ่อแม่ไม่มากนัก +</p>					
<p>3. การได้ครอบครองวัตถุนำไปสู่ความสุข</p> <p>21. ข้าพเจ้ามีความสุขมากเมื่อเพื่อนให้นาฬิกาโรเล็กซ์ในวันเกิดปีนี้ +</p> <p>22. ข้าพเจ้าจะมีความสุขมากถ้าได้ใช้กระเป๋าหิ้วสวยๆ ในโรงเรียน -</p> <p>23. ข้าพเจ้าจะมีความสุขมากถ้าได้เครื่องประดับเพชรพลอยมาโรงเรียนได้ -</p> <p>24. ข้าพเจ้าจะมีความสุขมากถ้าได้ใช้ปากกามอนิ่งบลิงก์ -</p> <p>25. ข้าพเจ้าจะมีความสุขมากถ้าได้นั่ง</p>					

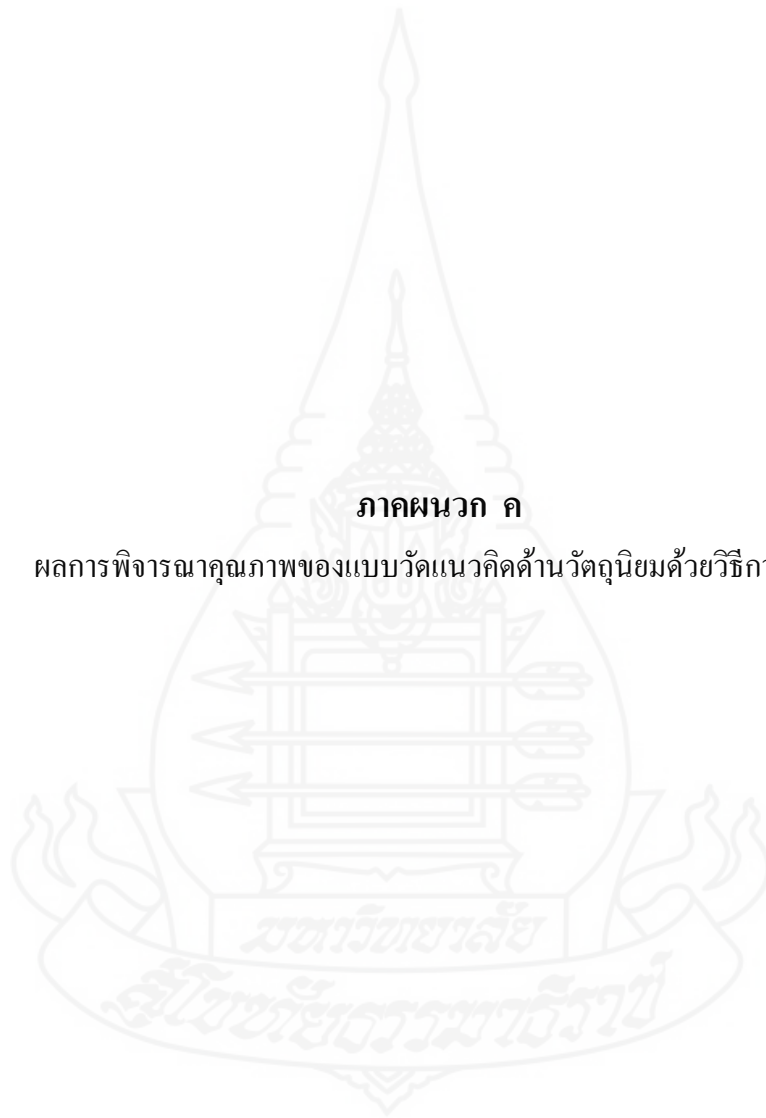
ข้อความ	จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ปานกลาง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริงเลย
<p>รถเบนซ์สปอร์ตมาโรงเรียน -</p> <p>26. ข้าพเจ้ามีความสุขมากเมื่อได้ให้หนังสือดีๆ แก่เพื่อนในวันเกิด +</p> <p>27. ข้าพเจ้าจะมีความสุขมากถ้าได้ไปรับประทานอาหารกับครอบครัวที่ภัตตาคารหรู</p> <p>28. ข้าพเจ้ามีความสุขมากเมื่อได้มีส่วนร่วมกับโรงเรียนบริจาคหนังสือ ปากกา ดินสอ ให้โรงเรียนน้อง</p> <p>29. ข้าพเจ้ามีความสุขมากเมื่อได้บริจาคเลือดเพื่อช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ +</p> <p>30. ข้าพเจ้ามีความสุขมากเมื่อได้รับสิ่งของยี่ห้อดังราคาแพงจากผู้อื่น -</p>					

ขอให้นักเรียนทุกคน โชคดี มีความสุข

ภาคผนวก ค

ผลการพิจารณาคูณภาพของแบบวัดแนวคิดด้านวัตถุนิยมด้วยวิธีการ IOC

แบบสรุปรายงานผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดของผู้ทรงคุณวุฒิ IOC

แบบวัดแนวคิดด้านวัตุนิยม ได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ดำเนินการตรวจสอบความ
สอดคล้องของข้อคำถามกับฟังก์ชันประกอบของแบบวัด ผลสรุปดังนี้

ความหมายของคะแนน 1 หมายถึงตรง 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ -1 หมายถึง ไม่ตรง

ข้อที่ของ แบบวัด	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่าเฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่2	คนที่3	
1	1	1	1	1
2	1	0	1	0.67
3	1	1	1	1
4	1	1	1	1
5	1	1	1	1
6	1	1	1	1
7	1	1	1	1
8	1	1	1	1
9	1	1	1	1
10	1	1	1	1
11	1	1	1	1
12	1	1	1	1
13	0	1	1	0.67
14	1	1	1	1
15	1	1	1	1
16	1	1	1	1
17	1	1	1	1
18	1	1	1	1
19	1	1	1	1
20	1	1	1	1
21	1	1	1	1
22	1	1	1	1
23	1	1	1	1

ข้อที่ของ แบบวัด	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่าเฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
24	1	1	1	1
25	1	1	1	1
26	1	0	1	0.67
27	1	1	1	1
28	1	1	1	1
29	1	1	1	1
30	1	1	1	1

ภาคผนวก ง

ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการสตนแนวคิดด้านวัตถุนิยม

กิจกรรมที่ 1

กิจกรรมปฐมนิเทศ

ชื่อกิจกรรม ไม้ปริศนาพาสนิท
ระดับ/วัยของนักเรียน ทุกระดับ

เวลา 50 นาที
ขนาดของกลุ่ม 30 คน

แนวคิด

การที่บุคคลมารวมตัวกันนั้นความสัมพันธ์เริ่มเกิดขึ้นและมีการพัฒนาอย่างช้าๆหากปล่อยให้พัฒนาไปตามธรรมชาติ แต่ถ้ามีการจัดการที่ดีเพื่อกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาโดยที่บุคคลได้รู้จักและเข้าใจกันจะเป็นแนวทางให้การทำงานร่วมกันประสบผลสำเร็จได้ง่ายขึ้นเพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน
2. เพื่อให้ให้นักเรียนได้เข้าใจการเข้าร่วมกิจกรรม วิธีการ ความมุ่งหมายและประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม
3. เพื่อเป็นการเตรียมนักเรียนให้พร้อมที่จะเข้าร่วมกิจกรรม

ขั้นตอนการทำกิจกรรม

1. ขั้นนำ

ผู้วิจัยแนะนำตนเองและคณะ แล้วให้นักเรียนยืนเป็นวงกลมระยะห่างกัน 1 ช่วงศอก แจกปากกาให้นักเรียนคนละ 1 ด้ามเพื่อใช้ในการทำกิจกรรมต่างๆ

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

2.1 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลก่อนทำกิจกรรม โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ (Pretest) 30 ข้อ

2.2 ผู้วิจัยสร้างความคุ้นเคยโดยใช้กิจกรรม “ไม้ปริศนาพาสนิท” โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.2.1 ผู้วิจัยแจกป้ายกระดาษแขวนคอให้นักเรียนเขียนชื่อ-นามสกุล และชื่อเล่นตัวโตชัดเจนอาจจะตกแต่งให้สวยงามได้

2.2.2 ผู้วิจัยแจกกระดาษแผ่นเล็กให้นักเรียนคนละ 1 แผ่นบอกให้เขียนชื่อจริงไว้มุมบนขวามือ แล้วเขียนข้อมูลที่เด่นๆเกี่ยวกับตนเองเช่นบรรยายรูปร่างหน้าตาตนเองให้เด่นชัด อาหารที่ชอบ ความสามารถพิเศษ เป็นต้นแล้วมีวนหยอดลงในกล่องที่เตรียมไว้ให้

2.2.3 ผู้วิจัยแจกกระดาษ A 4 ให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น เพื่อให้ให้นักเรียนเขียนข้อมูลเพื่อนให้ได้มากที่สุด โดยผู้วิจัยอธิบายว่าเมื่อหมุนไม้ปลายแหลมชี้ไปที่ใคร ให้นักเรียนพูดเกี่ยวกับตนเองเรื่องอะไรก็ได้ตรงกับที่เขียนไว้ในกระดาษ เช่นบรรยายรูปร่างหน้าตาของตนเองให้เด่นชัด อาหารที่ชอบ ความสามารถพิเศษ เป็นต้น เพื่อนๆก็จดชื่อจากป้ายชื่อ จดข้อมูลไว้เพื่อที่จะทายได้ ถูกต้องว่าเป็นใคร

2.2.3. ผู้วิจัยหยิบกระดาษที่นักเรียนแต่ละคนเขียนหยอดกล่องไว้และอ่านข้อความให้สมาชิกช่วยกันทายว่าเป็นใคร

2.2.4. เมื่อบรรยายภายในกลุ่มมีความเป็นกันเอง และทุกคนรู้จักกันมากขึ้น ผู้วิจัยแจกตารางชุดกิจกรรมกลุ่มแก่นักเรียนทุกคน แล้วชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงจุดประสงค์และประโยชน์การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่นักเรียนจะได้รับในครั้งนี้และให้นักเรียนได้ซักถามทำความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรม

3. ขั้นสรุป

ผู้วิจัยสรุปเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้ว่าการที่นักเรียนจะอยู่ร่วมกันจำเป็นที่จะต้องทำความรู้จัก ทำความคุ้นเคยซึ่งกันและกันเพื่อเป็นพื้นฐานในการทำกิจกรรมร่วมกันจึงจำเป็นจะต้องมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันและชี้แจงรายละเอียดและจุดมุ่งหมายของการร่วมกิจกรรมกลุ่ม ตลอดจนปฏิบัติตนในการทำกิจกรรมกลุ่ม แจกตารางวัน-เวลาในการร่วมทำกิจกรรมทั้ง 12 ครั้งแก่นักเรียนทุกคนและจะแจกเกียรติบัตรให้นักเรียนในวันสุดท้ายของการทำกิจกรรม

สื่ออุปกรณ์

1. แบบสอบถาม
2. ป้ายชื่อผู้วิจัยและนักเรียนทุกคน กระดาษสำหรับเขียนข้อมูลตนเอง
3. กระดาษ A4 สำหรับเขียนข้อมูลเพื่อนๆ
4. ตารางชุดกิจกรรมแนบแนว

การวัดและประเมินผล

1. วิธีวัด

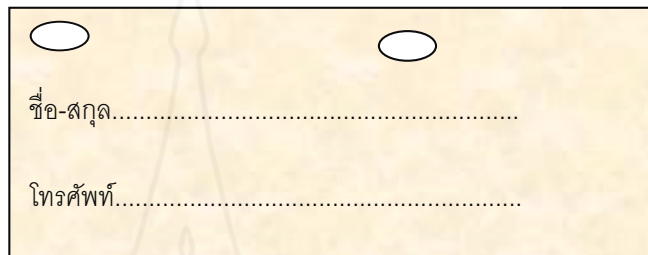
- สังเกตจากความสนใจ การสนทนา การซักถามในการร่วมกิจกรรม
- การให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและทำกิจกรรมของนักเรียน

เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจกรรมที่ 1

1.แบบสอบถาม

2.ป้ายชื่อผู้วิจัยและนักเรียนทุกคน

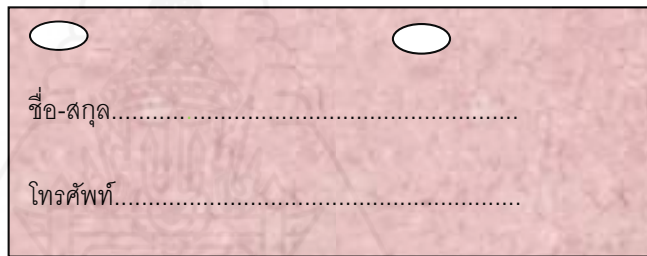
ป้ายชื่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล.....

โทรศัพท์.....

ป้ายชื่อนักเรียน

ชื่อ-สกุล.....

โทรศัพท์.....

3. กระดาษสำหรับเขียน ผู้วิจัยแจกกระดาษแผ่นเล็กพร้อมปากกาให้นักเรียนคนละ 1 ชุด
แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองของเช่นบรรยายรูปร่างหน้าตาตนเอง
ให้เด่นชัด อาหารที่ชอบ ความสามารถพิเศษเป็นต้นเมื่อเขียนเสร็จแล้วม้วนหยอดลงใน
กล่องที่ครูเตรียมไว้ให้

ผู้วิจัย แจกกระดาษ A4 แล้วชี้แจงว่า เมื่อหมุนไม้ที่วางอยู่บนโต๊ะ ถ้าหากปลายแหลมชี้ไปที่ใครให้นักเรียนคนนั้นบอกชื่อจริง บอกชื่อเล่น แล้วพูดเกี่ยวกับตนเองเรื่องอะไรก็ได้เช่นบรรยายรูปร่างหน้าตาของตนเองให้เด่นชัด บอกอาหารที่ชอบ ความสามารถพิเศษเป็นต้น เพื่อนๆ ได้ฟังก็จดชื่อและข้อมูลไว้ให้ได้มากที่สุดเพื่อที่จะบอกได้อย่างถูกต้องว่าเป็นข้อมูลของใคร

คำชี้แจง:ให้นักเรียนเขียนข้อมูลเพื่อนให้ได้มากที่สุด

4. ตารางชุดกิจกรรมแนะแนว

ตารางชุดกิจกรรมแนะแนว

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาครั้งละ 50 นาที 12 ครั้ง มีกิจกรรมทั้งหมด 12 กิจกรรมดังต่อไปนี้

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	สถานที่	หมายเหตุ
1	ปฐมนิเทศ	สนามหน้าตึก 60 ปี	
2	พอประมาณ	ใต้ตึก 72 พรรษา	
3	ฉลาดเลือก	ใต้ตึก 72 พรรษา	
4	เพียงพออย่างพอเพียง	ใต้ตึก 72 พรรษา	
5	นาที่ทอง	ใต้ตึก 72 พรรษา	
6	ไม้เท้าเล่าเรื่อง	ใต้ตึก 72 พรรษา	
7	ฉันเคย...แต่ตอนนี้ฉัน...	ห้องเกาหลีตึก 72 พรรษาฯ	
8	ครั้งหนึ่งในชีวิต	ห้องเกาหลีตึก 72 พรรษาฯ	
9	พื้นที่ของความเป็น ส่วนตัว	ห้องเกาหลีตึก 72 พรรษาฯ	
10	ความมุ่งมั่น	ใต้ตึก 72 พรรษา	
11	เตือนย้ำคำคม	ใต้ตึก 72 พรรษา	
12	ปัจฉิมนิเทศ	สนามหน้าตึก 60 ปี	

ขอให้นักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือ

กิจกรรมที่ 2

ชื่อกิจกรรม พอประมาณ

เวลา 50 นาที

ระดับ/วัยของนักเรียน ทุกระดับชั้น

ขนาดกลุ่ม 30 คน

แนวคิด

ความพอประมาณช่วยให้การดำรงชีวิตมีความสุขได้ ดังนั้นหากนักเรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจกับหลักคิดเศรษฐกิจพอเพียงจะช่วยให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ปรับเปลี่ยนแนวคิดด้านวัตถุนิยม ในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์

1. นักเรียนมีความรู้เรื่องการสนองความต้องการตนเองจากตัวอย่างที่จัดแสดง
2. นักเรียนสามารถจัดหาวัตถุที่จะครอบครองอย่างพอประมาณ

ขั้นตอนการทำกิจกรรม :

1. ขั้นนำ

- 1.1 ให้นักเรียน เข้าแถวเป็นวงกลม โดยมีผู้วิจัยเป็นจุดศูนย์กลางแล้วนับ 1-3 ไปจนรอบวง
- 1.2 นักเรียนที่นับเลขเหมือนกันวิ่งไปรวมกันแล้วยืนเป็นแถวตอนเรียงหนึ่งคนที่สูงน้อยที่สุดยืนหน้าสุดผู้หญิงยืนหน้า ผู้ชายยืนหลัง ได้ 3 กลุ่มๆ ละ 10 คนตามเลขที่นับ
- 1.3 ผู้วิจัยแจกซองกิจกรรมให้นักเรียนกลุ่มละ 1 ซอง
- 1.4 ผู้วิจัยให้เวลา 10 นาทีเพื่อให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ปรึกษาและจัดแสดง

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

- 2.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องที่ได้รับร่วมกันกลุ่มละ 10 นาที ตามหัวข้อ

ต่อไปนี้เป็น

- 1) เรื่องนักเรียนต่างจังหวัดต้องการพักคอนโดมิเนียมใกล้โรงเรียน
 - 2) เรื่องอยากได้โทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ล่าสุดราคาแพง
 - 3) เรื่องอะไรก็ได้ขอเพียงใช้ได้ดีเป็นพอ
- 2.2 จับสลากเพื่อทำการแสดง ให้เวลาในการแสดงกลุ่มละ 10 นาที
 - 2.3 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปร่วมกันจากการแสดงของแต่ละกลุ่มให้แก่งคิดอย่างไร

3. ขั้นสรุป

นักเรียนคิดว่าจะนำความรู้เกี่ยวกับหลักคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างไรบ้างทั้งในเรื่องการเรียนและการดำรงชีวิต

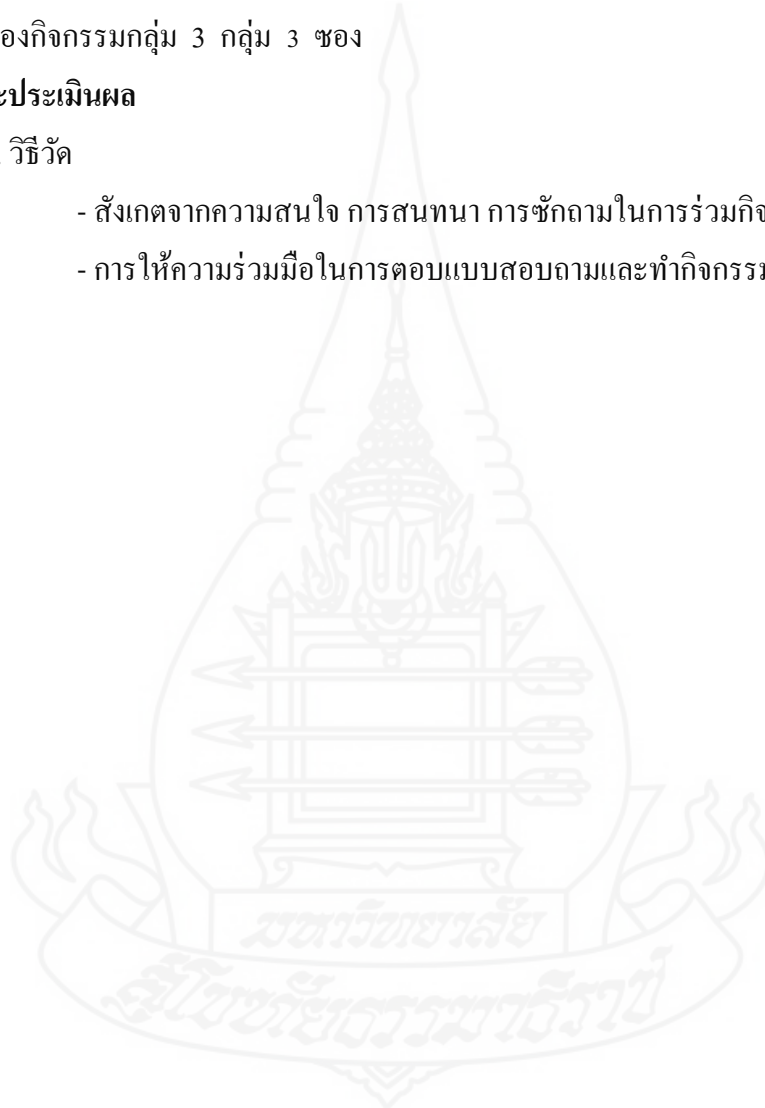
สื่อประกอบกิจกรรม :

ชองกิจกรรมกลุ่ม 3 กลุ่ม 3 ชอง

การวัดและประเมินผล

1. วิธีวัด

- สังเกตจากความสนใจ การสนทนา การซักถามในการร่วมกิจกรรม
- การให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและทำกิจกรรมของนักเรียน

เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจกรรมที่ 2

เนื้อหาในช่องที่ 1

เรื่องนักเรียนต่างจังหวัดต้องการพักคอนโดหรูใกล้โรงเรียน
คำชี้แจง: ให้นักเรียนระดมสมองโดยใช้เวลาเพียง 10 นาที เพื่อจัดการแสดงบทบาท
 สมมติ เรื่องนักเรียนต่างจังหวัดต้องการพักคอนโดหรูใกล้โรงเรียน
แนวเรื่อง: มีนักเรียนหญิงคนหนึ่งมาจากต่างจังหวัดสอบเข้าเรียนที่โรงเรียนเตรียม
 อุดมศึกษาได้ พ่อ-แม่จึงพาไปฝากญาติที่อยู่ในกรุงเทพฯซึ่งห่างจากโรงเรียน
 ประมาณ 15 กิโลเมตร แต่ตัวนักเรียนต้องการพักคอนโดใกล้โรงเรียนที่ดู
 หุหราและราคาสูงมากเกินกว่าที่พ่อ-แม่จะหาเงิน ได้จึงให้ข้อคิดกับลูก
 ต่างๆนาๆและมีญาติช่วยกันพูดคุยหาแนวทางด้วยจนนักเรียนยอมอยู่หอพัก
 สตรีใกล้โรงเรียนและมีความสุขกันทุกฝ่าย

เนื้อหาในช่องที่ 2

เรื่องนักเรียนอยากได้โทรศัพท์มือถือยี่ห้อดังรุ่นใหม่ล่าสุดราคาแพง
คำชี้แจง: ให้นักเรียนระดมสมองโดยใช้เวลาเพียง 10 นาที เพื่อจัดการแสดงบทบาท
 สมมติ เรื่อง นักเรียนอยากได้โทรศัพท์มือถือยี่ห้อดังรุ่นใหม่ล่าสุดราคาแพง
แนวเรื่อง: มีนักเรียนคนหนึ่ง รบเร้าพ่อ-แม่อยากได้โทรศัพท์มือถือยี่ห้อดังรุ่นใหม่
 ล่าสุดราคาแพงมากเพื่อที่จะได้ไม่น้อยหน้าใครเพราะเพื่อนๆ เขาใช้กัน พ่อ-แม่มี
 ฐานะปานกลางมีรายได้ไม่เพียงพอจะให้ลูกซื้อโทรศัพท์ที่ลูกต้องการได้จึงให้ข้อคิด
 กับลูกต่างๆ นานา และมีเพื่อนๆ ลูกบางคนที่ได้ยินเรื่องราวช่วยกันพูดคุยหาแนวทาง
 ด้วยจนนักเรียนยอมใช้โทรศัพท์เครื่องเดิมที่มีประโยชน์ใช้สอยได้เหมือนกันและม
 ความสุขกันทุกฝ่าย

เนื้อหาในช่องที่ 3

เรื่องอะไรก็ได้ขอเพียงใช้ได้ดีเป็นพอ

คำชี้แจง:ให้นักเรียนระดมสมองโดยใช้เวลาเพียง 10 นาที เพื่อจัดการแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง นักเรียนยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง

แนวเรื่อง:มีนักเรียนกลุ่มหนึ่งที่ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงดังที่เคยได้เรียนมาตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาและเรียนในทุกกลุ่มสาระฯทุกวิชาที่เรียนจนปัจจุบันนี้และจะยึดถือไปตลอดโดยไม่กังวลใครขอเพียงวัตถุทุกอย่างที่มีใช้ประโยชน์ได้ตั้งใจปรารถนาเพียงพอ

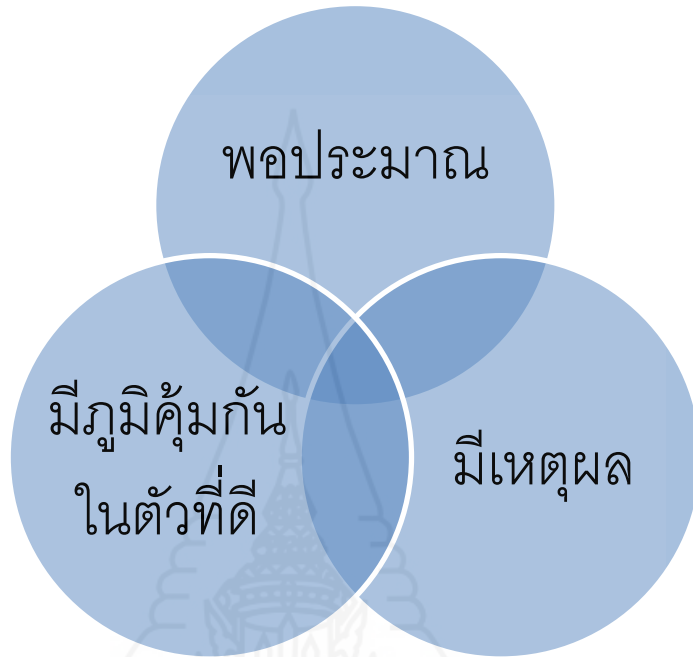
สลากรัดแล้วม้วน

แสดงเป็นอันดับที่ 1 ให้เวลาแสดง 10 นาที

แสดงเป็นอันดับที่ 2 ให้เวลาแสดง 10 นาที

แสดงเป็นอันดับที่ 3 ให้เวลาแสดง 10 นาที

นักเรียนคิดว่าจะนำความรู้เกี่ยวกับหลักคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้
อย่างไรบ้างทั้งในเรื่องการเรียนและการดำรงชีวิต
ความรู้เรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เงื่อนไขความรู้ **เงื่อนไขคุณธรรม**
รอบรู้ รอบคอบ ระมัดระวัง **ซื่อสัตย์สุจริต ขยัน**
อดทน

นำสู่
ชีวิต / เศรษฐกิจ / สังคม
สมดุล / มั่นคง ยั่งยืน

กิจกรรมที่ 3

ชื่อกิจกรรม ตลาดเลือก

เวลา 50 นาที

ระดับ/วัยของนักเรียน มัธยมศึกษา

ขนาดของกลุ่ม 30 คน

แนวคิด

ข้อมูลที่ได้รับฟัง ได้มองเห็น และได้สัมผัส เกี่ยวกับสินค้าและบริการต่าง ๆ นั้นสามารถ
โน้มน้าวจิตใจได้ทุกขณะ จึงควรคิดไตร่ตรองก่อนตัดสินใจเลือกซื้อหรือใช้บริการสินค้าและบริการ
นั้นๆ ความคิดด้านบวกเกี่ยวกับเกี่ยวกับสินค้าและบริการสามารถเปลี่ยนแปลงความรู้สึกเกี่ยวกับข้อมูล
เดิมให้เหมาะสมได้

วัตถุประสงค์

1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในสินค้าและบริการ
2. นักเรียนสามารถเลือกซื้อสินค้าและบริการที่เกิดประโยชน์สูงสุด
3. นักเรียนมีความภาคภูมิใจในสินค้าและบริการที่ได้เลือก

ขั้นตอนการทำกิจกรรม

1. ขั้นนำ

ผู้วิจัยคุยกับนักเรียนเรื่องของใช้ เช่น นาฬิกา ปากกา โทรศัพท์ฯ ที่นักเรียนใช้อยู่วันนี้ โดย
การถามถึงเหตุผลของการเลือกใช้ เมื่อใช้แล้วมีข้อดีอย่างไร มีปัญหาในการใช้หรือไม่ สอบถาม
นักเรียนถึงความรู้สึกในขณะเห็นเพื่อนใช้ เมื่อนักเรียนเข้าห้องครบให้ดูสื่อ Power Point เรื่องสื่อ
โฆษณาเสร็จแล้วให้นักเรียนแบ่งเป็น 3 กลุ่มๆ ละ 10 คน ตามอัตราฯ แล้วแจกใบงานให้กลุ่มละ 1
ใบ

2. ขั้นดำเนินการ

2.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มแยกย้ายกันไปเตรียมงาน 10 นาทีตามหัวข้อต่อไปนี้

- 1) การเลือกซื้อของใช้ส่วนตัว(ข้าพเจ้าจะซื้อเครื่องประดับราคาแพงซื้อเสื้อผ้าตาม
แฟชั่นเสมอ)
- 2) การเลือกรับบริการทุกด้าน เช่น การชักรีด (ข้าพเจ้าวางแผนใช้จ่ายเงินจนสำเร็จ
เพราะได้รับเงินจากพ่อแม่ไม่มากนัก)
- 3) การเลือกซื้อหรือรับประทานอาหาร(ข้าพเจ้าจะรับประทานอาหารดีราคาแพง)

3. ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากกิจกรรม “ฉลาดเลือก” และแนวทางในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยครูช่วยเสริมในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์

สื่อ/อุปกรณ์ ใบงานกิจกรรม

การวัดผลและประเมินผล

1. วิธีวัด

- สังเกตจากความสนใจ การสนทนา การซักถามในการร่วมกิจกรรม
- การให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและทำกิจกรรมของนักเรียน

เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจกรรมที่ 3

Power Point เรื่อง การโฆษณา

ใบงานกลุ่มที่ 1

การเลือกซื้อของใช้ส่วนตัว

คำชี้แจง: ให้นักเรียนระดมสมอง โดยใช้เวลาเพียง 10 นาที เพื่อจัดการแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง การเลือกซื้อของใช้ส่วนตัวอย่างฉลาด

แนวเรื่อง: มีนักเรียนคนหนึ่งพ่อแม่รวยมาก กล่าวกับเพื่อนๆ ในกลุ่มว่า “ฉันจะซื้อเครื่องประดับราคาแพงและซื้อเสื้อผ้าตามแฟชั่นเสมอ” เมื่อเพื่อนๆ ได้ยินรู้สึกว่าเป็นเรื่องยากที่จะให้เขาได้คิดถึงประโยชน์ หรือความพอเพียง จึงร่วมมือกันวางแผนให้ข้อคิดกับเขาโดยที่เขาไม่รู้ตัวว่าเพื่อนๆ ได้วางแผนกันมา นักเรียนคนนั้นจึงสนทนาและพูดคุยกับเพื่อนๆ ตามปกติทุกคน โดยมีเพื่อนคอยพูดคุยถึงการลดความคิดที่ติดยึดว่าของราคาแพงเป็นของดีแต่อาจจะมิของราคาต่ำกว่าประโยชน์ใช้สอยก็อาจจะเหมือนหรือดีกว่าก็ได้ ควรมีข้อพิจารณาหลายๆ ด้านก่อนตัดสินใจเลือกซื้อซึ่งเขาก็ปฏิบัติตามเพื่อนๆ โดยไม่มีปัญหาการขัดแย้งในกลุ่ม

ใบงานกลุ่มที่ 2

เรื่องข้าพเจ้าวางแผนใช้จ่ายเงินจนสำเร็จ

คำชี้แจง:ให้นักเรียนระดมสมองโดยใช้เวลาเพียง 10 นาที เพื่อจัดการแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง การวางแผนใช้จ่ายเงิน

แนวเรื่อง:มีนักเรียนคนหนึ่ง ซึ่งได้รับเงินจากพ่อ-แม่ไม่มากนักและเป็นคนเพียรพยายามในการเรียนเธอจึงวางแผนในการใช้จ่ายเงินโดยใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นในการดำรงชีวิตเท่านั้น หากเพื่อนที่ใกล้ชิดมีปัญหาในการใช้จ่ายเงินเธอจะให้แนวคิดในการวางแผนการเงินเช่น การทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย การพิจารณาเพื่อให้เห็นถึงความจำเป็นและประโยชน์ใช้สอยก่อนตัดสินใจซื้อวัตถุสิ่งของต่างๆเหล่านั้นมาครอบครอง

ใบงานกลุ่มที่ 3

การเลือกซื้อหรือรับประทานอาหาร

คำชี้แจง:ให้นักเรียนระดมสมองโดยใช้เวลาเพียง 10 นาที เพื่อจัดการแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง ข้าพเจ้าจะรับประทานอาหารดีราคาแพงเท่านั้น

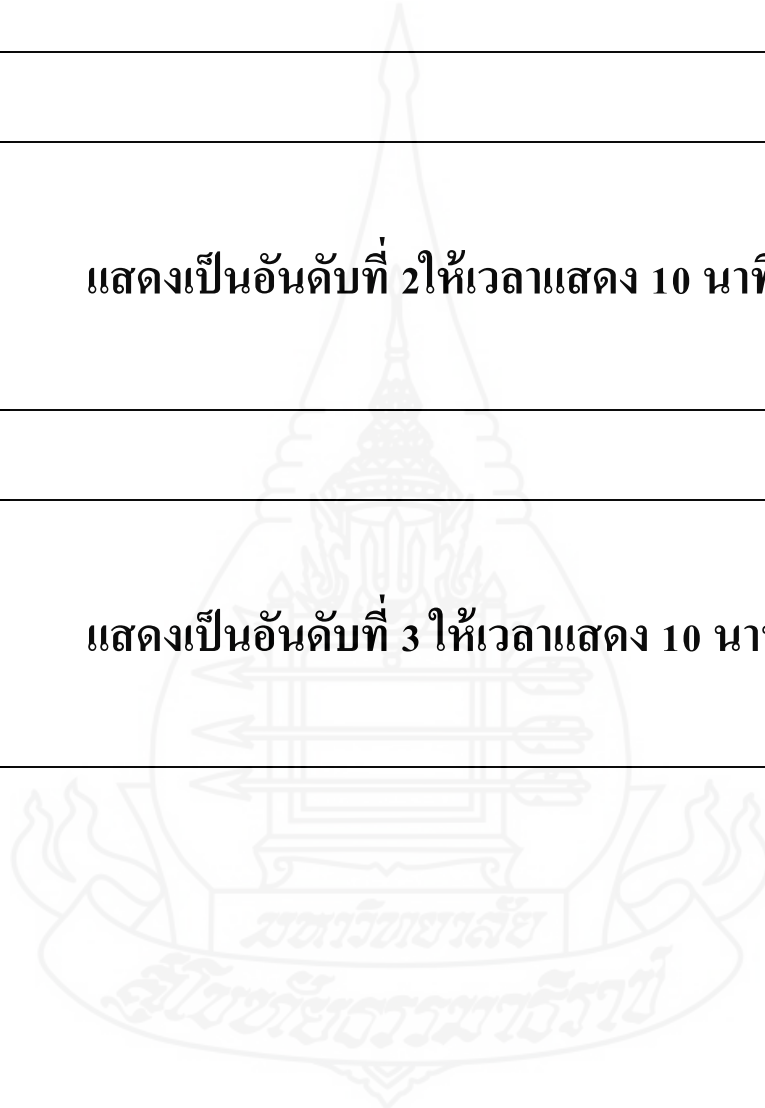
แนวเรื่อง : มีนักเรียนส่วนหนึ่งที่ยึดหลักว่าอาหารที่ดีคืออาหารที่มีราคาแพงเท่านั้น อยู่มาวันหนึ่งพวกเขาเห็นคาราที่เขาชื่นชอบมานั่งรับประทานอาหารที่โรงอาหารของโรงเรียนซึ่งพวกเขาเห็นเป็นเรื่องแปลกด้วยความสงสัย พวกเขาจึงไปทักทายและขอลุยด้วย คาราผู้นั้น ได้ให้เหตุผลต่างๆแก่พวกเขา พวกเขาจึงขอบคุณและนำมาพิจารณาปฏิบัติตามและเผยแพร่ ชักชวนเพื่อนให้ปฏิบัติตามด้วย

สลากตัดแล้วม้วน

แสดงเป็นอันดับที่ 1 ให้เวลาแสดง 10 นาที

แสดงเป็นอันดับที่ 2 ให้เวลาแสดง 10 นาที

แสดงเป็นอันดับที่ 3 ให้เวลาแสดง 10 นาที

กิจกรรมที่ 4

ชื่อกิจกรรม เพียงพออย่างพอเพียง

เวลา 50 นาที

ระดับ/วัยของนักเรียน ทุกระดับ

ขนาดของกลุ่ม 30 คน

แนวคิด

การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบก่อนการเลือกวัตถุมารอบครอบอย่างมีเหตุผลมีการคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบถึงประโยชน์ใช้สอย ช่วยประหยัดและมีประโยชน์อย่างยิ่ง

วัตถุประสงค์

1. บอกถึงประโยชน์และความสำคัญของการวางแผนการจัดหาวัตถุมารอบครอบใช้ในการดำรงชีวิต
2. เลือกใช้วัตถุมารอบครอบอย่างมีเหตุผลประหยัดและได้ประโยชน์สูงสุด
3. สามารถคิดไตร่ตรองรอบคอบเรื่องการบริหารเงินเพื่อจัดหาวัตถุมารอบครอบใช้ในการดำรงชีวิต

ขั้นตอนการทำกิจกรรม

1. ขั้นนำ

ผู้วิจัยคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับภาพโฆษณาหนังสือพิมพ์ ภาพจากแผ่นโฆษณาฯลฯ ที่ผู้วิจัยหามาให้ เพื่อให้ นักเรียนพิจารณาเลือกซื้อวัตถุมารอบครอบใช้ประโยชน์ตามความต้องการ โดยให้แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มๆ ละเท่าๆกัน แล้วแจกใบงานให้กลุ่มละ 1 ใบ

2. ขั้นดำเนินการ

2.1 เมื่อได้รับใบงานพร้อมสื่อวัสดุแล้ว นักเรียนแต่ละกลุ่ม แยกย้ายกันไปเตรียมงานระดมสมอง 10 นาทีตามหัวข้อต่อไปนี้

- 1) หลักการเลือกซื้อวัตถุมารอบครอบจากภาพโฆษณาหนังสือพิมพ์
- 2) หลักการเลือกซื้อวัตถุมารอบครอบจากแผ่นโฆษณา
- 3) หลักการเลือกซื้อวัตถุมารอบครอบจากนิตยสาร

2.2 นักเรียนนำเสนอแนวคิดในการเลือกซื้อวัตถุมารอบครอบเพื่อประโยชน์ต่างๆตามแนวทางของกลุ่มในหัวข้อประโยชน์ ประหยัดอย่างยั่งยืนกลุ่มละ 5 นาที โดยทุกกลุ่มต้องวางแผนเรื่องการตรงเวลาไม่น้อยกว่าหรือมากกว่า 5 นาที

3. ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากกิจกรรม “เพียงพอย่างพอเพียง” และแนวทางในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยผู้วิจัยช่วยเสริมในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์

สื่อ/อุปกรณ์ ใบงานกิจกรรม

การวัดผลและประเมินผล

1. วิธีวัด

- สังเกตจากความสนใจ การสนทนา การซักถามในการร่วมกิจกรรม
- การให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและทำกิจกรรมของนักเรียน

เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจกรรมที่ 4

ผู้วิจัยแจกกระดาษ A4 ปากกามจิก 2 หัว กาว กรรไกรให้นักเรียนกลุ่มละ 1 ชุด และมีกระดาษให้ขอ
เพิ่มได้เมื่อทำงานผิดพลาดหรือต้องการเปลี่ยนแปลง

- 1.1 ให้นักเรียนระดมสมองเกี่ยวกับหลักการเลือกซื้อวัตถุดิบของจากภาพโฆษณาหนังสือพิมพ์ และ
เลือกออกมา 1 ภาพปิดลงในกระดาษพร้อมเขียนอธิบายแนวทางการเลือกซื้อลงในกระดาษ

ให้นักเรียนระดมสมองเกี่ยวกับหลักการเลือกซื้อวัตถุดิบของจากภาพโฆษณาหนังสือพิมพ์ และ
เลือกออกมา 1 ภาพปิดลงในกระดาษพร้อมเขียนอธิบายแนวทางการเลือกซื้อลงในกระดาษ

พื้นที่สำหรับวาดรูป

เขียนวิธีเลือกตามแนวคิดของกลุ่มพร้อมประโยชน์ที่ได้รับจากแนวคิดแต่ละข้อ

1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

เพิ่มเติมจากการถาม-ตอบหลังนำเสนอ.....

.....

.....

.....

1.2 ให้นักเรียนระดมสมองเกี่ยวกับหลักการเลือกซื้อวัตถุดิบของจากแผ่นโฆษณาและเลือกออกมา 1 ภาพปิดลงในกระดาษพร้อมเขียนอธิบายแนวทางการเลือกซื้อ ลงในกระดาษ

ให้นักเรียนระดมสมองเกี่ยวกับหลักการเลือกซื้อวัตถุดิบของจากแผ่นโฆษณาและเลือกออกมา 1 ภาพปิดลงในกระดาษพร้อมเขียนอธิบายแนวทางการเลือกซื้อ ลงในกระดาษ

เขียนวิธีเลือกตามแนวคิดของกลุ่มพร้อมประโยชน์ที่ได้รับจากแนวคิดแต่ละข้อ

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....

เพิ่มเติมจากการถาม- ตอบหลังนำเสนอ.....
.....
.....
.....

1.3 ให้นักเรียนระดมสมองเกี่ยวกับหลักการเลือกซื้อวัตถุดิบของจากภาพโฆษณาิตยสาร และเลือกออกมา 1 ภาพปิดลงในกระดาษพร้อมเขียนอธิบายแนวทางการเลือกซื้อ ลงในกระดาษ

ให้นักเรียนระดมสมองเกี่ยวกับหลักการเลือกซื้อวัตถุดิบของจากภาพโฆษณาิตยสาร และเลือกออกมา 1 ภาพปิดลงในกระดาษพร้อมเขียนอธิบายแนวทางการเลือกซื้อ ลงในกระดาษ

เขียนวิธีเลือกตามแนวคิดของกลุ่มพร้อมประโยชน์ที่ได้รับจากแนวคิดแต่ละข้อ

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....

เพิ่มเติมจากการถาม- ตอบหลังนำเสนอ.....
.....
.....
.....

กิจกรรมที่ 5

ชื่อกิจกรรม นาฬิกาทอง

เวลา 50 นาที

ระดับ/วัยของนักเรียน ทุกระดับ

ขนาดของกลุ่ม 30 คน

แนวคิด

การจัดหาวัตถุเพื่อประโยชน์ของชีวิตมีแนวทางมากมายสามารถเลือกสิ่งที่ต้องการได้ตามความเหมาะสมโดยการคิดไตร่ตรองให้รอบคอบก่อนการตัดสินใจเลือกหรือจัดหาวัตถุมานั้นเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต ไม่หลงใหลกับวัตถุสิ่งของที่แจกแถม

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ให้นักเรียนคิดไตร่ตรองให้รอบคอบก่อนการตัดสินใจจัดหาวัตถุมานั้นเพื่อเป็นศูนย์กลางของชีวิตเช่น บ้าน เครื่องใช้ภายในบ้าน คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

ขั้นตอนการทำกิจกรรม

1. ขั้นนำ

ผู้วิจัยคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับรายการลด แลก แจก แถม รายการนาฬิกาทอง ที่นักเรียนเคยเห็นมาผู้วิจัยให้นักเรียนจัดรายการนาฬิกาทอง ๆ โดยให้แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มแล้ว แจกใบงานให้กลุ่มละ 1 ใบ

2. ขั้นดำเนินการ

2.1 นักเรียนแต่ละกลุ่ม แยกย้ายกันไปเตรียมงาน 10 นาทีตามหัวข้อต่อไปนี้

1) กลุ่มที่ 1 จำลองสถานการณ์เป็นศูนย์การค้ามีการจัดรายการนาฬิกาทอง จัดรายการลดราคา จัดรายการแจก แถมเพื่อกระตุ้นการเลือกซื้อวัตถุสิ่งของผู้บริโภค

2) กลุ่มที่ 2 เป็นผู้ไปเลือกซื้อขอบสินค้าจัดรายการนาฬิกาทอง จัดรายการลดราคา จัดรายการแจก แถมชวนกันไปกันทุกที่

3) กลุ่มที่ 3 เป็นผู้ไปเลือกซื้อขอบสินค้าจัดรายการนาฬิกาทอง จัดรายการลดราคา จัดรายการแจก แถมชวนกันไปกันทุกที่แต่จะช่วยกันพิจารณา เลือกซื้อเฉพาะสินค้าที่ต้องการและจำเป็นจริงเพื่อให้ได้วัตถุสิ่งของมาเป็นศูนย์กลางของชีวิตที่ยั่งยืน

2.2 ทำการแสดงสถานการณ์จำลองจนทำให้กลุ่มที่ 2 คิดถึงประโยชน์และประหยัดได้จริงไม่ซื้อของฟุ่มเฟือยอย่างเดิม

3. ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากกิจกรรม “นาทีทอง” และแนวทางในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยผู้วิจัยช่วยเสริมในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์

สื่อ/อุปกรณ์ ใบงานกิจกรรม

การวัดผลและประเมินผล

1. วิธีวัด

- สังเกตจากความสนใจ การสนทนา การซักถามในการร่วมกิจกรรม
- การให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและทำกิจกรรมของนักเรียน

เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจกรรมที่ 5

1. ซองใบงานกลุ่มที่ 1

กลุ่มที่ 1. ใช้เวลาการแสดง 10 นาที

คำชี้แจง : ให้นักเรียนสมมติให้บริเวณนี้เป็นศูนย์การค้า จัดรายการ นาฬิกาทอง จัดรายการลดราคา จัดรายการแจก แคมเปญเพื่อกระตุ้นการเลือกซื้อวัตถุดิบของผู้บริโภคจัดหาวัตถุดิบมาใช้เพื่อเป็นศูนย์กลางของชีวิตเช่น บ้าน เครื่องใช้ภายในบ้าน คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

2. ซองใบงานกลุ่มที่ 2

กลุ่มที่ 2 ใช้เวลาการแสดง 10 นาที

คำชี้แจง : สมมติให้นักเรียนเป็นผู้ไปเลือกซื้อ-ซื้อสินค้าจัดรายการนาฬิกาทอง จัดรายการลดราคา จัดรายการแจก - แคมเปญนี้ติดตามข่าวอยู่เสมอหากมีรายการแบบนี้ที่ไหนใกล้หรือไกลก็ชวนกันไปกันทุกที่ไม่ขัดใจกัน แต่เมื่อได้ยินกลุ่มที่ 3 มีแนวเลือกสินค้าที่รู้สึกคล้อยตามและยึดหลักแนวคิดได้ตรงตรงตามอย่างทำให้เกิดข้อดีและประหยัดได้เป็นอย่างมากเป็นที่พอใจและเข้าไปคบหาสมาคมกับกลุ่มที่ 3 ตลอดไป

3. ซองใบงานกลุ่มที่ 3

กลุ่มที่ 3 ใช้เวลาการแสดง 10 นาที

คำชี้แจง : สมมติให้นักเรียน เป็นผู้ไปเลือกซื้อของสินค้าจัดรายการนาฬิกาทอง จัดรายการลดราคา จัดรายการแจก แคมเปญนี้ติดตามข่าวอยู่เสมอหากมีรายการแบบนี้ที่ไหนใกล้หรือไกลก็ชวนกันไปกันทุกที่แต่จะช่วยกันพิจารณา เลือกซื้อเฉพาะสินค้าที่ต้องการและจำเป็นจริงเพื่อให้ได้วัตถุดิบของมาเป็นศูนย์กลางของชีวิตที่ยั่งยืน

ทำการแสดงสถานการณ์จำลองจนทำให้กลุ่มที่ 2 คิดถึงประโยชน์และประหยัดได้จริงไม่ซื้อของฟุ่มเฟือยอย่างเดิม

ผู้วิจัยช่วยเสริมโดยการให้ข้อคิดเกี่ยวกับเรื่องหลักการเลือกซื้อสินค้าเช่น ซื้อเพื่ออะไร ใช้ประโยชน์ได้มากแค่ไหน ใครใช้ได้บ้าง เหมาะกับครอบครัวและชีวิตความเป็นอยู่หรือไม่ เป็นต้น

กิจกรรมที่ 6

ชื่อกิจกรรม ไม่เท่าเล่าเรื่อง

เวลา 50 นาที

ระดับ / วิชาของผู้ร่วมกิจกรรม ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขนาดกลุ่ม 30 คน

แนวคิด

วัตถุประสงค์มีความสำคัญในการดำรงชีวิตทุกคนมีความหวังที่จะได้มาครอบครองเพื่อประโยชน์ในการสื่อความหมายของความสำเร็จ จุดศูนย์กลางของชีวิต และเพื่อความสุขสมปรารถนานักเรียนสามารถเล่าเรื่องเกี่ยวกับวิธีการจัดหาวัตถุประสงค์ครอบครองอย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์ หลังจากนักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมแล้ว นักเรียนสามารถ ดังนี้

1. สรุปและยกตัวอย่างวิธีการจัดหาวัตถุประสงค์ครอบครองด้วยวิธีที่เหมาะสม
2. เสนอแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

ขั้นตอนการทำกิจกรรม

1. ขั้นนำ (5-10 นาที)
 - 1.1 ผู้วิจัยและนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับความเป็นอยู่โดยทั่วไปมีอะไรที่ทำให้สบายใจ และมีอะไรที่ทำให้ไม่สบายใจบ้างเล่าให้เพื่อนฟังหน้าห้อง ก็ได้โดยเฉพาะวัตถุประสงค์ที่นักเรียนอยากได้แล้วไม่ได้บอกความรู้สึกได้เต็มที่
 - 1.2 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมสรุปสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการดำรงชีวิตมากที่สุด ตามที่คุยกันมาคือวัตถุประสงค์นักเรียนมีวิธีจัดหาวัตถุประสงค์อย่างไรบ้าง
2. ขั้นดำเนินการ
 - 2.1 แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆละ 7 คน โดยการจับสลาก ส่วนนักเรียนที่เหลืออีก 2 คน เป็นอาสาสมัครคอยส่งไม้เท้าให้ผู้ที่จะเล่าเรื่อง
 - 2.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มจัดสถานการณ์จำลองตามหัวเรื่องที่อาสาสมัครนำของไปงานให้เลือกในหัวข้อต่อไปนี้
 - 1.ฉันจะประสบความสำเร็จในชีวิตมากถ้าฉันได้วัตถุประสงค์(ปริญญาบัตร)สิ่งนี้มาครอบครอง
 - 2.ฉันตั้งความหวังว่าถ้าฉันได้วัตถุประสงค์นี้แล้วฉันจะไม่ไปไหนเพราะมันเป็นศูนย์กลางของชีวิตฉัน(บ้านหลังใหญ่ใจกลางพื้นที่ที่มีสวนผลไม้หลากหลายชนิด)
 - 3.ฉันตั้งความหวังว่าถ้าฉันได้วัตถุประสงค์นี้แล้วฉันจะมีความสุขมาก(ได้เครื่องนอนที่อ่อนนุ่มชนิดหุรราคาแพง)
 - 4.ฉันและเพื่อนๆเห็นว่าความเที่ยงแท้ที่ได้รับมากกว่าการครอบครองวัตถุในทุกรูปแบบได้แก่การมีคุณธรรม จริยธรรม เช่นศีล 5 มีมารยาท สัมมาคารวะ เป็นต้น

3.ขั้นสรุป (10 นาที)

3.1ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปว่า ไม่มีสิ่งใดที่ยิ่งแท้แน่นอน และแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันของตนเอง

3.2ครูนัดหมายวัน เวลา สถานที่ในการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งต่อไป

สื่อ/อุปกรณ์

1. ไม้เท้า
2. ชองใบงาน

การประเมินผล

- 1.สังเกตการณ์มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของนักเรียน
- 2.สังเกตการตอบคำถาม และการทำกิจกรรมที่ต่อเนื่อง

เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจกรรมที่ 6

1. ไม้เท้า 1 อัน

2. ใบงาน

กลุ่มที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนระดมความคิดเกี่ยวกับเรื่อง “ฉันจะประสบผลสำเร็จในชีวิตมากถ้าฉันได้วัตถุ(ปริญญาบัตร)สิ่งนี้มาครอบครอง” ผู้ที่จะเล่าเรื่องคนเดียวเท่านั้นในกลุ่มคือคนที่ถูกไม้เท้าชี้ เช่นฉันต้องเรียนแบบเต็มที่ไม่ไปไหน อ่านหนังสือมากๆ ทำการบ้านเยอะๆ เรียนพิเศษกับทุกสถาบันเพื่อหาประสบการณ์ให้ตัวเองจนเวลานี้ฉันรู้สึกตัวเองเบื่ออาหาร ชูบพอมลงไป ไม่มีเพื่อน ไม่ค่อยได้คุยกับใคร เป็นต้น เมื่อเพื่อนเล่าเสร็จแล้วจึงช่วยกันหาแนวทางแก้ปัญหากันในกลุ่มเป็นการสนทนากันภายในกลุ่มที่มีความคิดแตกต่างกัน โดยช่วยกันคิดหาเหตุผล ที่จะปรับปรุงพฤติกรรมเพื่อช่วยเหลือเพื่อน

กลุ่มที่ 2

คำชี้แจง : ฉันตั้งความหวังว่าถ้าฉันได้วัตถุสิ่งนี้แล้วฉันจะไม่ไปไหนเพราะมันเป็นศูนย์กลางของชีวิตฉัน(บ้านหลังใหญ่ใจกลางพื้นที่ที่มีสวนผลไม้หลากหลายชนิด) หาเรื่องเล่าอย่างอิสระ

กลุ่มที่ 3

คำชี้แจง : ฉันตั้งความหวังว่าถ้าฉันได้วัตถุสิ่งนี้แล้วฉันจะมีความสุขมาก(ได้เครื่องนอนที่อ่อนนุ่มชนิดหรรษาแพง) ให้หาเรื่องเล่าอย่างอิสระ

กลุ่มที่ 4

คำชี้แจง : ฉันและเพื่อนๆเห็นว่าความเที่ยงแท้ที่ได้รับมากกว่าการครอบครองวัตถุในทุกรูปแบบ ได้แก่การมีคุณธรรม จริยธรรม เช่นศีล 5 มีมารยาท สัมมาคารวะ เป็นต้น ให้หาเรื่องเล่าอย่างอิสระ

กิจกรรมที่ 7

ชื่อกิจกรรม	ฉันเคย..แต่ตอนนี้ฉัน....	เวลา 50 นาที
ระดับ/วัยของผู้ร่วมกิจกรรม	ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	ขนาดกลุ่มประมาณ 30 คน

แนวคิด

มนุษย์มีความหวังทางวัตถุแตกต่างกันตามแนวคิดของตนเอง ครอบครัวยุคใหม่ แต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ด้วยเวลาและการรู้ถึงความสามารถของตนเองคิดถึงอดีตเพื่อเล่าถึงความเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันและอนาคตด้วยเวลาและประสบการณ์

วัตถุประสงค์ หลังจากนักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมแล้ว นักเรียนสามารถ

1. สรุปและยกตัวอย่างการเปลี่ยนแปลงแนวคิดเกี่ยวกับการได้ครอบครองวัตถุ
2. แสดงออกถึงพฤติกรรมที่เป็นแนวทางที่เกิดประโยชน์จากการเปลี่ยนแนวความคิดในการครอบครองวัตถุ

ขั้นตอนการทำกิจกรรม

1. ขั้นนำ (5-10 นาที)

- 1.1 ผู้วิจัยและนักเรียนพูดคุยซักถามสาระทุกข์สุขตามสมควร
- 1.2 ผู้วิจัยเปิดข่าวจากทีวีที่เกี่ยวกับแนวคิดทางด้านวัตถุให้นักเรียนดูแล้วร่วมกันอภิปราย
- 1.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนแบ่งเป็น 3 กลุ่มๆละ 10 คนเพื่อทำกิจกรรม

2. ขั้นกิจกรรมหลัก (40-45 นาที)

- 2.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มจัดสถานการณ์จำลองตามหัวข้อที่ผู้วิจัยนำของไปงานให้เลือก ในแต่ละหัวข้อและเลือกภาพที่ครูเตรียมมาให้ต่อไปนี้
 - 2.1.1. ฉันจะประสบผลสำเร็จในชีวิตมากถ้าฉันได้วัตถุสิ่งนี้มาครอบครองเมื่อเวลาผ่านไปขอแค่ฉันก็พอ
 - 2.1.2. ฉันตั้งความหวังว่าถ้าฉันได้วัตถุสิ่งนี้แล้วฉันจะไม่ไปไหนเพราะมันเป็นศูนย์กลางของชีวิตฉันแต่เมื่อเวลาผ่านไปมันไม่ใช่อย่างที่คิด
 - 2.1.3. ฉันตั้งความหวังว่าถ้าฉันได้วัตถุสิ่งนี้แล้วฉันจะมีความสุขมากเดี๋ยวนี้ไม่เป็นเช่นนั้นแล้ว
- 2.2 นักเรียนปรึกษาและใช้เวลาเตรียมตัวกลุ่มละ 10 นาที
- 2.3 นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่มละ 5 นาทีเมื่อหมดเวลาร่วมกันสรุปผลจากกิจกรรมของแต่ละกลุ่มโดยจับสลากว่ากลุ่มใดจะวิเคราะห์กลุ่มใด

3. ขั้นสรุป (10 นาที)

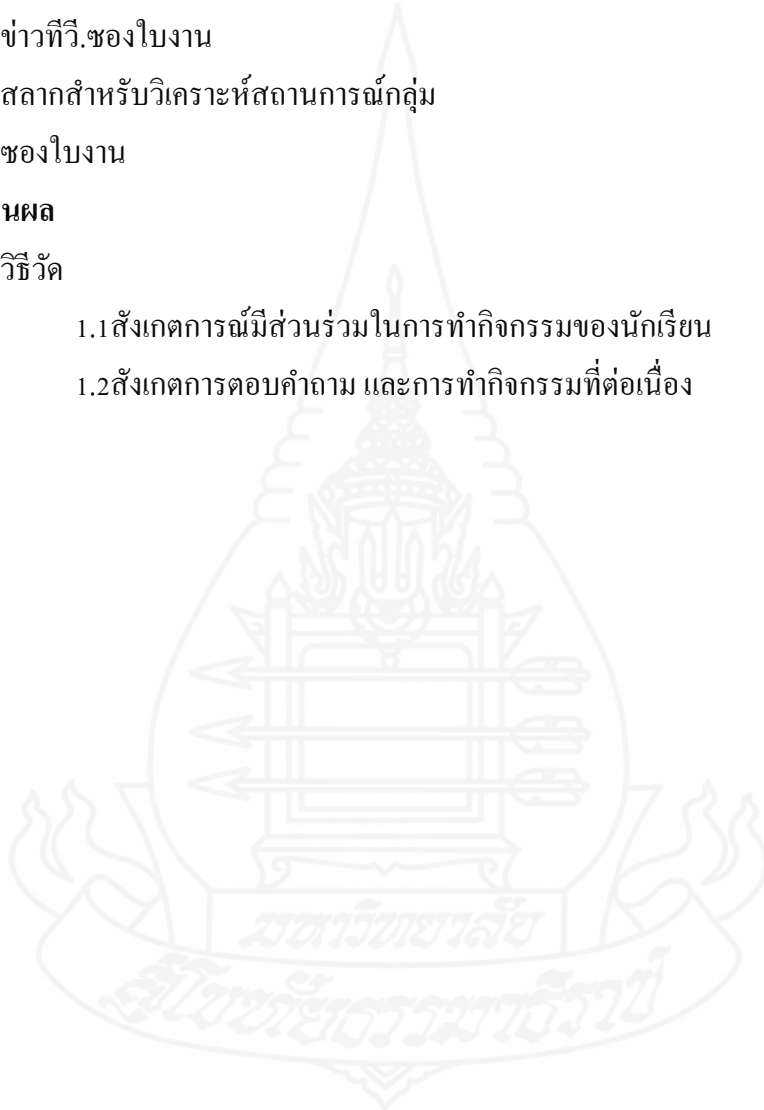
- 3.1 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปว่า ไม่มีสิ่งใดที่ยิ่งแท้แน่นอน และแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันของตนเอง
- 3.2 ครูนัดหมายวัน เวลา สถานที่ในการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งต่อไป

สื่อ/อุปกรณ์

- 1.ข่าวทีวี.ช่องใบงาน
- 2.สติกสำหรับวิเคราะห์สถานการณ์กลุ่ม
- 3.ช่องใบงาน

การประเมินผล

- 1.วิธีวัด
 - 1.1 สังเกตการณ์มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของนักเรียน
 - 1.2 สังเกตการตอบคำถาม และการทำกิจกรรมที่ต่อเนื่อง

เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจกรรมที่ 7

ของใบงานกลุ่มที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนช่วยกันจัดสถานการณ์จำลองในเรื่อง “ความฝันกับความจริง” โดยเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ที่ครูเตรียมไว้ให้ในเนื้อหาฉันจะประสบผลสำเร็จในชีวิตมากถ้าฉันได้มีบ้านหลังใหญ่ริมทะเล มีรถหรูมาครอบครองเป็นของตนเอง เมื่อเรียนจบได้หางานทำหลายอย่างก็ทำไม่ได้ เช่น ไม่ชอบเพื่อนร่วมงานก็ออกจากงาน ไม่ถูกใจงานก็ออกจากงาน ฯลฯ เมื่อเวลาผ่านไปฉันคิดว่าในชีวิตฉันทำงานอะไรก็ไม่ประสบผลสำเร็จขาดทุน นอกนั้นฉันเห็นตัวอย่างคนรวยไม่พอสั่งคืนรถทุกวิถีทาง เดี่ยวนี้ฉันคิดว่าบ้านก็แค่อาศัยนอน พักผ่อน พบปะคนในครอบครัวทุกคนรักกันช่วยเหลือเกื้อกูลกันขอแค่นี้ก็พอสั่งคำสุภาษิตที่ว่า “คับที่คิวกว่าคับใจ” ส่วนรถนั้นเล่าก็ขอแค่เพียงพาดันและครอบครัวไปไหนมาไหนได้คุ้มแดดคุ้มฝน สะดวก ปลอดภัยเป็นพอไม่ต้องยี่ห้อหุราคาแพงเพราะการประสบผลสำเร็จในชีวิตนั้นอยู่ที่การดำรงชีวิตที่เป็นสุข

เพื่อนๆในกลุ่มร่วมสนับสนุน โดยการ พูด 25 สิ่งทีบอกว่าคุณกำลังประสบความสำเร็จในชีวิตแล้ว(เพียงแต่คุณไม่รู้ตัว)และให้รูปภาพประกอบบ้าง

คุณกับคู่รักของคุณทะเลาะกันน้อยกว่าที่เป็น

คุณไม่ต้องมีเงินมากมาย แต่คุณสามารถมีชีวิตที่ร่ำรวยได้

คุณไม่กลัวกับการที่จะขอความช่วยเหลือจากคนอื่นคุณมีที่อยู่ที่เป็น “บ้าน”

คุณขมมาตรฐานของคุณให้สูงขึ้นคุณปล่อยมือจากสิ่งที่ทำให้คุณรู้สึกไม่ดี

คุณมีช่วงเวลาดีดีให้คุณได้ชื่นชมเวลามองตัวเองในกระจกคุณลดการตั้งอคติและมองหากการคิด

แง่บวก คุณเรียนรู้และยอมรับได้ว่าความผิดพลาดเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาตัวเอง

คุณมีคนที่คุณคอยสนับสนุนคุณในทุกเรื่อง คุณได้ยิน “ฉันรักคุณ” อยู่บ่อยๆจากเพื่อนและคนรัก

คุณรับได้ในสิ่งที่คุณเปลี่ยนแปลงไม่ได้ และคุณเปลี่ยนแปลงในสิ่งที่คุณรับไม่ได้

คุณไม่เอาแต่บ่น แต่สนใจว่าอะไรคือวิธีแก้ปัญหาคุณไม่โทษพ่อแม่ แต่ยอมรับในสิ่งที่พวกเขา

เป็นคุณหยุดแค้นว่าคนอื่นจะพูดถึงคุณอย่างไร คุณยินดีกับคนรักเก่าของคุณเมื่อเขามีชีวิตต่อได้ดี

คุณยินดีกับความสำเร็จของคนอื่น คุณปล่อยให้ตัวเองสามารถมีความรู้สึกกับเรื่องต่างๆและ

พร้อมจะแชร์กับผู้อื่น คุณหลงใหลในสิ่งที่คุณกำลังวิ่งไล่ตามคุณสามารถรับคำตำหนิได้โดยไม่

ปฏิเสธ คุณมีสิ่งที่คุณตั้งเป้าหมายไว้ในวันข้างหน้า คุณได้ทำเป้าหมายบางอย่างให้เป็นจริง

ได้แล้ว คุณมีความรู้สึกร่วมกับผู้อื่น คุณรู้สึกอินกับงานที่คุณทำ

คุณรักตัวตนที่แท้จริงของคุณเช่นเดียวกับเปิดให้คนอื่นรักตัวคุณ

จากคุณNUTTAPUTCH-05/29/14 WWW.Nuttaputch.com/25-things-you-are-succeeding-at=life/

ซองใบงานกลุ่มที่ 2

คำชี้แจง : ให้นักเรียนช่วยกันจัดสถานการณ์จำลองในเรื่อง “ศูนย์กลางของชีวิต” โดยเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ที่ครูเตรียมไว้ให้

ในเนื้อหาที่ตั้งความหวังว่าจะไม่ไปไหนเลยถ้าฉันได้มีบ้านหลังใหญ่ริมทะเล เพราะมันเป็นศูนย์กลางในชีวิตฉันเมื่อเวลาผ่านไปฉันได้เรียนรู้แล้วว่าศูนย์กลางในชีวิตที่ฉันยึดเหนี่ยวจิตใจเป็นศูนย์กลางของชีวิตฉันคือครอบครัวที่เป็นสุข

ปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต ได้แก่

- 1.อาหาร
- 2.ที่อยู่อาศัย
- 3.เครื่องนุ่งห่ม
- 4.ยารักษาโรค

ในการดำรงชีวิตของเราทุกวันนี้ เราต้องการอาหารที่มีประโยชน์และเพียงพอกับความต้องการของร่างกาย มีเครื่องนุ่งห่มที่ห่อหุ้มและป้องกันร่างกายตามความเหมาะสม มีที่อยู่อาศัยที่ในสภาพที่ดี บรรยากาศและสภาพแวดล้อมดี มียารักษาโรคพร้อมที่จะหยิบใช้ได้ตามความต้องการ

Udomran นายอุดม แรงเขตรวิทย์ <https://www.gotoknow.org/posts/280248>

ซองใบงานกลุ่มที่ 3

คำชี้แจง : ให้นักเรียนช่วยกันจัดสถานการณ์จำลองในเรื่อง “ความสุขที่แท้จริง” โดยเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ที่ครูเตรียมไว้ให้ในเนื้อหาฉันตั้งความหวังว่าถ้าฉันได้ครอบครองและขับรถหรูมาโรงเรียนแล้วฉันจะมีความสุขมากเดี๋ยวนี้ไม่เป็นเช่นนั้นแล้วเมื่อฉันมาเรียนหนังสือที่นี่ เดินทางโดยรถไฟฟ้าสะดวกที่สุด เมื่อฉันมองดูท้องถนนมีคนขับรถมากมาย รถติดเป็นแถวยาว และพ่อเคยมาส่งบ้าง ปัญหาที่พบคือต้องตื่นเช้ามากรีบออกจากบ้านมิฉะนั้นคุณพ่อรถติดท่านไปทำงานไม่ทัน ถ้ามีรถและขับรถมาเองไม่มีที่จอดรถนักเรียนเพราะเป็นโรงเรียนระดับมัธยมปลายฉันยังไม่บรรลุนิติภาวะ สอบใบขับขี่ไม่ได้ ขับรถไม่ได้ เมื่อเวลาผ่านไปฉันคิดว่าในชีวิตฉันครอบครัวยุคใหม่ฐานะปานกลางต้องคืนรถอีกสักเท่าใดจึงจะซื้อรถหรูได้ แม้ว่าซื้อรถได้จะต้องมีค่าใช้จ่ายอื่นๆเช่นน้ำมัน ค่าตกแต่ง ค่าที่จอดรถฯลฯน่าจะมีทุกข์มากกว่าความสุขที่แท้จริงของฉัน เป็นสุขยอดปรารถนาไม่ได้อยู่ที่ได้ครอบครองรถหรูราคาแพงแต่อยู่ที่ความสุขในครอบครัวมากกว่า มีการดำรงชีวิตที่มีความสุขในสังคม

เพื่อนๆในกลุ่มร่วมสนับสนุน โดยการ พุด 15 สิ่งที่ต้องเลิกถ้าอยากมี “ความสุข” โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อ 5 และให้รูปภาพประกอบบ้าง

ขจัดความคิดที่ว่า “เราต้องถูกไปทุกอย่าง” ขจัดความคิดที่ว่า “เราต้องเป็นคนควบคุมทุกอย่าง”

ขจัดความคิดที่ว่า “เราต้องตำหนิคนอื่นไว้ก่อน” ขจัดความคิด “จมอยู่กับอดีต”

ขจัดนิสัย “มองตัวเองในแง่ลบ หรือมองค่าตัวเองต่ำไป” ขจัด “ลิมิตความเชื่อ” ของคุณเอง

ขจัดนิสัย “ขี้บ่น” ขจัดนิสัย “ชอบวิจารณ์ไปทุกอย่าง”

ขจัดนิสัย “ต้องเอาใจคนอื่นเสมอ” ขจัดนิสัย “ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง”

ขจัดนิสัย “ดูถูกคนอื่น” ขจัดนิสัย “ชอบแก้ตัว”

ขจัดนิสัย “ยึดติดกับทุกสิ่ง” ขจัด “ความกลัว”

เลิกใช้ชีวิตตามที่คนอื่นอยากให้เราเป็น

KIITDOO WWW.Kiitdoo.com/15-สิ่งต้องเลิก-มี-ความสุข/

กิจกรรมที่ 8

ชื่อกิจกรรม ครั้งหนึ่งในชีวิต

เวลา 50 นาที

ระดับ/ วัยของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขนาดของกลุ่ม 30 คน

แนวคิด

มีเหตุการณ์มากมายที่เกิดขึ้นจากวัตถุนิยมแม้กระทั่งเป็นส่วนหนึ่งของสงครามตามที่ได้รับข่าวจากที่ต่างๆ เพื่อการตระหนักรู้การครอบครองวัตถุให้เป็นการแสดงออกที่เหมาะสมกับชีวิตความเป็นอยู่และความสามารถส่วนบุคคล ซึ่งการสร้างความสัมพันธ์ในทางสังคมและความเป็นผู้นำที่ดีและสิ่งที่ ทำให้อยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุขนั้นอาจจะไม่ใช่วัตถุที่ต้องการก็ได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการดำรงชีวิตที่มีวัตถุที่เพียงพอกับความสามารถ
2. เพื่อให้นักเรียนบอกวิธีเลือกวัตถุที่เหมาะสมกับตนเองโดยไม่เดือดร้อน

ขั้นตอนการทำกิจกรรม

1. ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยถามว่ารู้สึกอย่างไรกับการทำกิจกรรมต่างๆที่ผ่านมา
2. นักเรียนเคยเห็นข่าวเกี่ยวกับวัตถุนิยมจากที่ใดบ้างที่สร้างปัญหาในการดำรงชีวิตของมนุษย์

2. ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยบอกให้นักเรียนอาสาสมัคร 4 คนออกมาพบ เพื่อ ศึกษาข่าวที่เกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากวัตถุนิยมจาก หนังสือพิมพ์ 2 คน อินเทอร์เน็ต 2 คน ใช้เวลา 10 นาทีแล้วออกมาเล่าให้เพื่อนๆ ฟัง

2. ผู้วิจัยให้นักเรียนที่เหลือเป็นผู้ที่ช่างคิดช่างถามและคิดแก้ปัญหาหลังฟังข่าวแล้ว ร่วมกันวิเคราะห์หาแนวทางที่ถูกต้องทีละเรื่องว่าควรปฏิบัติอย่างไรจึงเหมาะสม

3. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปแนวทางที่เหมาะสมลงในกระดาษขาว-เทาเพื่อเผยแพร่ต่อไป

3. ขั้นสรุป

3.1..ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปว่า แนวทางของการปรับเปลี่ยนวัตถุนิยมที่คิดเองได้ หรือมีผู้ให้แนวทางจะทำให้อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขและแสดงออกถึงวัฒนธรรมที่ดีอย่างยั่งยืนจึงนำแบบสรุปไปเผยแพร่

3.2.ครูนัดหมายวัน เวลา สถานที่ในการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งต่อไป

สื่อ / อุปกรณ์

1. คอมพิวเตอร์เพื่อดูข่าวทีวีและหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต
2. หนังสือพิมพ์หลายๆฉบับให้นักเรียนเลือก

การประเมินผล**1.วิธีวัด**

- 1.1สังเกตการณ์พูด การตอบคำถาม และการแสดงความคิดเห็น
- 1.2สังเกตการปฏิบัติคือการเล่าข่าว การช่วยกันสรุปผลและการเผยแพร่

เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจกรรมที่ 8

- 1.หนังสือพิมพ์
- 2.คอมพิวเตอร์
- 3.ใบงาน

ใบงานที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนหาข่าวเกี่ยวกับวิธีหาเงินโดยทุจริตเช่นชิงทรัพย์ร้านเซเว่นฯเพื่อหาเงินไปซื้อโทรศัพท์รุ่นใหม่ๆจากหนังสือพิมพ์ที่ครูเตรียมไว้ให้

พื้นที่สำหรับติดข่าวเพื่ออ่านให้เพื่อนๆฟัง

ในการอ่านข่าวจะต้องอ่านชัดเจน วรรคตอนถูกต้อง

ใบงานที่ 2

คำชี้แจง : ให้นักเรียนหาข่าวเกี่ยวกับวิธีหาเงินโดยทุจริตเช่นชิงทรัพย์ร้านเซเว่นฯเพื่อหาเงินไปซื้อโทรศัพท์รุ่นใหม่ๆจากข้อมูลข่าวจากอินเทอร์เน็ตในโทรศัพท์ของนักเรียนแล้วอ่านให้เพื่อนๆฟัง

ในการอ่านข่าวจะต้องอ่านชัดเจน วรรคตอนถูกต้อง

กระดาษขาว-เทสำหรับเขียนสรุป

สรุปแนวทางที่เหมาะสมในการจัดหาวัตถุดิบเพื่อประโยชน์ต่างๆที่สุจริตในการดำรงชีวิตลงในกระดาษเพื่อเผยแพร่ในหัวข้อต่อไปนี้

1.การจัดหาวัตถุดิบมาครอบครองเพื่อความสำเเร็จ

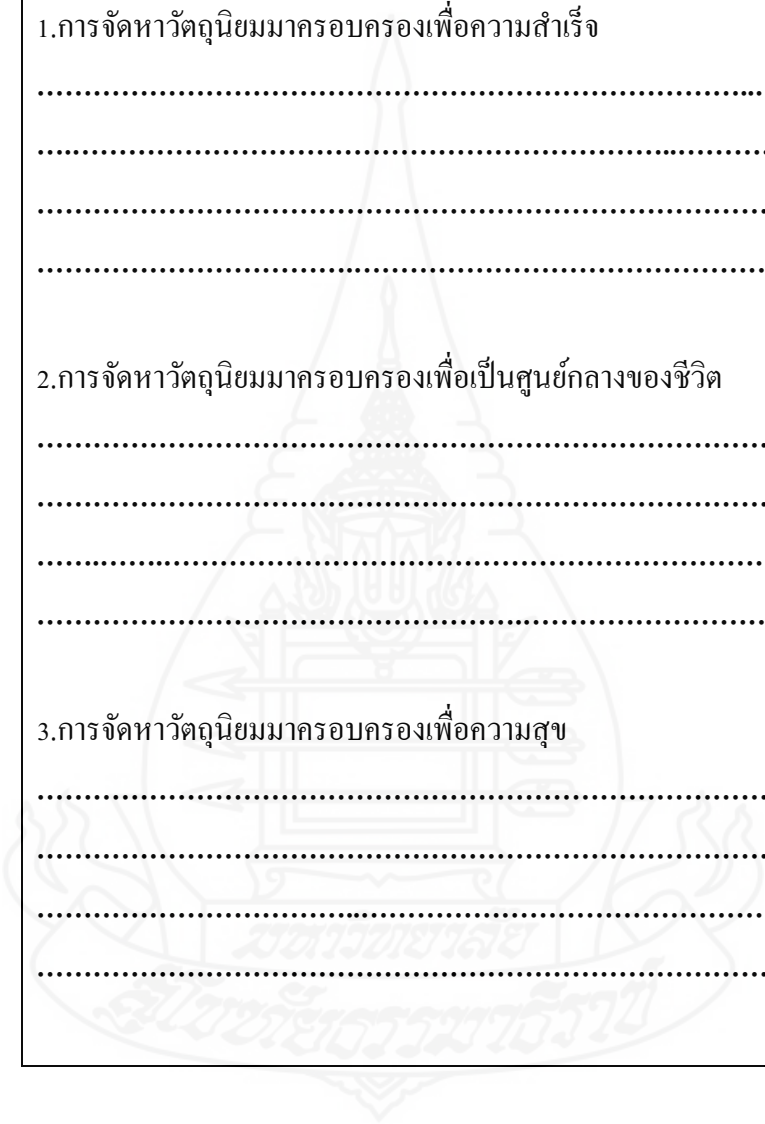
.....
.....
.....
.....

2.การจัดหาวัตถุดิบมาครอบครองเพื่อเป็นศูนย์กลางของชีวิต

.....
.....
.....
.....

3.การจัดหาวัตถุดิบมาครอบครองเพื่อความสุข

.....
.....
.....
.....

กิจกรรมที่ 9

ชื่อกิจกรรม พื้นที่ของความเป็นส่วนตัว

เวลา 50 นาที

ระดับ / วิชาของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขนาดของกลุ่ม 30 คน

แนวคิด

เพื่อให้รู้ถึงขอบเขตและข้อจำกัดเกี่ยวกับการจัดหาวัตถุมารอบครองสื่อถึงความสำเร็จ เพื่อเป็นศูนย์กลางของชีวิต หรือเพื่อความสุขให้นักเรียนได้ให้คำมั่นสัญญากับตนเองในการสร้างเกราะป้องกันตัวจากสื่อโฆษณาด้วยการดูกรณีตัวอย่าง

วัตถุประสงค์ เมื่อนักเรียนได้ศึกษากรณีตัวอย่างแล้ว

1. นักเรียนสามารถสร้างเกราะป้องกันตัวที่เข้มแข็งและเหมาะสมเกี่ยวกับวัตถุนิยม
2. นักเรียนสามารถให้คำมั่นสัญญากับตนเองได้เพื่อการปรับเปลี่ยนวัตถุนิยม

ขั้นตอนการทำกิจกรรม

1. ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยอธิบายเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนวัตถุนิยม สื่อโฆษณาและการโน้มน้าวจิตใจให้ผู้บริโภคหลงใหลในวัตถุนิยม

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนดูกรณีตัวอย่างเกี่ยวกับโฆษณาสินค้า
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับการวิเคราะห์คำโฆษณาสินค้าและความเหมาะสมในการเลือกใช้ประโยชน์ตรงตามวัตถุประสงค์ของนักเรียนเอง
3. ผู้วิจัยให้นักเรียนเขียนวิธีวิเคราะห์ประโยชน์ใช้สอยสินค้าที่โฆษณากับความต้องการที่แท้จริงของนักเรียนเพื่อเป็นตัวอย่างในการเลือกใช้วัตถุให้เกิดประโยชน์สูงสุดแล้วทำเป็นแผ่นพับสำหรับผู้สนใจนำไปศึกษา

3. ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนทำเป็นแผ่นพับสำหรับผู้สนใจนำไปศึกษาวิธีวิเคราะห์ประโยชน์ใช้สอยสินค้าที่โฆษณากับความต้องการที่แท้จริงของนักเรียนเพื่อเป็นตัวอย่างในการเลือกใช้วัตถุให้เกิดประโยชน์สูงสุด

สื่อ / อุปกรณ์

1. คอมพิวเตอร์
2. กระดาษ A4
2. ปากกาเมจิก 2 หัวสีต่างๆ
4. ตัวอย่างแผ่นพับ

การประเมินผล

1. วิธีวัด

- 1.1 สังเกตการณ์พูด การตอบคำถาม และการแสดงความคิดเห็น
- 1.2 สังเกตการปฏิบัติ การช่วยกันสรุปผลและการเผยแพร่

เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจกรรมที่ 9

กระดาษ A4 สำหรับทำแผ่นพับ
 คำชี้แจง : ให้นักเรียนทำเป็นแผ่นพับสำหรับแจกผู้ที่สนใจนำไปศึกษาวิถีวิถีวิเคราะห์ประโยชน์ใช้สอยสินค้าหรือวัตถุที่โฆษณาเกี่ยวกับความต้องการที่แท้จริงของนักเรียนเพื่อเป็นตัวอย่างในการเลือกใช้ชีวิตให้เกิดประโยชน์สูงสุด

โดย แผ่นพับประกอบด้วยภาพที่นำเสนอตามความเหมาะสม
 ข้อความชัดเจนอ่านเข้าใจง่าย ดังตัวอย่างที่ครูเตรียมมาให้ดู

ตัวอย่างแผ่นพับ

ครอบครัวเรา
 ครอบครัวเราคือหัวใจของชีวิต

การมีสุขภาพดีคือการได้ทำอะไรที่ตัวเองรัก...
 ...

หลักปรัชญา
 เศรษฐกิจพอเพียง

ทางสายกลาง
 พอประมาณ
 มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกันในตัว

เงื่อนไขความรู้
 รอบรู้ รอบคอบ ระมัดระวัง

เงื่อนไขคุณธรรม
 ซื่อสัตย์ สุจริต ชยันตอดม แบ่งปัน

ชีวิต เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม

สมดุล นันทนาการ ยั่งยืน

ฐานคนพออยู่พอกิน

“ความสุขคือการได้ทำอะไรที่ตัวเองรัก”
 ...

โครงการพัฒนารับผิดชอบสังคมสู่ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
 ร่วมกับ
 ...

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้คู่กันในด้านที่ปฏิบัติพอสมควร คือการมีผลกระทบบ้าง อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้ต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวัง ในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ ให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุล และพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

ประมวลและกลั่นกรองจากพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง สืบพระราชทานไว้ทางสำเนา รวมถึงพระราชดำริในอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

หลักปฏิบัติ ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

- โดยพื้นฐาน คือ การพึ่งตนเองเป็นหลัก
- จักรวรรดิองความพอดี พอเหมาะ พอควร สมเหตุผล
- การสร้างความสามัคคีให้เกิดบนพื้นฐานของความเสมอภาค
- ครอบคลุมทั้งทางด้านจิตใจ สังคม เทคโนโลยี ทรัพยากร ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจ

หลักของความมีเหตุผล

- มีความประหยัด ลดความฟุ้งเฟ้อ
- ยึดถือการประกอบอาชีพด้วยความถูกต้อง สุจริต
- ละเลิกการแก่งแย่งผลประโยชน์ และแข่งขันในทางการค้าขาย ประกอบอาชีพแบบต่อสู้กันอย่างรุนแรง
- ไม่หยุดนิ่งที่จะหาทางให้ชีวิตหลุดพ้นจากความทุกข์ยาก
- ปฏิบัติตนในทางที่ดี อด เลิกสิ่งชั่วร้ายให้หมดสิ้นไป เพิ่มสุนทรียภาพชีวิต

หลักของความพอประมาณ (พอดี 5 ประการ)

1. พอดีด้านจิตใจ มีจิตสำนึกที่ดี เอื้ออาทร ประนีประนอม นึกถึงประโยชน์ส่วนรวม
2. พอดีด้านสังคม ช่วยเหลือเกื้อกูล รู้จักอดออม สร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและชุมชน
3. พอดีด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รู้จักใช้และจัดการอย่างฉลาด ซบคอบและเกิดความยั่งยืนอยู่เสมอ
4. พอดีด้านเทคโนโลยี รู้จักใช้เทคโนโลยีที่สอดคล้องต่อความต้องการ เป็นประโยชน์ต่อสภาพแวดล้อมส่วนรวม และพัฒนาจากภูมิปัญญาชาวบ้าน
5. พอดีเศรษฐกิจเพราะรายได้ ลดรายจ่าย ดำรงชีวิตอย่างพอควร พออยู่ พอกิน สมควรตามอัตภาพ และฐานะของตน

ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียง
ปรัชญาที่พระองค์ท่านได้ทรงสอนของวิเศษบรรณธาตุคือคุณธรรม อุดมคติ จ. เข้มแข็ง

แผนกที่ 1 การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและป่าต้นน้ำ โดยการสร้างฝายชะลอน้ำ (check dam) เพื่อเพิ่มความชุ่มชื้นให้ผืนดิน ป้องกันน้ำท่า ป้องกันการบุกรุกทำลายป่า ปกป้องต้นน้ำในใจคน โดยการปลูกไม้ใช้สอยขึ้นกับขนาดพื้นที่ได้ การปลูกป่า 3 อย่าง ประโยชน์ 4 อย่าง

แผนกที่ 2 การทำเกษตรอินทรีย์และอารยวิถี เน้นการฟื้นคืนชีวิตให้ดินและผืนดิน โดยให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำเกษตรของชุมชนให้เป็นการทำเกษตรแบบอินทรีย์ มีการจัดการวัสดุอินทรีย์เหลือทิ้งอย่างถูกวิธีด้วยวิธีการประยุกต์ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ใหม่ มีการทำนาแบบประณีต เป็นต้น

แผนกที่ 3 พลังงานทดแทนและการอนุรักษ์พลังงาน เน้นการใช้พลังงานอย่างคุ้มค่า โดยมีการรวบรวมน้ำมาใช้แล้วเพิ่มทำเป็นน้ำดื่มในไร่นาได้ผล การปลูกดอกทานตะวันและปลูกข้าวเพื่อใช้เป็นน้ำมัน การใช้พลังงานและเอาต์จากธรรมชาติ เช่น พลังงานจากลม แสงอาทิตย์จากภูมิคุ้มกัน

แผนกที่ 4 การจัดการศึกษาที่พอเพียง โดยบูรณาการสาระการเรียนรู้ในแต่ละมาตรฐานของวิชาขึ้นที่ต่าง ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เข้ากับบริบท และวิถีชีวิตของชุมชน ซึ่งการศึกษาตามแบบอินทรีย์ หรือโฮมสคูล ใช้ภูมิปัญญาชาวบ้าน เพื่อให้จบมาทำงานสืบต่ออาชีพพ่อแม่ และดูแลรักษาบรรพกาลดีของบรรพบุรุษเอาไว้ได้

กิจกรรมที่ 10

ชื่อกิจกรรม ความมุ่งมั่น

เวลา 50 นาที

ระดับ / วิชาของนักเรียน ทุกระดับชั้น

ขนาดของกลุ่ม 30 คน

แนวคิด

ความมุ่งมั่นในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลนั้นเป็นผลให้บุคคลนั้นประสบความสำเร็จที่หวังแต่ต้องเป็นสิ่งที่ถูกที่ควรเท่านั้นเพื่อให้บุคคลได้เป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่นทำในสิ่งที่เหมาะที่ควร ไม่ทอดทิ้งและไม่คิดทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องหรือเป็นโทษกับตนเองความมุ่งมั่นเป็นส่วนหนึ่งของความมั่นคงทางจิตใจ การสัญญากับตนเองในการสร้างความสุขด้วยการพอเพียงในการปรับเปลี่ยน ทัศนคติ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนแสดงความรู้สึกมุ่งมั่นที่มีต่อการร่วมกิจกรรมปรับเปลี่ยน ทัศนคติ
2. เพื่อให้ นักเรียนมุ่งมั่นที่จะปรับเปลี่ยน ทัศนคติอย่างมีจิตใจที่เป็นสุข

การดำเนินกิจกรรม

1. ขั้นนำ

ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนว่า จากการที่นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมปรับเปลี่ยน ทัศนคติที่ผ่านมา นักเรียนคงจะได้รับความรู้และประสบการณ์กันไปอย่างมากทั้งทางตรงและทางอ้อมวันนี้ผู้วิจัยขอให้นักเรียนบอกความมุ่งมั่นที่จะปรับเปลี่ยน ทัศนคติให้เหมาะสมกับตนเอง

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 3 กลุ่มๆละ 10 คน ให้สมาชิกในกลุ่มส่งตัวแทนจับสลากเพื่อแสดง บทบาทสมมุติในประเด็นดังต่อไปนี้

- ความมุ่งมั่นที่จะไม่เบียดเบียนใครในการจัดหาวัตถุมงคลครอบครองสื่อถึงความสำเร็จ
- ความมุ่งมั่นที่จะไม่เบียดเบียนใครในการจัดหาวัตถุมงคลครอบครองเพื่อเป็นศูนย์กลางของชีวิต
- ความมุ่งมั่นที่จะไม่เบียดเบียนใครในการจัดหาวัตถุมงคลครอบครองเพื่อความสุขของตน

3. ขั้นสรุป

ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปความมุ่งมั่นที่จะปรับเปลี่ยนทัศนคติให้เหมาะสมกับตนเอง ไม่เบียดเบียนและไม่มีใครเดือดร้อน

สื่อประกอบกิจกรรม

ใบงานกิจกรรมกลุ่มกระดาษขาว-เทาสำหรับเขียนความมุ่งมั่นติดบอร์ด

การประเมินผล

1. วิธีวัด

1. สังเกตการณ์ร่วมแสดงความคิดเห็น
2. สรุปจากแบบประเมินผลการร่วมกิจกรรม

เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจกรรมที่ 10
ใบงานที่กลุ่ม 1 ความมุ่งมั่นที่จะไม่เบียดเบียนใครในการจัดหาวัตถุมารอบครองสื่อถึงความสำเร็จ

กระดาษสำหรับเขียนความมุ่งมั่น คนละ 1 ข้อ

ใบงานกลุ่ม 2 ความมุ่งมั่นที่จะไม่เบียดเบียนใครในการจัดหาวัตถุมงคลครอบครองเพื่อเป็นศูนย์กลาง
ของชีวิต

กระดาษสำหรับเขียนความมุ่งมั่น คนละ 1 ข้อ

ใบงานกลุ่มที่ 3 ความมุ่งมั่นที่จะไม่เบียดเบียนใครในการจัดหาวัตถุมงคลครอบครองเพื่อความสุขของตน

กระดาษสำหรับเขียนความมุ่งมั่น คนละ 1 ข้อ

กิจกรรมที่ 11

ชื่อกิจกรรม เดือนห้า..คำคม

เวลา 50 นาที

ระดับ / วิชาของนักเรียน ทุกระดับชั้น

ขนาดของกลุ่ม 30 คน

แนวคิด

การดำเนินชีวิตของมนุษย์มีมากมายหลายอย่างที่ประสบพบเห็น โดยเฉพาะแนวทางในการนิยม ชื่นชอบ และต้องการครอบครองวัตถุเป็นเหตุให้มีผลกระทบมากมายทั้งทางที่ดีและทางที่เป็นโทษ บุคคลจึงควรมีสิ่งเตือนใจไว้เป็นแนวทางสุภาษิต คำพังเพย คำคมล้วนมีประโยชน์หากนำมาใช้เป็นคติประจำใจในการปรับเปลี่ยนวัตถุนิยม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นักเรียนมีสิ่งเตือนใจไว้เป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนวัตถุนิยม
2. เพื่อให้ นักเรียนรู้จักสุภาษิต คำพังเพย คำคมและนำไปประยุกต์ใช้ในการปรับเปลี่ยนวัตถุนิยมในการดำรงชีวิตประจำวัน

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนว่า จากการที่นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมการปรับเปลี่ยนแนวคิดด้านวัตถุนิยมมาตลอดได้รับความรู้และประสบการณ์หลากหลาย วันนี้ครูขอให้นักเรียนลองคิดหาคำคม สุภาษิต หรือคำพังเพยคนละ 1 คำ ไม่ซ้ำกันจากหนังสือที่ครูเตรียมมาให้ หรือคิดเองได้ หรือจะหาจากอินเทอร์เน็ตก็ได้

ขั้นดำเนินกิจกรรม

ให้นักเรียนเลือกค้นหาสุภาษิต คำพังเพยคำคมเพื่อเป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนแนวคิดด้านวัตถุนิยมคนละ 1 คำ โดยไม่ซ้ำกัน จากแหล่งค้นคว้าที่ครูเตรียมไว้ให้ ให้เวลา 40 นาทีใครหาได้แล้วเขียนบนกระดาษขาว-เทา เสร็จแล้วนั่งลงคอยอ่านบอกเพื่อนเพื่อไม่ให้ซ้ำกัน

4. ขั้นสรุป

ผู้วิจัยและนักเรียนทุกคนช่วยกันสำรวจและตรวจสอบว่าเขียนถูกต้องหรือไม่หากมีผิดก็แก้ไขก่อนนำไปเผยแพร่หน้าห้องอบรม

สื่อประกอบกิจกรรม

- 1.คอมพิวเตอร์ หนังสือหลากหลาย
- 2.กระดาษขาวเทา
- 3.ปากกาเมจิกสีต่างๆ

การประเมินผล

1.วิธีวัด

- 1.สังเกตการณ์ร่วมแสดงความคิดเห็น
- 2.แบบประเมินผลการร่วมกิจกรรม

เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจกรรมที่ 11

ใบงาน

คำชี้แจง : ให้นักเรียนหาสุภาษิต คำพังเพยจากโทรศัพท์ของนักเรียนทั้ง สุภาษิตไทย สุภาษิตจีน สุภาษิตฝรั่ง หรือหนังสือที่ครูเตรียมไว้ให้เกี่ยวกับวัตถุนิยม คนละข้อไม่ซ้ำกันใครหาได้ก่อนรีบเขียนก่อนใครหาได้ตรงกับที่เพื่อนเขียนแล้วหาใหม่จนครบ 30 คน รวม 30 ข้อ

กระดาษขาว-เทาปิดไว้ที่ฝาผนัง 3 แผ่น

กิจกรรมที่ 12

ชื่อกิจกรรม ปัจฉิมนิเทศ

เวลา 50 นาที

ระดับ / วัยของนักเรียน ทุกระดับชั้น

ขนาดของกลุ่ม 30 คน

แนวคิด

ในการจัดกิจกรรมต่างๆเมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการสรุปและประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อผู้ร่วมกิจกรรมจะได้นำแนวคิดไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และผู้จัดกิจกรรมจะได้มีแนวทางในการพัฒนากิจกรรมให้เหมาะสมยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้แสดงความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นต่อการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการปรับเปลี่ยนทัศนคติและนำไปใช้ในการดำรงชีวิตอย่างมีภูมิคุ้มกันที่ยั่งยืน
2. ให้นักเรียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นที่มีต่อการร่วมกิจกรรมปรับเปลี่ยนทัศนคติ
3. สามารถนำความรู้เกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนทัศนคติไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

การดำเนินกิจกรรม

1. ขั้นนำ

ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนว่า จากการที่นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมการปรับเปลี่ยนทัศนคติที่ผ่านมา นักเรียนคงจะได้รับความรู้และประสบการณ์กันไปมากบ้างน้อยบ้าง วันนี้ครูขอให้นักเรียนเล่าสู่กันฟังถึงความรู้สึกและประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

ให้นักเรียนขึ้นเป็นวงกลมหันหน้าเข้าหากันเป็นคู่แล้วเล่าสู่กันฟังในประเด็นดังต่อไปนี้

- 2.1 ให้นักเรียนดูประมวลภาพจากการร่วมกิจกรรมการปรับเปลี่ยนแนวคิดด้านทัศนคติ และขอคำมั่นสัญญาว่าจะนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการร่วมกิจกรรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน

2.2 หาดาวโดยเขียนชื่อเพื่อน และสลับกันบอกความประทับใจซึ่งกันและกัน

2.3 ร้องเพลง

3. ขั้นสรุป

ผู้วิจัยกล่าวชื่นชมและขอบใจนักเรียนทุกคนที่ได้ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม ขอให้นักเรียนนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิต และหวังว่านักเรียนทุกคนจะเป็นผู้ที่มีการปรับเปลี่ยนทัศนคติได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

สื่อประกอบกิจกรรม

มิวสิควิดีโอเพลงนักประดิษฐ์ ตัวนักเรียน ผู้วิจัย กระจายสำหรับเขียนชื่อเพื่อนที่ประทับใจ เพลงสรรเสริญพระบารมี

การประเมินผล

1. สังเกตการณ์ร่วมแสดงความคิดเห็น
2. สรุปรูปจากแบบประเมินผลความร่วมมือกิจกรรม

เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกิจกรรมที่ 12

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนดูวิดีโอเพลง นักประดิษฐ์ ศิลปิน: P2Warship

เนื้อเพลง: นักประดิษฐ์ ศิลปิน: P2Warship อัลบั้ม: Single (2015)

สติฟ จอฟ เขานั่นคิดค้นไอโฟน

เกอร์แฮม เบล คิดค้นเทเลโฟน

พี่น้องตระกูลไรท์ประดิษฐ์เครื่องบิน

เฟลมมิง คนนี้ก็สำคัญ เขานั่น คิดค้นเพนนิซิลิน

มีนักประดิษฐ์ที่เก่งอยู่มากมาย

แต่มีใครไหม จะค้น จะคว้า จะหาหนทางนำรักที่จางหายไป

จากใจคนนั้น ให้หวาน ให้ย่อน ไปตอนช่วงวันเวลาที่เคยเข้าใจ

เธอคงไม่รู้ ว่าคน อย่างฉัน ยังมีแค่เธอหนึ่งในหัวใจ

แม้ทดลองวิธีมากมายเท่าไร ก็ยังคิดถึงเธออยู่ร่ำไป

เอ็ดิสัน เขาคิดค้นหลอดไฟ

ส่องแสงสว่างให้ใคร ๆ แต่หัวใจข้างในฉันยังมีดมน

ไอส์ไตน์ คิดค้นทฤษฎี

สัมพัทธภาพให้ผู้คน แล้วสัมพันธสองเราจะเป็นเช่นไร

แต่มีใครไหม จะค้น จะคว้า จะหาหนทางนำรักที่จางหายไป

จากใจคนนั้น ให้หวาน ให้ย่อน ไปตอนช่วงวันเวลาที่เคยเข้าใจ

เธอคงไม่รู้ ว่าคน อย่างฉัน ยังมีแค่เธอหนึ่งในหัวใจ

แม้ทดลองวิธีมากมายเท่าไร ก็ยังคิดถึงเธออยู่ร่ำไป

รักนั้นไม่ใช่เกม ไม่ใช่การทดลอง

ต้องการการประคอง และดูแลจิตใจ

พลาดพลั้งไปนิดเดียว เหลียวย้อนมาไม่ได้

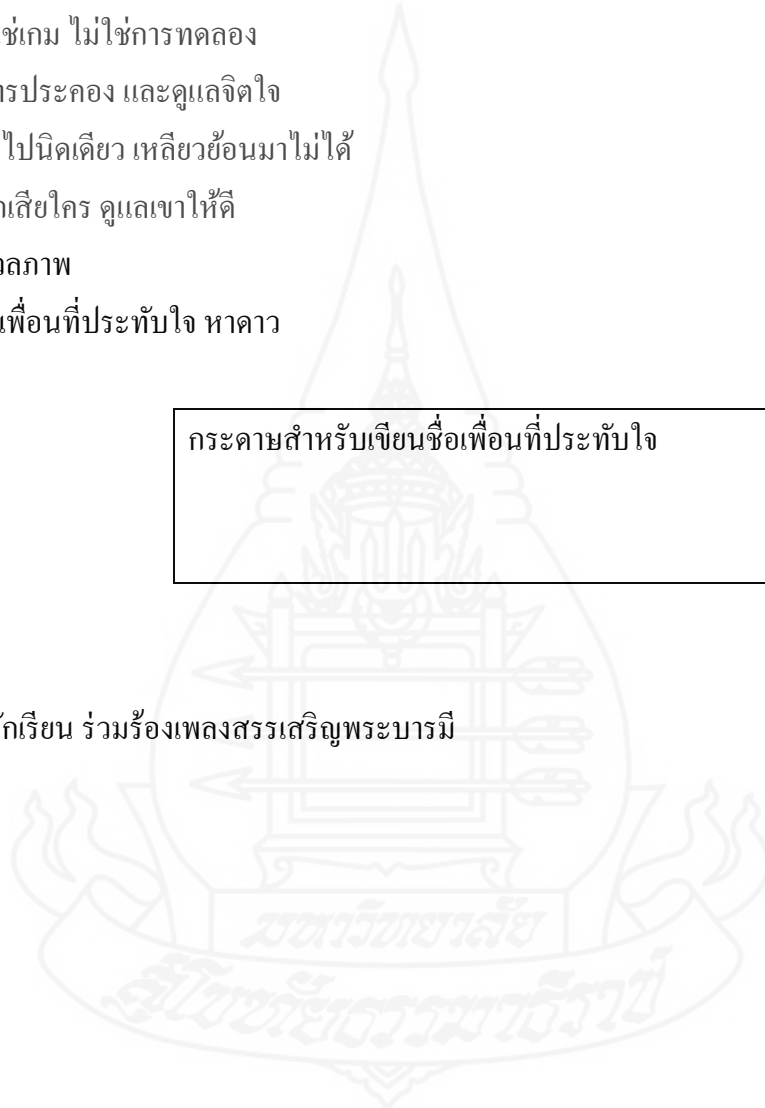
ถ้าไม่อยากเสียใคร ดูแลเขาให้ดี
 แต่มีใครใหม่ จะคัน จะคว่ำ จะหาหนทางนำรักที่จางหายไป
 จากใจคนนั้น ให้หวน ให้ย้อน ไปตอนช่วงวันเวลาที่เคยเข้าใจ
 เธอคงไม่รู้ ว่าคน อย่างฉัน ยังมีแค่เธอหนึ่งในหัวใจ
 แม้ทดลองวิธีมากมายเท่าไร ก็ยังคิดถึงเธออยู่รำไป
 รักนั้น ไม่ใช่เกม ไม่ใช่การทดลอง
 ต้องการการประคอง และดูแลจิตใจ
 พลาดพลั้งไปนิดเดียว เหลียวย้อนมาไม่ได้
 ถ้าไม่อยากเสียใคร ดูแลเขาให้ดี

2. ดูประมวลภาพ

3. เขียนชื่อเพื่อนที่ประทับใจ หาดาว

กระดาษสำหรับเขียนชื่อเพื่อนที่ประทับใจ

4. ผู้วิจัย นักเรียน ร่วมร้องเพลงสรรเสริญพระบารมี

ภาคผนวก จ

ผลการพิจารณาคูณภาพของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมด้วยวิธีการ IOC

แบบสรุปรายงานผลการตรวจสอบคุณภาพของชุดกิจกรรมของผู้ทรงคุณวุฒิ IOC

ชุดกิจกรรมเพื่อการลดแนวความคิดด้านวัตถุนิยม ได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ดำเนินการ
ตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบ วัตถุประสงค์ และ โปรแกรมชุดกิจกรรม ผลสรุปดังนี้

ความหมายของคะแนน 1 หมายถึงตรง 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ -1 หมายถึง ไม่ตรง

ข้อที่ของ แบบวัด	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่าเฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่2	คนที่3	
1.ปฐมนิเทศ	1	1	1	1
2.พอประมาณ	1	1	1	1
3.ฉลาดเลือก	1	1	1	1
4.เพียงพออย่าง พอเพียง	1	1	1	1
5.น่าที่ทอง	1	1	1	1
6.ไม่เท่าเล่าเรื่อง	1	1	1	1
7.ฉันเคย...แต่ ตอนนี้ฉัน....	1	1	1	1
8.ครั้งหนึ่งในชีวิต	1	1	1	1
9.พื้นที่ของความ เป็นส่วนตัว	1	1	1	1
10.ความมุ่งมั่น	1	1	1	1
11.เตือนย้ำคำคม	1	1	1	1
12.ปัจฉิมนิเทศ	1	1	1	1

ภาคผนวก ฉ

โปรแกรมการใช้ข้อสนเทศ

กิจกรรมที่ 2

ชื่อกิจกรรม พอประมาณ

เวลา 50 นาที

ระดับ / วัยของนักเรียน ทุกระดับชั้น

ขนาดของกลุ่ม 30 คน

แนวคิด

ความพอประมาณช่วยให้การดำรงชีวิตมีความสุขได้ ดังนั้นหากนักเรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจกับหลักคิดเศรษฐกิจพอเพียงจะช่วยให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ปรับเปลี่ยนแนวคิดด้านวัตถุนิยมในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์

1. นักเรียนมีความรู้เรื่องการสนองความต้องการตนเองจากการยกตัวอย่าง
2. นักเรียนสามารถคิดจัดหาวัตถุมารอบครองอย่างพอประมาณ

ขั้นตอนการทำกิจกรรม

1. ขั้นนำ

- ครูพุดคุยซักถาม นักเรียนเกี่ยวกับข่าวของเครื่องใช้ที่นักเรียนใช้อยู่

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

- ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดหาวัตถุดิบของเครื่องใช้เพื่อการเรียนและ

การดำรงชีวิตอย่างพอเพียง

3. ขั้นสรุป

- ผู้วิจัยสรุปความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง

สื่อประกอบ

- ใบความรู้เรื่อง ความพอเพียง

กิจกรรมที่ 3

ชื่อกิจกรรม ฉลาดเลือก

เวลา 50 นาที

ระดับ / วัยของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา

ขนาดของกลุ่ม 30 คน

แนวคิด

ข้อมูลที่ได้รับฟัง ได้มองเห็น และได้สัมผัสเกี่ยวกับสินค้าและบริการต่าง ๆ นั้นสามารถโน้มน้าวจิตใจได้ทุกขณะ จึงควรคิดไตร่ตรองก่อนตัดสินใจเลือกซื้อหรือใช้บริการสินค้าและบริการนั้น ๆ ความคิดด้านบวกเกี่ยวกับสินค้าและบริการสามารถเปลี่ยนแปลงความรู้สึกเกี่ยวกับข้อมูลเดิมให้เหมาะสมได้

วัตถุประสงค์

1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในสินค้าและบริการ
2. นักเรียนสามารถเลือกซื้อสินค้าและบริการที่เกิดประโยชน์สูงสุด
3. นักเรียนมีความภาคภูมิใจในสินค้าและบริการที่ได้เลือก

ขั้นตอนการทำกิจกรรม

1. ขั้นนำ

- อ่านใบความรู้

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

- อภิปรายเกี่ยวกับการโฆษณาและการเลือกใช้สินค้าและบริการ

3. ขั้นสรุป

- นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากวิธีการเลือกใช้สินค้าและบริการเพื่อนำไปใช้ใน

ชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์สูงสุด

สื่อ / อุปกรณ์

- ใบความรู้แบบโฆษณาจากหนังสือพิมพ์

กิจกรรมที่ 4

ชื่อกิจกรรม เพียงพออย่างพอเพียง

เวลา 50 นาที

ระดับ / วัยของนักเรียน ทุกระดับชั้น

ขนาดของกลุ่ม 30 คน

แนวคิด

การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบก่อนการเลือกวัตถุประสงค์รอบครอบอย่างมีเหตุผลมีการคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบถึงประโยชน์ใช้สอย ช่วยประหยัด และมีประโยชน์อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. นักเรียนบอกถึงประโยชน์และความสำคัญของการวางแผนการจัดหาวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการดำรงชีวิต
2. นักเรียนเลือกใช้วัตถุประสงค์อย่างมีเหตุผล ประหยัด และได้ประโยชน์สูงสุด
3. นักเรียนสามารถไตร่ตรองรอบคอบเรื่องการบริหารเงินเพื่อจัดหาวัตถุประสงค์ในการดำรงชีวิต

ขั้นตอนการทำกิจกรรม

1. ขั้นนำ

- พูดคุยเกี่ยวกับการวางแผนจัดหาวัตถุประสงค์รอบครอบเพื่อความสุข

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

- นักเรียนร่วมกันอภิปรายพูดคุยหาเหตุผลวางแผน ปฏิบัติตามแผน และวิธีการตรวจสอบก่อนตัดสินใจจัดหาวัตถุประสงค์รอบครอบเพื่อความสุข

3. ขั้นสรุป

- นักเรียนช่วยกันสรุป

สื่อ / อุปกรณ์

- ใบความรู้เรื่องการวางแผน การปฏิบัติตามแผนและการตรวจสอบ

กิจกรรมที่ 5

ชื่อกิจกรรม นาฬิกาทอง

เวลา 50 นาที

ระดับ / วัยของนักเรียน ทุกระดับชั้น

ขนาดของกลุ่ม 30 คน

แนวคิด

การจัดหาวัตถุเพื่อประโยชน์ของชีวิตมีแนวทางมากมายสามารถเลือกสิ่งที่ต้องการได้ตามความเหมาะสมโดยการคิดไตร่ตรองให้รอบคอบก่อนการตัดสินใจเลือกหรือจัดหาวัตถุมานั้นเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต ไม่หลงไหลกับวัตถุหรือสิ่งของที่แจกแถม

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนคิดไตร่ตรองให้รอบคอบก่อนการตัดสินใจจัดหาวัตถุมานั้นเพื่อเป็นศูนย์กลางของชีวิต เช่น บ้าน เครื่องใช้ภายในบ้าน คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

ขั้นตอนการทำกิจกรรม

1. ขั้นนำ

- พูดคุยเกี่ยวกับเรื่องการลด แลก แจก แถม

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

- อภิปรายความสำคัญของการจัดรายการ ลด แลก แจก แถมหรือรายการนาฬิกาทองกับการตัดสินใจจัดหาวัตถุมานั้นเพื่อเป็นศูนย์กลางของชีวิต เช่น บ้าน เครื่องใช้ภายในบ้าน คอมพิวเตอร์ เป็นต้นของการเลือบริโภค

3. ขั้นสรุป

- สรุปความสำคัญของการตัดสินใจจัดหาวัตถุมานั้นเพื่อเป็นศูนย์กลางของชีวิต

สื่อ / อุปกรณ์

- ใบความรู้

กิจกรรมที่ 6

ชื่อกิจกรรม ไม้เท้าเล่าเรื่อง

เวลา 50 นาที

ระดับ / วัยของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขนาดของกลุ่ม 30 คน

แนวคิด

วัตถุประสงค์มีความสำคัญในการดำรงชีวิตทุกคนมีความหวังที่จะได้มาครอบครองเพื่อประโยชน์ในการสื่อความหมายของความสำเร็จ จุดศูนย์กลางของชีวิต และเพื่อความสุขสมปรารถนานักเรียนสามารถเล่าเรื่องเกี่ยวกับการจัดหาวัตถุประสงค์ครอบครองได้อย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์

หลังจากนักเรียนได้ฟังเพื่อนนำเสนอ นักเรียนมีความสามารถดังนี้

1. เล่าเรื่อง สรุปและยกตัวอย่างการจัดหาวัตถุประสงค์ครอบครองได้
2. เสนอแนวทางการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ขั้นตอนการทำกิจกรรม1. ขั้นนำ

- ครูพูดคุย ชักถามนักเรียน

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

- นักเรียนจับฉลาก 2-3 คนเพื่อเล่าเรื่องการจัดหาวัตถุประสงค์ครอบครอง

3. ขั้นสรุป

- สรุปประโยชน์ของการจัดหาวัตถุประสงค์ครอบครอง

สื่อ / อุปกรณ์

- ใบงาน

กิจกรรมที่ 7

ชื่อกิจกรรม ฉันเคย..แต่ตอนนี้ฉัน.....

เวลา 50 นาที

ระดับ / วิชาของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขนาดของกลุ่ม 30 คน

แนวคิด

มนุษย์มีความหวังทางวัตถุแตกต่างกันตามแนวคิดของตนเอง ครอบครั้ว สังคม แต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ด้วย เวลาและการรู้ถึงความสามารถของตนเอง คิดถึงอดีตเพื่อเล่าถึงความเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันและอนาคตด้วยเวลาและประสบการณ์

วัตถุประสงค์

1. สรุปและยกตัวอย่างการเปลี่ยนแปลงแนวคิดเกี่ยวกับการได้ครอบครองวัตถุ
2. แสดงออกถึงพฤติกรรมที่เป็นแนวทางที่เกิดประโยชน์จากการเปลี่ยนแนวความคิดใน

การครอบครองวัตถุ

ขั้นตอนการทำกิจกรรม1. ขั้นนำ

- ครูพูดคุย ชักถาม

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

- ให้นักเรียนอาสาสมัครมาเล่าเรื่องการจัดหาวัตถุมาครอง 3-5 คนตามประสบการณ์ของ

นักเรียน

3. ขั้นสรุป

- สรุปประโยชน์ของความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับเพื่อนอาสาสมัครว่าดีหรือไม่ดี

อย่างไร

สื่อ / อุปกรณ์

- ครู นักเรียน

กิจกรรมที่ 8

ชื่อกิจกรรม ครั้งหนึ่งในชีวิต

เวลา 50 นาที

ระดับ / วิชาของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขนาดของกลุ่ม 30 คน

แนวคิด

มีเหตุการณ์มากมายที่เกิดขึ้นจากวัตถุนิยมแม้กระทั่งเป็นส่วนหนึ่งของสงครามตามที่ได้รับข่าวจากที่ต่างๆเพื่อการตระหนักรู้การครอบครองวัตถุให้เป็นการแสดงออกที่เหมาะสมกับชีวิตความเป็นอยู่และความสามารถส่วนบุคคล ซึ่งการสร้างความสัมพันธ์ในทางสังคมและความเป็นผู้นำที่ดีและสิ่งที่ทำให้อยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุขนั้นอาจจะไม่ใช่วัตถุที่ต้องการก็ได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อการตระหนักรู้การครอบครองวัตถุ
2. เพื่อให้นักเรียนบอกวิธีเลือกวัตถุที่เหมาะสมกับตนเองโดยไม่เดือดร้อน

ขั้นตอนการทำกิจกรรม

1. ขั้นนำ

- ครูพุดคุยซักถาม นักเรียนเกี่ยวกับข่าวของเครื่องใช้ที่นักเรียนใช้อยู่

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

- ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดหาวัตถุสิ่งของเครื่องใช้เพื่อการเรียนและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมและไม่เดือดร้อน

3. ขั้นสรุป

- ครั้งหนึ่งในชีวิตที่ข้าพเจ้าคิดถึงความเหมาะสมและความถูกต้อง

สื่อประกอบ

- แบบสรุปแนวความคิดของนักเรียน

กิจกรรมที่ 9

ชื่อกิจกรรม พื้นที่ของความเป็นส่วนตัว เวลา 50 นาที
 ระดับ / วัยของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ขนาดของกลุ่ม 30 คน

แนวคิด

เพื่อให้รู้ถึงขอบเขตและข้อจำกัดเกี่ยวกับการจัดหาวัตถุประสงค์รอบครองสื่อถึงความสำเร็จ เพื่อเป็นศูนย์กลางของชีวิต หรือเพื่อความสุข ให้นักเรียนได้ให้คำมั่นสัญญากับตนเองในการสร้างเกราะป้องกันตัวจากสื่อโฆษณาด้วยการดูกรณีตัวอย่าง

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนสามารถให้คำมั่นสัญญากับตนเองได้เพื่อความเข้มแข็งและอดทนในการจัดหาวัตถุประสงค์รอบครองเพื่อประโยชน์ทุกด้าน

ขั้นตอนการทำกิจกรรม

1. ขั้นนำ

- ครูเล่าประสบการณ์ให้นักเรียนฟัง

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

- ให้นักเรียนเขียนเกี่ยวกับคำมั่นสัญญาว่าจะสร้างเกราะป้องกันตัวเพื่อความเข้มแข็งและอดทนในการจัดหาวัตถุประสงค์รอบครองไม่ตามกระแสนิยม

3. ขั้นสรุป

- สรุปการสร้างเกราะป้องกันตัวเพื่อความเข้มแข็งและอดทน

สื่อ / อุปกรณ์

- ใบงานคำมั่นสัญญาในการสร้างเกราะป้องกันตัว

กิจกรรมที่ 10

ชื่อกิจกรรม ความมุ่งมั่น

เวลา 50 นาที

ระดับ / วัยของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขนาดของกลุ่ม 30 คน

แนวคิด

เพื่อให้รู้ถึงขอบเขตและข้อจำกัดเกี่ยวกับการจัดหาวัตถุประสงค์รอบครองสื่อถึงความสำเร็จ เพื่อเป็นศูนย์กลางของชีวิต หรือเพื่อความสุข ให้นักเรียนได้ให้คำมั่นสัญญากับตนเอง

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนได้มีความมุ่งมั่นในจัดหาวัตถุประสงค์รอบครองอย่างมีประโยชน์ยิ่งขึ้น

ขั้นตอนการทำกิจกรรม**1. ขั้นนำ**

- ครูเล่าประสบการณ์ให้นักเรียนฟัง

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

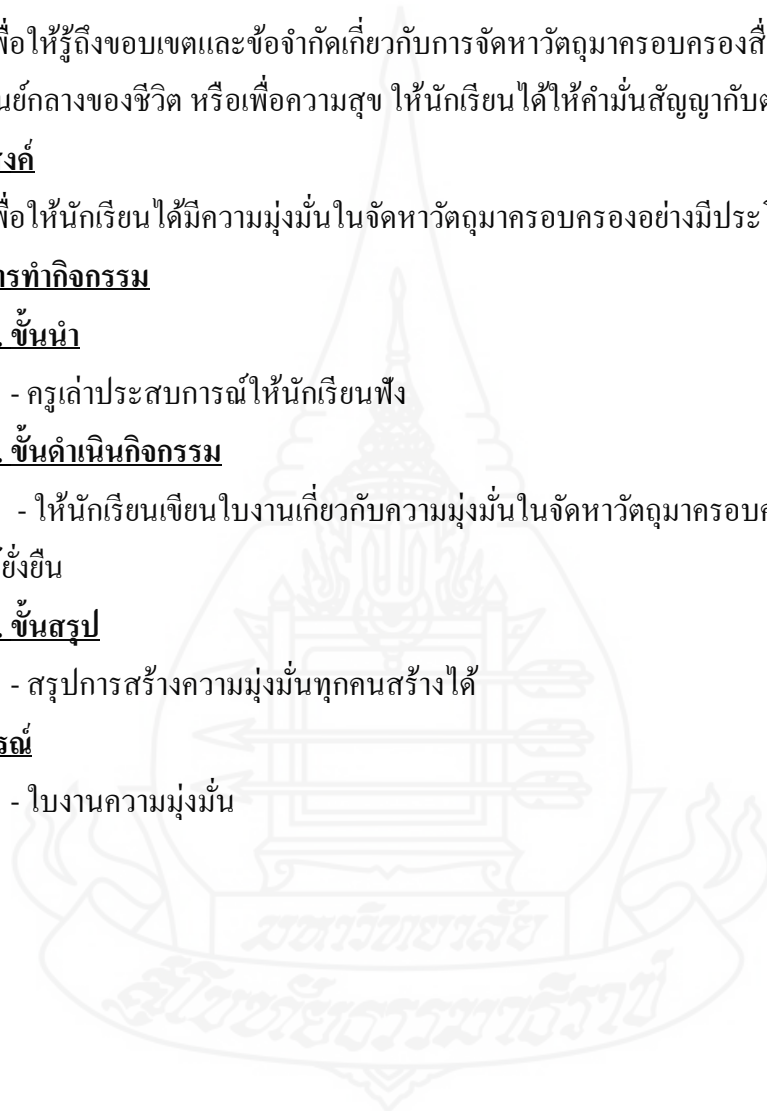
- ให้นักเรียนเขียนใบงานเกี่ยวกับความมุ่งมั่นในจัดหาวัตถุประสงค์รอบครองอย่างมีประโยชน์ยิ่งขึ้น

3. ขั้นสรุป

- สรุปการสร้างความมุ่งมั่นทุกคนสร้างได้

สื่อ / อุปกรณ์

- ใบงานความมุ่งมั่น

กิจกรรมที่ 11

ชื่อกิจกรรม เดือนห้า....คำคม

เวลา 50 นาที

ระดับ / วิชาของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขนาดของกลุ่ม 30 คน

แนวคิด

การดำเนินชีวิตของมนุษย์มีมากมายหลายอย่างที่ประสบพบเห็น โดยเฉพาะแนวทางในการนิยม ชื่นชอบ และต้องการครอบครองวัตถุเป็นเหตุให้มีผลกระทบมากมายทั้งทางที่ดีและทางที่เป็นโทษ บุคคลจึงควรมีสิ่งเตือนใจไว้เป็นแนวทางสุภาพิต คำพังเพย คำคมล้วนมีประโยชน์ หากนำมาใช้เป็นคติประจำใจในการปรับเปลี่ยนวัตถุนิยม

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ นักเรียนมีสิ่งเตือนใจไว้เป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนวัตถุนิยม

ขั้นตอนการทำกิจกรรม

1. ขั้นนำ

- นักเรียนอาสาสมัคร 2-3 คน เพื่อพูดถึงสุภาพิตและคำพังเพยที่ยึดเป็นหลักในการจัดหา วัตถุมาครอบครองโดยไม่เดือดร้อน

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

- ให้นักเรียนเขียนเกี่ยวกับสุภาพิตและคำพังเพยที่ยึดเป็นหลักในการจัดหาวัตถุมา ครอบครองโดยไม่เดือดร้อนคนละ 1 ข้อ

3. ขั้นสรุป

- สรุปเกี่ยวสุภาพิตและคำพังเพย

สื่อ / อุปกรณ์

- ใบงานเกี่ยวสุภาพิตและคำพังเพย

กิจกรรมที่ 12

ชื่อกิจกรรม ปัจฉินนิเทศ

เวลา 50 นาที

ระดับ / วิชาของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขนาดของกลุ่ม 30 คน

แนวคิด

ในการทำกิจกรรมต่างๆ เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมควรมีการสรุปและการประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อผู้ร่วมกิจกรรมจะได้นำแนวคิดไปใช้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันและผู้จัดกิจกรรมจะได้มีแนวทางในการพัฒนากิจกรรมให้เหมาะสมยิ่งขึ้นไปในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นที่มีต่อการปรับเปลี่ยนแนวคิดด้านวัตถุนิยม
2. สามารถนำความรู้เกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนแนวคิดด้านวัตถุนิยมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ขั้นตอนการทำกิจกรรม

1. ขั้นนำ

- เล่าประสบการณ์การทำกิจกรรม

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

- ให้นักเรียนเล่าสู่กันฟัง

3. ขั้นสรุป

- ชื่นชมที่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม

สื่อ / อุปกรณ์

- ใบงานสรุปกิจกรรม
- แบบวัดวัตถุนิยม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสุขอารมณ์ เพิ่มพันธุ์วัฒน์
วัน เดือน ปีเกิด	11 เมษายน 2507
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี
ประวัติการศึกษา	ครุศาสตรบัณฑิต (คอมพิวเตอร์ศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาปทุมวัน
ตำแหน่ง	ครู

